

M. LAPKRIČIO 23 D., PIRMADIENIS

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

(Posėdis pradėtas 17.05 val.)

1. Sesijos atnaujinimas

Pirmininkas. – Skelbiu pradėtą Europos Parlamento sesiją, atidėtą 2009 m. lapkričio 12 d., ketvirtadienį.

2. Pirmininko pareiškimai

Pirmininkas. - Labiausiai norėčiau išreikšti viltį, kad mūsų darbas su kitomis Europos institucijomis įgyvendinant Lisabonos sutartį, kuri įsigalioja šią savaitę, bus sklandus. Nuolat dirbu prie to klausimo, taip pat palaikau ryšius su Europos Komisijos pirmininku ir su Švedijos, kuri yra pirmininkaujanti valstybė narė, ministru pirmininku. Taip pat norėčiau pakartoti, kad Europos Parlamentas pasirengęs tęsti paskirtųjų komisarų klausymus. Mes tam pasiruošę, ir aš apie tai taip pat informavau abi institucijas – Tarybą ir Komisiją (t. y. Komisijos pirmininką).

Kitą savaitę, gruodžio 1 d., bus Pasaulinė AIDS diena. Svarbu, kad visada, ne tik tą dieną, prisimintume šios baisios ligos aukas. Aukų nepamiršimas ir žinojimas apie ligą gali padėti sumažinti naujų atvejų ateityje.

Po dviejų savaitžių, gruodžio 10 d., sukaks 61 metai nuo tada, kai Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja priėmė ir paskelbė Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją. Deklaracijos priėmimas buvo Antrojo pasaulinio karo įvykių pasekmė. Deklaracija priimta vienbalsiai, ir tai verta pabrėžti. Visuotinė žmogaus teisių deklaracija gali būti laikoma pirmu dideliu Jungtinių Tautų pasiekimu žmogaus teisių apsaugos srityje. Atkreipiu jūsų dėmesį į šią svarbią datą, nes vieni iš pagrindinių Europos Parlamento interesų susiję su šia sritimi, ir neveltui. Visada turėtume tai prisiminti.

3. Ankstesnio posėdžio protokolų tvirtinimas (žr. protokolą)

4. Parlamento nario imunitetas (žr. protokolą)

5. Komitetų ir delegacijų sudėtis (žr. protokolą)

6. Bendru sprendimu priimtų teisės aktų pasirašymas (žr. protokolą)

7. Tarybos bendrųjų pozicijų perdavimas (žr. protokolą)

8. Gauti dokumentai (žr. protokolą)

9. Žodiniai klausimai ir rašytiniai pareiškimai (gauti dokumentai) (žr. protokolą)

10. Peticijos (žr. protokolą)

11. Veiksmai įgyvendinant Parlamento pozicijas ir rezoliucijas (žr. protokolą)

12. Asignavimų perkėlimas (žr. protokolą)

13. Darbų programa (žr. protokolą)

14. Vienos minutės pasisakymai svarbiais politiniais klausimais

Pirmininkas. – Kitas klausimas – vienos minutės pasisakymai svarbiais politiniais klausimais.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Ponai ir ponios, išgaliojant Lisabonos sutarčiai norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į Pagrindinių teisių chartiją, susijusią su neįgaliais asmenimis. Europos Taryba dabar rengia naujo antidiskriminacinio reglamento projektą, taigi norėčiau pabrėžti tris aspektus. Pirma, pagal chartiją niekas negali būti tiesiogiai arba netiesiogiai diskriminuojamas dėl to, kad turi neįgalų vaiką arba šeimos narį. Antra, nuo dabar draudikai negali atsisakyti suteikti draudimą dėl to, kad asmuo serga genetinė liga ar yra neįgalus. Trečia, Europos Sąjungos institucijų ir krikščionių demokratų skatinamomis teisėmis didelė svarba suteikiama neįgalių asmenų gyvenimo kokybei. Norėčiau atkreipti kolegų narių dėmesį į visus tuos dalykus, nes norėsiu paprašyti jūsų šią savaitę paremti Jungtinės neįgalumo grupės sukūrimą.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, Europos Sąjunga, kurioje vienas iš septynių piliečių priklauso nacionalinėms mažumoms, gali didžiuotis plačiomis garantijomis, užtikrinančiomis jų teisių paaiską. Čia vertėtų pabrėžti Europos Sąjungos šūkio – susivieniję įvairovėje – svarbą. Visi, esantys šioje salėje, žinome, kad tikroji demokratija gali būti atpažįstama pagal tai, kaip elgiamasi su mažumomis. Lisabonos sutartyje nedviprasmiškai nustatyta pareiga gerbti mažumoms priklausančių žmonių teises, o Pagrindinių teisių chartija draudžiama bet kokia diskriminacija dėl etninės kilmės ar priklausymo tautinėms mažumoms.

Deja, ES dar yra šalių, kuriose, nepaisant šioje srityje priimtų tarptautinių teisinių įsipareigojimų, per sąmoningą politiką siekiama asimiliuoti ir atvirai panaikinti jų mažumų tautinę tapatybę. Lietuva – būtent apie šią šalį aš kalbu – daugiau kaip dvidešimt metų diskriminuoja savo piliečius įvairiose gyvenimo srityse. Tai ne tik daroma planuotai, bet nuo įstojimo į Europos Sąjungą tokia praktika net dar labiau išplito. Pavyzdys – Lietuvos konstitucinio teismo sprendimas dėl lenkiškų pavardžių rašymo tik lietuviškais rašmenimis.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Pone pirmininke, spalio 14 d. Europos Komisija paskelbė metinę plėtros strategiją. Šiame dokumente Komisija pateikia Vakarų Balkanų ir Turkijos pažangos, padarytos per pasaulinę ekonomikos krizę, vertinimą ir svarbiausias problemas, su kuriomis tos šalys susidurs artimoje ateityje.

Kalbėdamas kaip Europos Parlamento delegacijos ES ir Turkijos jungtiniame parlamentiniame komitete narys, savo trumpa kalba norėčiau paraginti Turkiją toliau dėti pastangas vykdyti reformą, kurios tikslas – visiškas šalies demokratizavimas ir greitas konfliktų su kaimyninėmis šalimis išsprendimas. Jau pasiekta derybų dėl stojimo pažanga, tačiau reikalaujama, kad Turkija dėtų daugiau pastangų narystės kriterijams įvykdyti. Stojimo į ES perspektyva turėtų būti paskata stiprinti demokratiją ir gerbti žmogaus teises, taip pat toliau modernizuoti šalį ir siekti Europos Sąjungos standartų.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kas šešias sekundes kur nors pasaulyje nuo bado miršta vaikas, o nuo prastos mitybos kenčiančių žmonių skaičius jau pasiekė milijardo ribą.

Ši labai sunki padėtis buvo pasmerkta rugsėjo mėn. G20 aukščiausiojo lygio susitikime Pitsburge. Tame aukščiausiojo lygio susitikime paskelbta, kad 20 mlrd. JAV dolerių parama bus skirta besivystančių šalių žemės ūkiui. Tarp kitko, tas pats pasakyta ir G8 aukščiausiojo lygio susitikime L'Akviloje.

Tačiau lapkričio 16 d. Romoje surengtame Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) pasaulio aukščiausiojo lygio susitikime dėl aprūpinimo maistu padėtis buvo jau visai kitokia: kadangi nedalyvavo beveik visi G8 vadovai, susitikimas baigtas neratifikavus anksčiau numatytų priemonių. Todėl vargu ar stebina tai, kad tekste, kuriame yra apie keturiasdešimt straipsnių, nėra tikslų skaičių, nepaminėti net 44 mlrd. JAV dolerių, kurių, kaip sako FAO, kasmet reikia norint išlaikyti neturtingiausių šalių žemės ūkio sistemas.

Baigiamosios deklaracijos autoriai tiesiog pamiršo pažadą, duotą G8 susitikimo dalyvių – tų, kurie buvo L'Akviloje. Todėl smerkiu tokius dvejopus standartus ir abejoju, ar G20 sugebės įgyvendinti tas priemones. Kaip sakė žymus prancūzų komikas: „Laukti to, ko niekada nebus, reikia begalinės kantrybės.“

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Pone pirmininke, padėtis Vakarų Sacharoje labai sudėtinga. Astūrijoje – mano regione – esančio Žmogaus teisių stebėjimo centro ir daugelių kitų organizacijų siunčiami pavojaus ženklai turėtų būti vertinami rimtai. Ten septyni kaliniai laukia karinių teismo procesų dėl to, kad aplankė savo šeimas Tindufe, ten yra politinių kalinių, vykdomi kankinimai, dingsta žmonės, o taiki didvyrė bei kandidatė gauti Sacharovo premiją Aminatou Haidar, Sacharos Gandhi, išstremta teritoriją užkariavusių jėgų. Tai beprecedentis tarptautinės teisės atvejis.

Ponia Europos Komisijos nare C. Malmström, naujieji Tarybos vadovai, Europos Sąjunga turėtų įsikišti ir padėti šioms labai represuotiems gyventojams. Praėjus dvidešimčiai metų nuo Berlyno sienos griūties labai netoli nuo mūsų yra dar viena siena, kuri yra kliūtis laisvei.

Išgirsime Aminatou! Išgelbėkime jos gyvybę!

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Pone pirmininke, pastarosiomis savaitėmis vėl gavome pranešimų apie blogą Baltijos jūros būklę. Todėl šiandien taip pat iš tikrųjų turėčiau pasakyti apie tai keletą žodžių, dar ir todėl, kad praėjusią savaitę Taryba ir Parlamentas derino 2010 m. biudžetą. Į biudžetą įtraukti papildomi 20 mln. EUR, kuriuos Parlamentas norėjo skirti Baltijos jūros strategijai, ir tai kelia pasitenkinimą.

Todėl nepamiršiu Komisijai priminti, kadangi jos atstovų čia yra, kad mums reikia Baltijos jūros strategijos teisinio pagrindo, kad galėtume ją faktiškai įgyvendinti, taip pat teisinio pagrindo reikia lėšoms, kurios dabar atidėtos faktiniam panaudojimui. Kaip minėjau, iš pranešimų, gautų per pastarąsias kelias savaites, matyti, kad reikia skubių veiksmų. Reikia atlikti daugybę darbų – ir skubiai. Todėl tikiuosi, kad pasiraitosime rankoves ir labai greitai imsimės faktinių veiksmų. Veikti turime ne tik mes, bet ir Komisija, Taryba ir paveiktos šalys.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, ketvirtadienį buvau Tuniso mieste poeto ir rašytojo Taoufik Ben Brik, kuriam Tunise pateikti sunkiai suprantami kaltinimai dėl bendrosios teisės pažeidimų, kuriais niekas netiki, teisme. Nuo spalio 25 d. Tunise įvykusių „rinkimų“ žmogaus teises gynę asmenys sulaukė smurto ir persekiojimo proveržio tokiu mastu, kokio anksčiau niekada nemačiau, nors ta šalis man nesvetima.

Spalio 25 d. prezidentas Ben Ali, be jokios abejonės, suprato visą tunisiečių nepasitenkinimo savo vadovu mastą; o ambasados ir Europos Komisija, kuri, deja, neturi politinės vizos dalyvauti tokiuose teismuose, pademonstravo, kad apskritai nesidomi tais dalykais, kurie dabar rutuliojasi.

Manau, šiandien turime kalbėti labai aiškiai. Esame kalti, kad nevykdėme teisinės pareigos gelbėti. Kas neleidžia ambasadoms ir Europos Komisijai griežtai paklausti pono Ben Ali – atsižvelgiant į mūsų privalomus susitarimus su Tunisu ir abipusius įsipareigojimus – apie jo veiksmus, kurie visiškai prieštarauja tam, kas įsipareigota?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Lapkričio 4 d. pasirašyta Europos Sąjungos ir Izraelio prekybos sutartis, kuria siekiama liberalizuoti prekybą žemės ūkio produktais, perdirbtais žemės ūkio produktais, žuvimi ir žuvininkystės produktais, yra nepriimtina dėl įvairių priežasčių, kurias čia nurodysime.

Pirmiausia, ta sutartis nepriimtina dėl to, kad ji suderinta su neoliberalia politika, kuri dar labiau apsunkina dabartinę ekonomikos ir socialinę krizę, visų pirma žemės ūkio ir žuvininkystės srityse, tačiau tai tampa ypač rimta tada, kai tokia politika skatinama per sutartį su šalimi, kuri pažeidžia tarptautinę teisę ir beveik visas pagrindines palestiniečių teises; šalimi, kuri nesilaiko įsipareigojimų, dėl kurių susitarta taikos plane, kuri tęsia Gazos apgultį, kuria daugiau gyvenviečių, toliau stato sieną, kuri skiria Palestiną nuo Jeruzalės. Tai šalis, kuri toliau eskaluoja žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus.

Smerkiame tos sutarties, kuri apima ir prekybą produktais su Izraelio gyvenvietėmis Palestinos teritorijoje, pasirašymą, pabrėždami Europos Sąjungos nepaneigiamą ir nepriimtina bendrininkavimą su Izraeliu, kai daromi tokie sunkūs pažeidimai, kuriuos minėjau.

Norime išreikšti solidarumą su Palestinos tauta – palaikome jos teisę kurti laisvą, nepriklausomą, suverenią valstybę.

Gerard Batten (EFD). – Pone pirmininke, Rusijos išeivis Pavel Stroiлов neseniai paskelbė informaciją apie Britanijos leiboristų partijos ir Sovietų Sąjungos bendradarbiavimą per šaltąjį karą.

Remiantis sovietų archyviniais dokumentais, praėjusio amžiaus devintajame dešimtmetyje opozicijos lyderis Neil Kinnock per slaptus pasiuntinius kreipėsi į Michailą Gorbačiovą siekdamas sužinoti, kaip Kremlius reaguotų, jei leiboristų vyriausybė nebeįgyvendintų *Trident* branduolinių raketų programos. Jei tas pranešimas M. Gorbačiovui tikras, tai reiškia, kad lordas N. Kinnock kreipėsi į Britanijos priešus siekdamas gauti pritarimą jo partijos gynybos politikai ir, jei partija būtų išrinkta, Britanijos gynybos politikai.

Jei tas pranešimas tikras, lordas N. Kinnock būtų kaltinamas tėvynės išdavimu. Britanijos valdžios institucijos dabar turimus dokumentus turi ištirti kuo aukščiausiu lygmeniu, o lordui N. Kinnockui turi būti suteikta galimybė reaguoti į sovietų įrodymus.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Liūdna, politika, kuria pateisinamas kolektyvinis pilietinių teisių atėmimas iš mažumų, ir toliau gali būti kuriamos kliūtys, net šiandien, kitai integracijos proceso bangai. Norėčiau padėkoti pirmininkui už tai, ką jis padarė, kad Slovakijoje būtų atkurta normali padėtis. Kalbos įstatymas yra tik vienas liūdnas mažas epizodas. Dar vienas atvejis yra Čekija. Čekijos valstybės vadovas privalo žinoti, net ir be Lisabonos sutarties, kad Benešo dekretai atsirado verčiant laikytis kolektyvinės kaltės principo, o patvirtinus Pagrindinių teisių chartiją jie netapo neteisėti; iš tikrųjų, jie pažeidžia daugiau kaip šešis Europos dokumentus. Tikime, kad Lisabonos sutarties ir ES ateitis bus apibrėžta ne atnaujinant dar per Antrąjį pasaulinį karą pradėtą kolektyvinį pilietinių teisių atėmimą, bet apsaugant mažumų teises vadovaujantis įprasta Europos praktika garantuoti kultūrinio gyvenimo autonomiją.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Lapkričio 20 d. pažymėtas JT priimtos Vaiko teisių konvencijos dvidešimtmetis.

Šis jubiliejus taip pat susijęs su Jungtinės grupės šeimos ir vaikystės apsaugos klausimais sukūrimu. Sunkumai, su kuriais susiduria ES – demografija, darbinio gyvenimo pusiausvyra, nuo pagalbos priklausančių asmenų priežiūra, socialinė įtrauktis, kova su šeimų ir vaikų skurdu, kartų solidarumo politika – reikalauja šeimų organizacijų, išsipareigojusių ginti vaikų interesus, patirties.

Vaiko teisių konvencijoje sakoma, kad vaikai turi augti šeimos aplinkoje, supami laimės, meilės ir supratimo, kad darniai vystytųsi kaip asmenybės. Jungtinė šeimos ir vaikystės apsaugos grupė veikia Parlamente, kaip visų politinių frakcijų narių pliuralistinių pažiūrų platforma. Kviečiu visus narius paremti šią grupę savo politinėse frakcijose. Tai leis šiam Parlamentui toliau atlikti svarbų ir naudingą vaidmenį.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Rumunų bendruomenės padėtis Italijoje kelia vis didesnę rūpestį. Visa Europa jau žino, kaip stengiasi kaltinti visą bendruomenę dėl kelių pažeidimų veiksmų. Rumunai kasdien susiduria su vis didesnėmis problemomis, kartu didėja gąsdinimas ir baimė.

Pateiksiu jums kelis pavyzdžius. Neseniai spaudoje pranešta apie akivaizdų diskriminacijos atvejį. Italijos bendrovės, teikiančios telefono, kabelinio ryšio ir interneto paslaugas, direktorius patarė savo darbuotojams nepasirašyti sutarčių su Rumunijos piliečiais. Kitas pavyzdys – nė viena Mesinos miesto ligoninė nenorėjo priimti susižeidusio romų etninės kilmės vaiko, Rumunijos piliečio. Jis mirė pakeliui į Kataniją. Tai tik keli konkretūs incidentai. Tačiau rumunai Italijoje beveik kasdien susiduria su panašiomis problemomis.

Manau, kad Italijos Vyriausybei Europos lygmeniu turi būti aiškiai pasakyta sustabdyti rumunų imigrantų diskriminaciją.

Derek Vaughan (S&D). – Pone pirmininke, ketinau kalbėti apie Europos struktūrinių fondų svarbą tokiems regionams kaip Velsas po 2013 m., bet turiu atsakyti į G. Batteno ankstesnes pastabas apie pasižymėjusį Britanijos politiką ir buvusį Europos Komisijos narį. Manau, kad apkaltinti tokį asmenį tėvynės išdavimu Parlamento nariui, švelniai tariant, nedera ir jam turėtų būti gėda dėl to. Prašyčiau jo atsiimti savo pastabas, o jei jis to nepadarys, manau, jūs, pone pirmininke, turėtumėte paprašyti, kad jis tai padarytų.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Šiuose rūmuose greitai turėsime galimybę išklausti kandidatą, siūlomą į vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pareigas.

Tai mums bus tam tikras išbandymas ir parodys, kokią įtaką Europa gali daryti taikos procesui Artimuosiuose Rytuose, taip pat atsakymas į klausimą, ar Europos Sąjunga apskritai gali atlikti aktyvų vaidmenį sprendžiant tas problemas. Iki šiol mums nelabai sekėsi ir anksčiau kalbėjęs kolega Parlamento narys tai išsamiau apibūdino.

Pastarosiomis dienomis užburtas smurto ratas Vidurio Rytuose sukasi toliau. Pirma, Hamas teroristai paleido raketas, vėliau kilo su Izraeliu susijusių problemų – ir vėl sunku atskirti – nukenčia civiliai ar kariškiai.

Laikausi nuomonės, kad mes net akimirkai neturime susilpninti savo pastangų, kurias turime skirti taikos procesui Vidurio Rytuose.

Chris Davies (ALDE). – Pone pirmininke, kariai iš Jungtinės Karalystės ir daugelio kitų Europos valstybių kovoja ir žūva Afganistane. Mums sako, tai daroma siekiant apsaugoti mūsų šalį užkertant kelią *al-Qaeda* sugrižimui, arba apginti demokratiją, arba kovoti su narkotikais, arba remti Pakistaną, arba ginti moterų teises. Bet manęs jau nebeįtikina tie paaiškinimai. Nėra aiškos politinės strategijos ir aš nežinau, ką turėtume pasiekti mūsų karių mirtimis. Nuogąstauju, kad mūsų buvimas ne tik neužtikrina mūsų saugumo, bet netgi didina pavojus, leidžia islamistų ekstremistams vaizduoti mus kaip užsienio okupantus, kurie civiliniame kare remia kariuomenės vadų valdžią ir narkotikų baronus. Savo veiksmais skatiname radikalius, prieš Vakarus nukreiptus islamo įsitikinimus. Mums reikia diplomatinės strategijos; privalome kalbėtis su Talibanu,

privalome skatinti taikinimą ir siekti išplėsti dabartinės vyriausybės sudėtį, taip pat turime būti pasirengę atitraukti savo karių iš Afganistano žemės.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, kaip žinote, Belgijos valstybės ir GDF Suez susitarimas buvo pasiektas 2009 m. spalio mėn. Susitarimu išplečiama ir konsoliduojama GDF Suez monopolija iki 2025 m. Tai visiškai prieštarauja liberalizacijos politikai. Tai taip pat sprendimas, kuriuo bus patvirtinta branduolinės energijos monopolija, taigi atsinaujinančiosios energijos ir su ja susijusių darbo vietų planams prireiks gerokai daugiau pastangų.

Kai girdime, kad reguliuotojas, užuot buvęs nepriklausomas, galiausiai perduos rinkos priežiūrą ir kainodarą vėliau sudarytam komitetui, kuriame dalyvaus GDF Suez, tai iš tikrųjų kelia nuostabą. Tikiuosi, kad Komisija sureaguos ir įsikiš, nes šiuo atveju tas pats asmuo yra ir teisėjas, ir teisišiamasis, stebėtojas ir stebimasis.

Todėl tikiuosi, kad Komisija reaguos, visų pirma Kopenhagos aukščiausiojo lygio susitikimo, kuriame svarbiausi, žinoma, bus energetikos klausimai – visų pirma susiję su atsinaujinančiąja energija, išvakarėse. Tikiuosi, kad Komisija pasirūpins, kad Belgija išvengtų vadinamojo *pax electrica*, kurio didžiausias tikslas – stiprinti Electrabel GDF Suez turimą monopoliją.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pone pirmininke, rytoj Airijoje dešimtys tūkstančių viešojo sektoriaus darbuotojų pradės nacionalinį streiką. Mažus atlyginimus gaunantys tarnautojai, slaugytojos ir vietos valdžios institucijų darbuotojai jau pavargo būti laikomi krizės Airijoje atpirkimo ožiais ir būti verčiami mokėti už tą krizę, už kurią jie neatsakingi.

Norėčiau, kad šis Europos Parlamentas perduotų savo šilčiausią paramą tiems rytoj streikuosiantiems darbuotojams. Ši Airijos Vyriausybė neturi demokratinio įgaliojimo vykdyti savo negailestingas mažinimo programas. Raginu Airijos darbuotojus toliau veikti, nuversti šią nedemokratinę Vyriausybę ir priversti surengti bendruosius rinkimus ir leisti žmonėms nuspręsti.

ES Taryba ir Komisija taip pat kaltos, kad reikalauja negailestingų mažinimų Airijoje. Pasitikėjimas šiomis institucijomis šią savaitę, po to, kai sudarytas dar vienas ciniškas PPE ir socialistų ir demokratų sandoris dėl pirmininkavimo, vyriausiąja įgaliotine užsienio reikalams paskyrus damą, kuri niekada nebuvo žmonių išrinkta, bet gavo naujas pareigas patekusi į feodalinių fosilijų rūmus kaip Leiboristų partijos patikėtinė Britanijoje, dar sumažėjo.

Akivaizdu, kad visoje Europoje darbuotojai turi patys kilti į kovą, o ne priklausyti nuo neoliberalios šių rūmų daugumos.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pone pirmininke, vienas iš septynių europiečių priklauso etninėms mažumoms. Nepaisant to, vietinės kilmės mažumų apsauga Europoje nelaikoma prioritetu. Nors Briuselis nesiliauja iš valstybių narių atiminėjęs įvairių kompetenciją, Komisija, teigdama, kad nenori kištis į vidaus reikalus, pareiškė, kad mažumų konfliktai yra susijusių valstybių reikalas. Europa neturi bendro požiūrio. Tarptautinės teisės nuostatos įvairiose valstybėse taikomos skirtingai.

Prancūzija, pvz., nepripažįsta jokių etninių mažumų, o Slovėnijoje AVNOJ sprendimais vis dar pažeidžiama tarptautinė teisė. Austrijoje, kita vertus, slovėnų mažumos turi visas plėtros galimybes. Mano nuomone, tokie akivaizdūs skirtumai rodo, kad reikia Europos įstatymo dėl etninių grupių. Jei Europa nori apsaugoti savo etninę įvairovę, kuri susiformavo per visą istoriją, svarbu priimti tarptautiniu mastu privalomą Europos įstatymą dėl etninių grupių, kuris apimtų ir vietinės kilmės mažumas. Tai būtų galimybė ES įrodyti, kad ji ne tik kalba apie nacionalinės įvairovės apsaugą Europoje.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, šių metų lapkričio 9 d. Berlyne vykusiomis iškilėmis Berlyno sienos nugriovimo dvidešimtmečiui pažymėti pažymėtas Vokietijos suvienijimas. Be to, taip pat parodyta, kad Vidurio ir Rytų Europa pasuko laisvės ir demokratijos keliu ir panaikintas ne tik Vokietijos, bet ir visos Europos padalijimas.

Berlyną dalijusios sienos nugriovimas buvo kelio į išsilaisvinimą pabaiga, bet transformacijos Vidurio ir Rytų Europoje procesas prasidėjo nuo įvykių Lenkijos pakrantėje ir nuo Solidarumo sąjungos, kuriai vadovavo Lech Wałęsa, sukūrimo 1980 m. rugpjūčio mėn. Prisiminkime taip pat laisvės demonstracijas Vengrijoje 1956 m. ir birželio protestus Poznanėje, 1968 m. įvykius Čekoslovakijoje ir 1970 m. Gdanske sušaudytus laivų statyklos darbininkus.

Daugelis įvairių šalių žmonių sudarė opoziciją, jie kovojo už laisvę ir garbę. Kai kurie už tai atidavė savo gyvybes. Prisiminkime ir pagerbkime juos. Prisiminkime politikus, kurių plati vaizduotė ir didelis ryžtas padėjo siekti laisvės, demokratijos ir rinkos ekonomikos.

Pirmininkas. – Kolegos, pertraukiu vienos minutės pasisakymus svarbiais politiniais klausimais, kad kai ką paskelbčiau.

15. Darbotvarkė

Pirmininkas. – Davido Martino skrydis atidėtas. Todėl prašyčiau Parlamento sutikti, kad jo pranešimas dėl Darbo tvarkos taisyklių, kuris mums labai svarbus, būtų paskutinis šio vakaro klausimas. Tai darbo programos, bet ne mūsų sesijos turinio pakeitimas. Būtų puiku, jei galėtume sutikti su šiuo pakeitimu, nes pranešėjas turi dalyvauti per diskusijas.

Kadangi tai oficialiai yra darbotvarkės pakeitimas, privalau paprašyti Parlamento sutikimo ir tikiuosi, kad tą sutikimą gausiu.

(Parlamentas sutiko su pasiūlymu).

16. Vienos minutės pasisakymai svarbiais politiniais klausimais (pratęsta)

Pirmininkas. – Tęsiame vienos minutės pasisakymus svarbiais politiniais klausimais.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pone pirmininke, keičiantis klimatui ir vykstant visuotiniam atšilimui labai akivaizdu tampa tai, kad mes turime mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir taupyti energiją. ES jau bando rodyti kelią šioje srityje, kartais jai sekasi labiau, kartais – prasčiau. Kartais taip pat akivaizdžios pastangos išpilti kūdikį kartu su vonios vandeniu, būtent taip yra su vadinamąja Ekologinio projektavimo direktyva.

Toje vietoje, kur aš išrinktas, veikia labai sėkminga įmonė *Austria Email AG*, gaminanti elektrinius boilerius. Tai Austrijoje labai praktiška ir naudinga, nes dauguma mūsų elektros gaunama iš hidroelektrinių, todėl nekenkiama aplinkai.

Dabar pasirodo, kad ateityje Ekologinio projektavimo direktyva bus draudžiami tokie boileriai, vietoj jų žmonės bus verčiami naudotis arba dujiniais šildytuvais, arba dujinėmis krosnimis, kas, mano požiūriu, yra nesąmonė, nes tai labiau kenkia aplinkai nei boileriai. Be to, Austrijoje dabar kilo pavojus, kad bus prarasta 400 darbo vietų.

Mes ne to siekiame. Tai neigiama plėtra. Jei norime apsaugoti aplinką, turime iš tikrųjų imtis priemonių, kurios būtų protingos, naudingos ir, svarbiausia, tinkamos. Tačiau neturime rizikuoti darbo vietomis dėl produkto, kuris iš tikrųjų neatrodo tikslingas.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Pone pirmininke, mums *Euronews* yra langas į pasaulį, tai kanalas, kuriuo aš labai žaviuosi, bet mane dažnai stebina jo reklamų turinys.

Šį rytą įsijungusi televizorių mačiau Makedonijos reklamą. Ir ką aš perskaičiau? „Mokesčių rojus verslui, vidutinis uždarbis 370 EUR, 10 % pajamų mokestis“ ir pan.

Jei Makedonija taip ketina teikti savo paraišką dėl stojimo į Europos Sąjungą ir jei aš paklausiu savo regiono žmonių: „ar norite, kad Makedonija įstotų į ES?“ – patikinu jus, tai nepavyks. Tuo metu, kai mes diskutuojame apie didžiausio palankumo zonas Europoje ir kovojame su socialiniu dempingu, ar galime leisti, kad tokios reklamos būtų langas į socialinę Europą? Nemanau.

Mane taip pat nustebino Irano reklama; tuo metu, kai ten vyko viešas užmėtymas akmenimis, mes leidome rodyti tos nežemiškos šalies reklamas.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Pone pirmininke, visi girdėjome apie savaitgalį Airijoje kilusius potvynius, kurie padarė didelės žalos daugeliui namų, įmonių, ūkių, kelių ir vandens sistemų. Atkūrimo išlaidos, nors dar per anksti skaičiuoti, galėtų būti maždaug 500 mln. EUR. Tačiau tinkamoms kovos su tokiais potvyniais priemonėms įdiegti ir užtikrinti, kad tai nepasikartotų, gali prireikti milijardų.

Pasirodo, Europos solidarumo fondas gali būti per daug ribotas tokiai padėčiai ištaisyti. Bet vis tiek tikiuosi, kad būtų galima svarstyti paraišką, o jei ne – siūlau, kad regioninė paraiška galėtų būti palankiai apsvaistyta, kadangi paveikta šalies šiaurė, vakarai ir pietūs. Nuo siaubingų potvynių nukentėjo daugelis žmonių tose vietose, kuriose aš išrinktas į EP, įskaitant Golvėjaus, Mėjaus, Klero, Leitrimo, Roskomono grafystes, taip pat Airijos pietuose. Kreipiuosi į Komisiją ir prašau pragmatiškos ir skubios pagalbos.

(GA) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti už suteiktą progą iškelti šį svarbų klausimą dėl mano šalyje kilusių potvynių.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Lapkričio 6–8 d. Salvadorą nusiaubęs uraganas IDA pareikalavo 200 gyvybių, bent 18 žmonių dingę be žinios, 15 000 benamių, 80 sugriautų mokyklų, sunaikintas žemės ūkio derlius ir būtina infrastruktūra, kaip antai gatvės, elektros tinklai, vandentiekis, komunikacijos ir sveikatos paslaugos.

Atsižvelgiant į tai, kad Salvadoras yra viena iš Centrinės Amerikos šalių, patiriančių daugiausia ekonominių ir socialinių sunkumų, būtina, kad Europos Sąjunga suteiktų didžiulę paramą socialiniam chaosui, kurį sukėlė ši gamtos nelaimė, sutvarkyti. Salvadoro Vyriausybė apskaičiavo, kad, atsižvelgiant į šalies pažeidžiamumą dėl tokių gamtos nelaimių, šaliai atstatyti tai, kas sugriauta, ir rekonstrukcijos ir rizikos mažinimo planui įgyvendinti prireiks daugiau kaip 1 mlrd. EUR. Todėl šalis siekia išlaisvinti nepaprastai padėčiai skirtas lėšas ir kitais tikslais nukreipti iš Europos Sąjungos gautas lėšas.

Tai kreipimasis, pone pirmininke. Mes prašome, kad jis būtų perduotas Europos Komisijai ir Tarybai.

James Nicholson (ECR). – Pone pirmininke, didžiulės problemos, susijusios su „nuosavybės teise“, daugeliui Europos Sąjungos piliečių, kurie investavo į nuosavybę tokios šalyse kaip Ispanija, Bulgarija ir Turkija, toliau kelia stresą, finansinę pralaimėjimą ir apskritai galvos skausmą. Taip yra nepaisant sutelktų daugelio Europos Parlamento narių pastangų dirbti savo rinkėjų vardu ir nepaisant Parlamento atliktų ilgai trukusių susijusių tyrimų, kurie, visi gerai žinome, užbaigti 2009 m. kovo mėn. puikiai įvertintu M. Auken pranešimu.

Skundų dėl problemų, kylančių dėl nuosavybės sandorių tose šalyse, gavau iš daugelio rinkėjų. Daugybė žmonių atsidūrė tokioje padėtyje, kai dėl sudėtingų zonų nustatymo įstatymų ir miestų plėtros politikos jų nuosavybė konfiskuota be jokios kompensacijos.

Didžiulį rūpestį man kelia tai, kad ES nesiėmė jokių griežtų veiksmų šiaip problemai spręsti, nepaisant plataus sutarimo, kad pažeidžiamos pagrindinės Europos Sąjungos piliečių teisės. Tokios praktikos legalumas ir teisėtumas geriausiu atveju yra abejotinas, o blogiausiu – atskleidžia iškreiptą požiūrį į miestų plėtrą.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Pone pirmininke, leiskite pritarti kolegų rūpesčiui dėl skirtumų tarp Turkijos integracijos į Europos Sąjungą pažangos ataskaitos ir *Wall Street Journal Europe* neseniai išspausdinto straipsnio, kuriame teigiama, kad Turkijos ministras pirmininkas, neseniai lankydamasis Irane, patvirtino, – ir parėmė Irano požiūrį, – kad Irano branduolinė programa, jo žodžiais, skirta tik taikiems ir filantropiniams tikslams. Šį skirtumą patvirtina ir tai, kad apskritai Turkijos elgesys – pvz., tai, kas susiję su lapkričio 8–9 d. Sudano prezidento vizitu į Stambulą – kelia didelių problemų. Kadangi padėtis yra tokia, būčiau labai dėkingas, jei kolegų nariai atsižvelgtų į tai.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pone pirmininke, Europos Sąjunga norėtų save matyti kaip demokratinę 27 demokratių valstybių sąjungą, bet turime pažvelgti į tikrovę. Belgijoje vos prieš kelerius metus valstybė ėmėsi žingsnių didesnėms politinėms partijoms uždrausti. Vokietijoje panašiu metu nesėkmingai stengtasi uždrausti partiją dėl valstybės slaptųjų tarnybų inkriminuojančių teiginių. Vengrijoje valstybė fiziškai puola opozicijos partijas, suima ir kankina jų narius. Jungtinėje Karalystėje įnirtingos sukarintos pajėgos, remiamos valdančiosios partijos ir opozicijos lyderio, vykdo smurtines ir kai kuriais atvejais ginkluotas atakas prieš oponentus.

Beveik visose Europos Sąjungos šalyse yra nesmurtinio žodžio laisvės apribojimų. Iš tikrųjų, Europos Sąjunga pirmoji bando įstatymais drausti įvairias būsenas – fobijas, kaip jie tai įvardytų.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, atsižvelgdamas į tai, kad pradėtos derybos dėl Europos Sąjungos ir Turkijos susitarimo dėl nelegalių imigrantų readmisijos, norėčiau pažymėti, kad mums reikia Turkijos įsipareigojimo bendradarbiauti mažinant nelegalią imigraciją. Šiuo atžvilgiu Parlamentui norėčiau priminti, kad 76,5 proc. visų prie Europos Sąjungos sienų suimtų nelegalių imigrantų suimta prie Graikijos sienos. Puikiai žinau, kad tais atvejais, kai bendradarbiauta su trečiosiomis šalimis, pvz., Italijai su Libija, Ispanijai su Mauritanija, gauta apčiuopiamų rezultatų. Todėl mums reikia siekti pažangos readmisijos

susitarimais; Turkija turi bendradarbiauti su FRONTEX, Graikijos valdžios institucijomis ir Europos Sąjungos institucijomis.

Tunne Kelam (PPE). – Pone pirmininke, Europos Sąjungoje yra tik viena tarptautinė misija, stebinti, kaip įgyvendinami rugpjūčio ir rugsėjo mėn. pasirašyti Rusijos ir Gruzijos susitarimai. Baronienė Ashton dabar turėtų labai aiškiai Rusijai pasakyti, kad ji turi užtikrinti ES misijos patekimą į separatistinės Gruzijos teritoriją be jokio tolesnio atidėliojimo.

Šiandien į Sankt Peterburgą atplaukė Prancūzijos *Mistral* tipo sraigtasparnius galintis plukdyti laivas. Planas parduoti šį šiuolaikišką karo laivą Rusijai prilygsta Kremliaus apdovanojimui už invaziją į Gruziją praėjusiais metais. Rusijos laivyno vado žodžiais, tokio tipo laivas 2008 m. rugpjūčio mėn. Rusijos laivynui būtų leidęs misiją įvykdyti ne per 26 valandas, bet per 40 minučių. Tokiu atveju prezidentas N. Sarkozy būtų neturėjęs laiko sustabdyti V. Putiną nuo Gruzijos sostinės okupacijos.

Aprūpinti Rusiją naujausiomis NATO technologijomis reiškia prisiimti atsakomybę už Kremliaus jėgos šalininkų kurstymą įgyvendinti praėjusio rugsėjo karinių veiksmų planus.

Alan Kelly (S&D). – Pone pirmininke, mums čia susitikus Strasbūre pusė Korko gyventojų mano rinkimų apygardoje Mansteryje neturi vandens savo namuose – ir tai 2009 m.!

Korko universitetinis koledžas turėjo būti uždarytas visai savaitei, daugelis mano *Alma Mater* studentų iš esmės liko be namų. Parduotuvių ir namų savininkų bei ūkininkų laukia šimtų milijonų eurų sąskaitos po baisiausio potvynio, kokį tik mena Korkas, Tipereris ir labiausiai Golvėjus.

Po 2002 m. Vidurio Europą nuniokojusių potvynių ES sukūrė solidarumo fondą siekdama padėti nuo gamtos nelaimių, kaip antai potvyniai, nukentėjusioms valstybėms narėms. Paskutiniai tokią pagalbą gavo mūsų kolegos Rumunijos šiaurės rytuose. Taisyklėse sakoma, kad pagalba galima naudotis tam tikromis aplinkybėmis, kai kyla nepaprastų regioninių nelaimių.

Dabar raginu pirmininką J. M. Barroso ir Komisijos narį P. Sameckį palankiai įvertinti Airijos paraišką gauti pagalbą iš šio fondo. Visų pirma raginu Airijos Vyriausybę skubiai susisiekti su Komisija ir pateikti paraišką. Svarbu, kad ES ir Parlamentas teiktų paramą įvairioms Airijos bendruomenėms, kurioms padaryta didžiulė žala.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Šiaurinėje Vengrijos dalyje kelios dešimtys tūkstančių žmonių atvyko per sieną iš Slovakijos dirbti, keli tūkstančiai žmonių persikėlė ir dabar gyvena šiaurinėje Vengrijos dalyje – Raikoje ir kituose kaimuose. Dėl puikios infrastruktūros ir Šengeno sutarties jie dirba Slovakijoje, o gyvena Vengrijoje. Tai puikus naudos, kurią duoda Europos Sąjunga, pavyzdys.

Remiantis tyrimais, Vengrijoje gyvenantys slovakai naujai pasirinktose apylinkėse jaučiasi kaip namuose, o vietos valdžios institucijos dabar ketina steigti darželius ir mokyklas, kuriuose būtų kalbama slovakų kalba, nors tai ir ne Vengrijos piliečiai, nes dvikalbystė Vengrijoje yra didelė vertybė.

Priešingas procesas vyksta Slovakijoje, kur tūkstantį metų gyvenanti vengrų etninė bendruomenė labai diskriminuojama kalbos teisių požiūriu – vengrų kalba yra antrarūšė ir žemesnė už oficialiąją kalbą. Dėl to gėda visai Europos Sąjungai!

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, noriu atkreipti Parlamento dėmesį į įmonių perdavimo taisykles, nustatytas Direktyvoje 2001/23/EB.

Taip sakau todėl, kad Italijos bendrovė *Eutelia S.p.A.*, veikianti telekomunikacijų ir informacijos technologijų srityje, tarp savo klientų turi labai svarbių verslo įmonių, bet ne tik jų: pvz., ji taip pat teikia paslaugas Italijos bankui, Italijos deputatų rūmams ir Italijos senatui. Be to, ji taip pat dalyvauja Šengeno projekte, taigi tvarko kai kuriuos labai konfidencialius duomenis.

2009 m. gegužės mėn. *Eutelia* atskyrė savo IT verslo dalį ir perdavė ją savo pavaldžiajai įmonei *Agile*, kuri iš esmės turi tik 90 000 EUR fondą savo 2 000 darbuotojų apmokėti. Vėliau, 2009 m. spalio mėn., 1 192 asmenys gavo pranešimus apie etatų mažinimą. Tie asmenys dar dirba, nepaisant to, kad gavo pranešimus apie etatų mažinimą. Be to, juokinga tai, kad taisykle, kurią ką tik paminėjau, nustatomi tam tikri konkretūs verslo reikalavimai tiems, kas įsigyja įmonių dalis...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, karštai protestuoju prieš priemones, kurių ėmėsi Vokietijos Federalinė Respublika siekdama deportuoti romus ir kitas mažumas į Kosovą. Greitai bus deportuota maždaug 2 500 žmonių per metus. Tos priemonės visų pirma paveikė 10 000 romų, taip pat egiptiečius ir aškalius.

Daugelis tų žmonių gyvena Vokietijoje daugiau kaip dešimtmetį, rado ten priebėgą nuo perkėlimo, persekiojimo ir smurto. Žmonės pradėdami deportuoti ir iš Austrijos, Belgijos, Vengrijos ir Prancūzijos. Aš prieštarauju tokioms deportacijoms, nes mažumų, visų pirma romų, padėtis Kosove nepakenčiama. Šios grupės nedarbo lygis yra beveik 100 %, o Kosove nėra galimybių šiuos žmones padoriai apgyvendinti. Jų perspektyvos – arba gyvenimas stovykloje, arba švinu užterštoje Mitrovicoje. Galiausiai, norėčiau apeliuoti į atsakomybę, kuri istoriškai tenka Vokietijai už Antrojo pasaulinio karo aukas, įskaitant romus ir sintus, kurie buvo persekiojami ir sistemingai žudomi. Tam tikro lygio atsakomybę, kurią šiuo atveju taip pat turi prisiimti....

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Nuno Melo (PPE). – Norėčiau tik išpėti jus apie pavojus, kurių kelia liga, kuria užsikrėsti gali Europos Sąjungos spygliuočiai, būtent pušų nematodas, atsiradęs Amerikoje. Liga nustatyta Portugalijos regione Setubalyje, ji jau išplito į kitus Portugalijos ir Ispanijos regionus. Vienintelis veiksmingas kovos su šia liga būdas – medžių iškirtimas ar sudeginimas.

Verta pažymėti, kad miškai dengia 38 proc. Portugalijos teritorijos, juose žemės turi 400 000 savininkų. Miškų produkcija sudaro 14 proc. pramoninio BVP, 9 proc. darbo vietų pramonėje ir 12 proc. eksporto. Galiausiai, Europos Sąjungos miškams kyla pavojus, taigi reikia šios intervencijos, kuri būtina siekiant nepaprastosios padėties kovos su šia liga, kuri kol kas paplitusi tik Iberijos pusiasalyje ir kurią reikia sustabdyti nuo išplitimo visoje Europos Sąjungoje, planui sukurti.

Nepaprastosios padėties plane turėtų būti numatyta pakankamai lėšų šiai problemai, kuri daro žalą daugeliui žmonių ir verčia jas užsidaryti, taip pat kenkia daugeliui darbuotojų, kurie netenka pragyvenimo šaltinio, išspręsti. Visa Europos Sąjunga atsakinga už kokius nors veiksmus šiuo atžvilgiu.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Pirmiausia norėčiau kuo griežčiausiai paprieštarauti tam, ką kolega narys iš Austrijos pasakė apie mažumų apsaugą Slovėnijoje. Slovėnijoje iš *tikrųjų* taikomi griežti mažumų apsaugos standartai ir mes tik norime, kad kaimyninėse valstybėse gyvenančios slovėnų mažumos turėtų panašias teises.

Dabar leiskite pereiti prie kito klausimo. Šiame informacijos technologijų amžiuje informacija tarp žmonių plinta labai greitai. Didesnį nerimą kelianti žinia yra ta, kad kuo greičiau informacija plinta, tuo labiau į antrą planą nustumiamas jos tikslumas. Šiuo atžvilgiu labai įdomu tai, kad naujos istorijos daro poveikį žmonių sveikatai ir mitybai.

Per pastarąsias kelias savaites Slovėnijoje elektroniniu paštu buvo paskelbta visiškai netiksli informacija apie *Codex Alimentarius*. Viskas, ką mes, Europos Parlamento nariai, tokiais atvejais galime daryti – siųsti klausimus Europos Komisijai ir kelias savaites laukti specialisto atsakymo. Tačiau mes turime turėti galimybių imtis skubių veiksmų, nes žala padaroma per labai trumpą laiką.

Dėl šios priežasties siūlau, kad Europos Komisija apsvaistytų galimybę sukurti internetinį informacijos portalą, kuriame su Komisija susisiekti norintys piliečiai galėtų tiesiogiai gauti atsakymą per ne ilgiau kaip tris dienas.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Įsigaliojusi Lisabonos sutartis ir priimta Stokholmo programa turės iš tikrųjų naudingą poveikio Europos piliečiams naujojoje laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje.

Kalbant apie nelegalią migraciją ir tarpvalstybinį nusikalstamumą, būsimų metų prognozės rodo, kad migrantų antplūdis didės, įskaitant ir rytinę Europos Sąjungos sieną. Pirmiausia turiu mintyje Moldovą. Po įvykusių politinių pokyčių ši šalis aiškiai pareiškė norą integruotis į Europos Sąjungą, tačiau dabar jos ekonominė padėtis yra pažeidžiama. Jos pajėgumai spręsti tokius klausimus kaip migracija ir nusikalstamumas pasienyje taip pat sumažėja. Siekdama stiprinti savo išorės sienas ir kurti saugumo zoną Europos Sąjunga privalo suteikti Moldovai didelę ekonominę pagalbą, siekdama padidinti jos pajėgumą imtis veiksmų.

Europos Sąjunga privalo skubiai pasiūlyti asociacijos susitarimą, kuriame būtų nustatyta aiškus terminas, per kurį ši šalis ateityje įstos į ES. Dėl to labai supaprastėtų integracija, o tokio bendradarbiavimo sėkmė leistų sukurti modelį kitoms ES kaimynėms.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, dėkoju už suteiktą galimybę pasakyti keletą žodžių apie didžiulius Airijoje savaitgalį kilusius potvynius.

– Kolegos kalbėjo apie precedento neturinčius potvynius, kilusius Airijoje savaitgalį. Pats lankiausi keliose savo rinkimų apygardos vietose: Klonmelio, Kilarnio, Bandonio ir, žinoma, Korko mieste, kuriame jau antrą savaitę nėra vandens. Dėl precedento neturinčio potvynio, kilusio galbūt dėl klimato pokyčių, apie kuriuos mes taip dažnai kalbame čia, Parlamente, uždarytas ir Korko universitetinis koledžas.

Reikia dviejų dalykų. Pirmia, Airijos Vyriausybė turi užtikrinti, kad ir ji, ir vietos valdžios institucijos įgyvendins ES potvynių direktyvą. Tai labai svarbu ir tai turi būti padaryta. Antra, Airijos Vyriausybė turėtų kreiptis į Europos Sąjungą su paraiška gauti finansavimą iš Europos Sąjungos solidarumo fondo, kad skubi pagalba galėtų būti suteikta tiems, kam jos labiausiai reikia, kaip tai anksčiau padarė Vokietija, Prancūzija, Čekija ir Austrija.

Zoran Thaler (S&D). – Pone pirmininke, du jauni Azerbaidžano aktyvistai ir interneto dienraštininkai Emin Abdullayev ir Adnan Hajizade nesąžiningame teisme nuteisti atitinkamai dvejiems su puse metų ir dvejiems metams. Kaltinimai jiems išgalvoti, o įkalinti jie vien dėl to, kad naudojos savo teise į žodžio ir susivienijimo laisvę.

Azerbaidžano valdžios institucijos privalo tuoj pat ir besąlygiškai paleisti sąžinės kalinius Adnaną Hajizade'ą ir Eminą Abdullayevą. Taryba, Komisija ir Europos Sąjungos valstybės narės privalo kelti Azerbaidžano Vyriausybei demokratijos ir žmogaus teisių klausimą. Reikėtų priminti, kad demokratizacija yra viena iš Rytų partnerystės tikslų, o Azerbaidžanas yra tos iniciatyvos dalis. Azerbaidžanas, kaip Europos Tarybos narys ir Europos Sąjungos partneris, turi laikytis įsipareigojimų.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, imperialistinė JAV ir NATO paramos Izraeliui politika ir ryšių, ir apskritai dalykų, nustatytų ES ir Izraelio asociacijos susitarime, atnaujinimas didina Izraelio agresiją prieš Palestinos tautą ir nesutaikomumą su ja. Remiantis statistiniais duomenimis, šie metai Palestinos tautai buvo kruviniausi. Iš viso per Izraelio armijos operaciją „Lydytas švinas“ nužudyti 1 443 palestiniečiai, 9 600 palestiniečių be teismo nelegaliai laikomi Izraelio kalėjimuose, gėdos tvora jau 450 km ilgio ir planuojama ją toliau statyti iki 750 km ilgio, Vakarų krante Rytų Jeruzalėje griaujami pastatai ir infrastruktūra. Reiškiamo solidarumą su Palestinos tauta ir raginame imtis skubių, teisingų ir įgyvendinamų Palestinos klausimų sprendimų: pagal 1967 m. teritoriją sukurti nepriklausomą Palestinos valstybę su sostine Rytų Jeruzalėje, kuri turėtų savo teritorijos ir sienų suverenitetą ir pasirūpintų pabėgėlių sugrįžimu, taip pat visų arabų teritorijų, kurias Izraelis okupavo nuo 1967 m., susigrąžinimu.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į temą, kuria jau kalbėjo Cornelia Ernst. Kalbu apie asmenų, kurie buvo perkelti ar priversti bėgti per Jugoslavijos karą, grąžinimo proceso pradžią pasirašius derybų dėl readmisijos susitarimus. Šis procesas pradėtas ir savanoriškai, ir taikant prievartą, ir apima visų pirma Kosove gyvenančias mažumas, pirmiausia romus, kurie dėl šio proceso galiausiai patenka į labai sunkią padėtį.

Manau, kad pradėjus įgyvendinti tuos readmisijos susitarimus labai svarbu atsižvelgti į tarptautinių organizacijų rekomendacijas. Žinome, kad Kosovas neturi nei socialinės, nei ekonominės infrastruktūros, kad galėtų pasirūpinti tais žmonėmis. Padėtis ten iš tikrųjų apgailėtina. Manau, kad Europos Parlamentas privalo kalbėti apie tai.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Pone pirmininke, praėjusį ketvirtadienį viešai pranešta apie neįsivaizduojamai siaubingas žudynes Peru. Remiantis agentūros pranešimais, ne vienus metus gauja nukirsdavo galvas savo aukoms, paimdavo aukų riebalus ir parduodavo Europos kosmetikos gamintojams po 10 000 EUR už litrą. Ar tie pranešimai tikri?

Bet kokių atveju tai buvo nesuvokiamai siaubingas žudymas. Kadangi sulaukėme tokių baisių pranešimų, privalome nedelsdami sužinoti, ar platinami pranešimai iš tikrųjų tikri. Mums, europiečiams, iš tikrųjų reikia nuodugniai tai išsiaiškinti, kad būtų atmesta galimybė, kad, kaip teigiama pranešimuose, Europos farmacijos ir kosmetikos bendrovės yra kaip nors susijusios su tais neapsakomai siaubingais žudymais.

Pirmininkas. – Vienos minutės pasisakymus baigėme.

Šį kartą pasisakymų buvo gerokai daugiau, negu paprastai būna – per 40, nes turėjome daugiau laiko. Kai bus galimybė, išklausysime daugiau pasisakymų, negu nustatyta Darbo tvarkos taisyklėse, pagal kurias leidžiama ne daugiau kaip 30 tokių pasisakymų.

17. Elektroninių ryšių tinklai ir paslaugos (diskusijos)

Pirmininkas. – Kita tema – C. Trautmann pranešimas Europos Parlamento delegacijos Taikinimo komiteto vardu dėl Taikinimo komiteto patvirtinto Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, iš dalies keičiančios Direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos, Direktyvą 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų sujungimo ir prieigos prie jų ir Direktyvą 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo, bendro teksto (03677/2009 - C7-0273/2009 - 2007/0247(COD)) (A7-0070/2009).

Catherine Trautmann, pranešėja. – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nariai, ponios ir ponai, ir vėl mes dar kartą – dabar jau paskutinį kartą – diskutuojame dėl telekomunikacijų paketo ir, konkrečiau, dėl mano pranešimo dėl pagrindų, prieigos ir leidimų direktyvų, kuris yra galutinis kertinis akmuo.

Tai proga padėkoti jums, kolegos, visų pirma pranešėjams Pilarui del Castillo ir Malcolmui Harbourui; Taikinimo komiteto pirmininkui A. Vidaliui-Quadrasiui; Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pirmininkui Herbertui Reuliui ir visoms padėjusioms Europos Parlamento tarnyboms. Taip pat norėčiau padėkoti Komisijos narei už dalyvavimą ir paramą per visą šį laikotarpį, taip pat dėkoju Komisijos tarnyboms. Galiausiai, taip pat palankiai vertinu pirmininkaujantį Švedijos pastangas siekiant tenkinančio rezultato. Skirkime minutę Ulrikai Barklund Larsson prisiminti.

Rytdienos balsavimas bus labai reikalingas signalas tiems, kas tikisi dinamiškesnės Europos pramonės politikos. Kadangi palikta 99 proc. teksto, dėl kurio susitarta per antrąjį klausimą, tik apibendrinsiu aspektus, kuriems suteikėme pirmenybę. Visų pirma norėjome išlaikyti veiksmingą, ilgalaikę konkurenciją, taip pat pasiekti, kad ta konkurencija, prieigos, greito interneto visiems ir visuose regionuose – įskaitant geresnį radijo spektro valdymą – ir visų teisių suteikimo vartotojams požiūriu aprėpdama visą Europos teritoriją, būtų naudinga ekonomikos ir socialinei plėtrai.

Tai apims nuoseklios ir veikiančios sistemos sukūrimą tiems, kas naudosis tomis direktyvomis, t. y. reguliavimo institucijoms, Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos biurui ir Komisijai; teisinio tikrumo garantavimą, investicijų, kurių reikia mūsų ekonomikai atgaivinti ir pasiekti, kad rinka taptų dinamiškesnė operatoriams, jų klientams ir darbuotojams, skatinimą; ir, galiausiai, daugybės geros kokybės, daugumai prieinamų ir sąžiningos kainodaros paslaugų plėtimą.

Svarbu, kad laikytumėmės susitarimo sąlygų, o neseni kai kurių valstybių narių pareiškimai, deja, kelia abejonių dėl jų išpareigojimo dėl šio reikalo. Palaikau tai, kaip Komisija aiškina derybų dėl 19 straipsnio rezultatą. Svarbu, kad pasirinkta šio straipsnio formuluotė glaudžiai susijusi su diskusijomis dėl 7 ir 7a straipsnių mechanizmų. Nusivilčiau, jei Taryba, darydama nesaistancius pareiškimus, leistų suprasti, kad ji kaip nors norėjo atsirišti savo pyrago gabalą ir suvalgyti jį neigdama sąžiningą valstybių narių, BEREC ir Komisijos jėgų pusiausvyrą, kuri pasiekta darant galutinį kompromisą.

Galiausiai, žinoma, pagrindinis dalykas, leidęs mums susitarti, yra 138 pakeitimas. Norėčiau tik pasakyti, kad gautas rezultatas buvo didžiausias, kokį Parlamentas galėtų gauti su tokia teisine baze, kokią mes turėjome – vidaus rinkos derinimas. Taigi šio rezultato nereikėtų vertinti lengvabūdiškai, nes dėl jo visiems elektroninių ryšių naudotojams teikiama patikima jų teisių į privatumą, nekaltumo prezumpciją ir prieštaravimo procedūrą apsauga, nepaisant to, kokių veiksmų prieš juos imamasi ir prieš pradėdant taikyti bet kokias sankcijas.

Taip pat džiaugiuosi dėl Komisijos pasirengimo įvertinti Europos tinklo neutralumo padėtį ir, remiantis tokio stebėjimo rezultatais, iki metų pabaigos suteikti Parlamentui ir Tarybai atitinkamų priemonių.

Taigi, apibendrindama norėčiau visų paprašyti pagalvoti apie paketo perkėlimą. Jau žinau, kad Parlamentas, kuriam šis paketas reiškia labai daug, pasistengs, kad perkeltų būtų paisoma ankstesnių susitarimų. Pone pirmininke, dabar atidžiai išklausysiu savo kolegų pasisakymų ir tada pasibaigus diskusijoms vėl kalbėsiu.

PIRMININKAVO: S. LAMBRINIDIS

Pirmininko pavaduotojas

Viviane Reding, Komisijos narė. – Pone pirmininke, šiandien baigiame labai ilgą ir dažnai labai intensyvią teisėkūros procesą ir visų šalių derybose dėtos pastangos davė rezultatų, kurių buvo verta laukti. Norėčiau padėkoti pranešėjams, komitetų pirmininkams, Taikinimo komiteto pirmininkui ir nariams, taip pat visiems pavieniams Parlamento nariams, kurie prisidėjo savo atsidavimu ir kompetencija.

Europos Sąjunga, patvirtinusi reformų paketą tokį, koks jis yra dabar, turės reguliavimo sistemą, kuri yra tinkama greitai besivystančios skaitmeninės ekonomikos keliams iššūkiams atlaikyti, pagrįsta visiems, norintiems naudotis telefono ir interneto jungtimis, taikomomis sąžiningomis kainomis, kartu rengiant dirvą investicijoms į labai greitus tinklus, kuriais galima teikti geros kokybės ir inovatyvias paslaugas.

Dėl šių taisyklių, šių reformų Europos Sąjunga taps pasauline elektroninių ryšių reguliavimo lydere, ne šiaip sau pagerindama perėjimo į bendrą rinką mechanizmą, bet ir reguliavimo politikoje labiausiai atsižvelgdama į piliečių teises.

Per taikinimą pasiektu kompromisu pirmą kartą ES teisės istorijoje pagrindinės interneto naudotojų teisės priešpriešinamos priemonėms, kuriomis būtų galima apriboti jų interneto prieigą. Tai labai svarbi interneto laisvės nuostata. Ji leidžia aiškiai suprasti, kad internetui, kuris tampa vis svarbesnis mūsų kasdieniame gyvenime, turėtų būti taikomos tokios pat mūsų pagrindinių teisių garantijos kaip ir kitose veiklos srityse. Pirmiausia vykdomos sąžiningos procedūros, paisant nekaltumo prezumpcijos ir teisių į privatumą, po to eina veiksminga ir laiku vykdoma teisinė priežiūra: tai taisyklės, įtrauktos į naująjį reformų paketą.

Kartu reformų pakete įtvirtinta atviro ir abipusio interneto vizija, kaip reguliavimo politikos tikslas. ES požiūris labai pragmatiškas. Tarp kitko, ir kituose žemynuose jis pripažintas kaip svarbi nauja kryptis.

Taip pat sustiprinta vartotojų apsauga nuo asmens duomenų praradimo ir elektroninio pašto šiukšlių, visų pirma pareikalaujant, kad operatoriai informuotų vartotojus tuo atveju, kai padaroma asmens duomenų pažeidimų, ir griežtinant principą, kad tais atvejais, kai naudojami slapukai, būtų gautas naudotojo sutikimas. Tarp kitų vartotojams svarbių pasiekimų yra jų teisė per vieną dieną pakeisti fiksuotojo ar mobiliojo ryšio operatorių ir išsaugoti savo seną telefono numerį.

Parlamento pastangomis dėl naujų, su radijo spektru susijusių nuostatų sumažės kainos ir bus skatinama diegti naujas paslaugas ir taip padėti naikinti skaitmeninį pasidalijimą. Parlamentas per naują daugiametę radijo spektro politikos programą atliks svarbų vaidmenį nustatant strateginę spektro politikos kryptį Europos lygmeniu. Reformomis bus sudarytos sąlygos operatoriams investuoti į naujos kartos tinklus. Jomis bus padidintos paskatos veiksmingai investuoti į naują infrastruktūrą, atsižvelgiant į investicijų riziką, kartu užtikrinant, kad nebūtų varžoma konkurencija.

Instituciniu lygmeniu Europos reguliuotojų institucija, garsioji BEREC, siūlo galimybę 27 nacionaliniams reguliuotojams skaidriai ir veiksmingiau prisidėti prie bendros rinkos veikimo. Sustiprinta Komisijos, kuri remia BEREC, vykdoma teisių gynimo priemonių priežiūra padės konsoliduoti bendrą rinką, pagerindama sistemos įgyvendinimo nuoseklumą ir kokybę visoje Europoje, ir užtikrinti, kad operatoriams būtų sudarytos vienodos sąlygos.

Nepamirškime svarbaus susitarimo, pasiekto dėl pagrindų direktyvos 19 straipsnio, kuriuo Komisijai suteikiamos didesnės derinimo galios, apimančios bendruosius reguliavimo metodus, įskaitant tai, kas susiję su teisių gynimo būdais. Tuo Komisijai suteikiamas pagrindinis vaidmuo, bendradarbiaujant su BEREC, užtikrinti, kad Telekomunikacijų reglamentas būtų nuosekliai taikomas bendroje rinkoje siekiant tenkinti piliečių ir įmonių interesus.

Jau pristačiau jums savo pareiškimus gegužės mėn. plenarinėje sesijoje, sakydama, kad Komisija vykdys reformas plačiai konsultuodamasi kitais metais dėl būsimų universaliųjų paslaugų aprėpties ir platesnio su pranešimu apie duomenų pažeidimus susijusių principų taikymo. Šiandien dar kartą patvirtinu tuos įsipareigojimus, pakoreguotus, žinoma, atsižvelgiant į praėjusį laikotarpį.

Komisija taip pat darys tai, ką turi daryti, siekdama užtikrinti, kad naujos priemonės, kai jų prireiks, būtų gerai naudojamos. Jau sakiau, kad Komisija stebės rinkos ir technologijų plėtros poveikį laisvėms ir iki 2010 m. pabaigos praneš Europos Parlamentui ir Tarybai, ar reikia papildomų gairių. Komisija taip pat naudosis konkurencinės teisės suteiktomis galiomis visais antikonkurencinės praktikos, kuri gali atsirasti, atvejais.

Manau, kad šiomis reformomis užtikrinamas pasitikėjimas ir teisinis tikrumas bus labai svarbūs siekiant padėti elektroninių ryšių sektoriui prisidėti prie Europos ekonomikos atsigavimo. Todėl norėčiau padėkoti Parlamentui už jo paramą paketui ir paraginti narius balsuoti už paketo priėmimą.

(Plojimai)

Pilar del Castillo Vera, PPE frakcijos vardu. Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau pradėti pareikšdama padėką kolegoms nariams ir šiuo atveju daugiausia pranešėjai C. Trautmann, nes ji iš tikrųjų atliko nepaprastą

darbą. Turėjote būti ten, kad suprastumėte, kiek daug pasiekta šiame galutiniame etape, kurio rezultatas – sėkmingas taikinimo procesas.

Sakyčiau, kad dabar puiki proga pradėti kurti ateitį, kuri tam tikru požiūriu yra revoliucinė arba turėtų tokia būti.

Pagaliau turime – arba greitai turėsime – reguliavimo sistemą, kuria padedami labai geri pagrindai, leidžiantys pasiekti, kad interneto, skaitmeninės visuomenės ir skaitmeninės ekonomikos plėtra būtų mūsų tikslų priešakyje. Šia sistema užtikrinama gera vartotojų apsauga, skatinamos jų teisės ir užtikrinamas investuotojų saugumas.

Tačiau manau, kad mums labai svarbu dabar apsispręsti dėl ateities. Turime apsispręsti dėl to, kas bus po 2010 m., kad galėtume skirti visas pastangas skaitmeninei darbotvarkei po 2010 m. sukurti. Pagrindiniai šios skaitmeninės darbotvarkės tikslai turėtų būti tokie: suteikti galimybių visiems – kaip vartotojams ir piliečiams – turėti visų prieigai reikalingų išteklių ir per internetą dalyvauti atviroje ir konkurencingoje vidaus skaitmeninėje rinkoje ir, žinoma, plėsti tokią rinką.

Tai turėtų būti pats svarbias tikslas, jei norime, kad Europos ekonomika būtų tokia, kokia ji ir turi būti globaliame šiandienos pasaulyje.

Corinne Lepage, ALDE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nare, ponai ir ponios, buvo malonu girdėti, kaip jūs, Komisijos nare, sakėte, kad interneto prieigos laisvė turėtų būti užtikrinta taip pat, kaip kitos pagrindinės teisės.

Būtent dėl to mes, Europos Parlamento nariai, ir kovojome: privalome gauti tokio pat lygmens garantijas, ir tai yra išankstinis tyrimas dalyvaujant nešališkam teisėjui.

Mums ne visiškai pavyko, bet dėl pranešėjos nuveikto darbo atrodytų, kad pasiekėme geriausią įmanomą sprendimą. Jis nėra tobulas. Jis nėra tobulas, nes dėl jo kilo diskusijų, kurių geriau būtų išvengta; ir jei mes būtume kalbėję taip aiškiai, kaip aš ką tik kalbėjau, nebūtų buvę jokių diskusijų. Deja, šiuo klausimu kompromiso nepasiekėme.

Tai reiškia, kad turėsime grįžti prie interneto prieigos laisvės, tinklo neutralumo temų ir būdų, kuriais tokioje atviroje visuomenėje, kokia šiandien esame, turėtų būti užtikrinama tam tikro lygio laisva prieiga prie žinių ir informacijos. Tai tik to paties klausimo dalis. Žengėme pirmus žingsnius; turime pagrindinį, labai svarbų pirmąjį tekstą ir būtent dėl tos priežasties asmeniškai aš balsuosiu „už“, net jei kiti ir dvejo.

Nepaisant to, turėsime eiti gerokai toliau siekdami užtikrinti prieigą prie atviro mokslo, atvirų tyrimų ir visų intelektinių kūrinių, kartu, žinoma, nepamiršdami, kad reikia ginti ir nuosavybės teises tokiose srityse kaip literatūra, menas ir tyrimai. Tačiau ateityje beveik neabejotinai turėsime daryti daugiau kompromisų.

Philippe Lamberts, Verts/ALE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, džiaugiamės, kad veiksmai, kurių ėmėsi Europos Parlamentas, suteikė galimybę interneto naudotojams gauti garantuotą ir dabar jau aiškiai įvardytą apsaugą. Tiesa, kad jei Parlamentas nebūtų du kartus balsavęs už garsųjį 138 pakeitimą, šiandien padėtis būtų kitokia. Aišku, kad tik dėl to kompromisinio teksto turinys yra toks, koks yra šiandien.

Tačiau, kaip sakė C. Lepage, kalbant apie interneto naudotojų teisių apsaugą, mūsų pasiektas kompromisas iš tikrųjų nėra viskas, ko siekta, ir nėra visko pabaiga.

Manau, kad nuėjome tiek toli, kiek galėjome tai padaryti atsižvelgiant į konstitucinę tvarką, pagal kurią šiandien veikia Europos Parlamentas. Taigi, kompromisu nutiesiamas kelias šio telekomunikacijų paketo, kuris mums yra reali pažanga, palyginti su sistema, kurią paveldėjome iš tų dienų, kai telekomunikacijas valdė monopolijos – era, kuri, laimei, jau praėityje, priėmimui.

Tačiau rytdienos balsavimas yra tik pradžia. Ir čia, ir nacionaliniuose parlamentuose visi turėtume ypač atidžiai stebėti, kaip rytoj priimtas kompromisas bus perkeliamas į nacionalinės teisės aktus, nes žinome, kad nemažai Europos Sąjungos valstybių, galima sakyti, tampa šiek tiek diktatoriškos, kai kyla visuomenės laisvių klausimas – visų pirma su internetu susijusiais atvejais – ir nesu tikras, kad jos išvengs nukrypimo nuo taisyklės, kurią ryt patvirtinsime.

Galiausiai, laikas Europos Sąjungai apdovanoti save tikra interneto naudotojų teisių chartija, kurioje, žinoma, apibrėžiamos prieigos teisės, teisės į privatumą, žodžio laisvė ir tinklo neutralumas. Mums nepakanka paprasčiausio pareiškimo dėl tinklo neutralumo.

Taip pat tiesa, kad turėtume ypatingą dėmesį skirti autorių ir kūrėjų teisėms, kad jų kūrinių platinimas internetu būtų paskata jiems. Tačiau dėl to ši nuostabi priemonė neturi būti ekspropriuota siekiant privačių interesų.

Malcolm Harbour, *ECR frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, būdamas vienas iš trijų pranešėjų, labai glaudžiai dirbusių su visu paketu – ir tai iš tikrųjų yra paketas – noriu labai šiltai pasveikinti šį kompromisinį susitarimą ir taip pat padėkoti Catherine Trautmann, kuri labai meistriškai vadovavo deryboms. Platus galutinio teksto pobūdis ir jame užtikrinamos vartotojų teisių garantijos – tai dovana už jos derybinius gebėjimus.

Palankiai vertinu tai, kad tekstą patvirtino visos politinės frakcijos, kurioms atstovauta taikinimo procese, ir kad po rytdienos balsavimo pagaliau bus galima naudotis viso šio paketo privilegijomis, nes darbas užtruko kelis mėnesius. Taryba spalio 26 d. jau sutiko su mano pranešimu dėl universaliųjų paslaugų ir naudotojų teisių, nemažai punktų pabrėžė V. Reding. Aš jų nekartosiu, pakanka pasakyti, kad tai didelė su vartotojais susijusi pažanga.

Norėčiau pasakyti vieną ar dvi pastabas dėl kai kurių savo ataskaitos elementų ir visų pirma pabrėžti mūsų derybas su Taryba – pone pirmininke, deja, jūs neturėjote galimybės kalbėti, bet aktyviai dalyvavote jose – per kurias pasiekta didelė pažanga duomenų pažeidimo ir ypač slapukų naudojimo ir vartotojų teisių atsisakyti priemonių, kuriomis jų kompiuteriuose gali būti renkama informacija, srityse.

Komisijos nare, labai palankiai vertiname jūsų padarytą pareiškimą dėl duomenų pažeidimo, bet turiu pasakyti, kad mane šiek tiek nustebino iš 13 valstybių narių gautas pareiškimas, kuriame, kaip man pasirodė, iš naujo aiškinamas susitarimas, kurį jos jau pasirašė spalio 26 d. Galbūt norėsite vėliau tai pakomentuoti. Aš tik norėčiau sustiprinti mintį – ir esu tikras, kad jūs, pone pirmininke, su tuo sutiktumėte – kad tai, dėl ko susitarėme, yra pozicija. Komisija dabar laikysis tos pozicijos. Jei ją reikia paaiškinti, tai turi padaryti Komisija. Laukiame, kad Komisija sutvirtintų ją ir kuo greičiau, visų pirma tinklo neutralumo srityje, paskelbtų jūsų pareiškimą, kuris šiltai sutinkamas, nes tai yra dalykas, dėl kurio labai kovojome mano komitete. Tai vartotojams labai svarbus žingsnis į priekį. Labai palankiai vertinu jį savo frakcijos vardu ir tikiu, kad taip jį vertina ir Parlamentas.

Eva-Britt Svensson, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (SV) Pone pirmininke, dėl telekomunikacijų paketo bus nuspręsta ryt. Norėčiau padėkoti C. Trautmann ir visiems kolegoms nariams, kurie kovojo už laisvą internetą. Svarbiausia, norėčiau padėkoti visiems tiems piliečiams, kurie parodė esą įsipareigoję dėl šio dalyko. Jie labai aktyviai dalyvavo, ir ne be pagrindo, nes galiausiai tai yra žodžio laisvė, taip pat mūsų pilietinės teisės ir laisvės. Mūsų įsipareigojusių piliečių dėka interneto naudotojų apsauga nuo stebėjimo ir piktnaudžiavimo galia yra didesnė, nei tikėtasi, bet, mano ir Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcijos / Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų nuomone, ji dar nėra pakankamai didelė.

Prieš šį paketą balsuosiu dėl trijų priežasčių. Pirma, kompromisu – 138 pakeitimu – piliečiams neužtikrinama pakankama apsauga nuo valdžios institucijų ir interneto paslaugų teikėjų galios. Ten paprasčiausiai kalbama apie priežiūrą prieš pašalinimą – ne apie teisinę priežiūrą. Tai galėtų atverti kelią savavališkoms priemonėms. Tekste valstybėms narėms neleidžiama riboti galutinių naudotojų teisių – tai gerai, bet bendrovės gali taikyti apribojimus, jei tai nustatyta sutartyje.

Antra priežastis – mano pakeitimai dėl interneto teisių, kitaip tariant, gerai žinomų piliečių teisių pakeitimų, neįtraukti į kompromisą. Tai, iš esmės, atveria kelią tinklui, kuriame iš anksto nėra nustatyta, kad visi naudotojai turės prieigą prie viso tinklo, ir kuriame ne visose svetainėse suteikiamos vienodos galimybės jas matyti. Manau, mums reikėjo labai aiškiai pasakyti, kad neturi būti leista internetui plėstis į akligatvį. Tada kyla rizika, kad galutinis rezultatas bus labiau kabelinės televizijos kanalų rinkinys, o ne laisvas ryšis visiems.

Trečia priežastis – telekomunikacijų paketas patenka į vidaus rinkos reguliavimo sistemą. Tai, žinoma, reiškia, kad, jei kiltų konfliktas, sprendimą priimti turėtų Europos Teisingumo Teismas. Dėl žodžio laisvės spręsti turi ne Europos Teisingumo Teismas. Nepakanka pusėtinų piliečių teisių apsaugos; reikia visiškos apsaugos.

Jaroslav Paška, *EFD frakcijos vardu*. – (SK) Pasibaigus balsavimui 2009 m. gegužės 6 d. plenarinėje sesijoje, Europos Parlamentas patvirtino direktyvos projektą, kuriame nustatomos elektroninių ryšių sąlygos.

Tačiau plenarinėje sesijoje patvirtintas ir vienas pakeitimo pasiūlymas, kurio vykdymas Tarybai atrodė sunkiai užtikrinamas. Todėl taikinimo procedūra užsitęsė iki rugsėjo 29 d., bandant suderinti Tarybos, Komisijos ir Europos Parlamento požiūrį, siekiant užtikrinti, kad 138 straipsnio reikalavimus būtų galima tinkamai perkelti į dabartinius Europos teisės aktus.

Todėl norėčiau padėkoti už Europos Parlamento derybų grupės pastangas, taip pat dalykišką ir konstruktyvų požiūrį, kurio laikėsi Tarybos ir Komisijos atstovai, kurių dėka buvo įmanoma pasiekti susitarimą dėl ginčytinos nuostatos formuluotės taip, kad pirminiame 138 straipsnyje nustatyti tikslai ir mintys būtų priimtiniu būdu perkelti į naująją telekomunikacijų direktyvą. Iš tikrųjų manau, kad po taikinimo procedūros naujoji telekomunikacijų direktyva bus parengta taikyti Europos viešajame gyvenime.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, tai buvo varginantis darbas, taip sakant, ringe buvo du raundai, bet jis buvo vertas visų pastangų. Parlamentas iš tikrųjų gali didžiuotis rezultatu.

Taip pat norėčiau savo kolegės A. Niebler, kuri, deja, negali šiandien čia būti, vardu ypač padėkoti pranešėjams P. del Castillo Vera, M. Harbourui ir C. Trautmann, taip pat visiems kitiems žmonėms, kurie padėjo nutiesti kelią kompromisui. Tai buvo iš tikrųjų sunki užduotis, kartais reikėjo didžiulių pavienių asmenų ir politinių frakcijų pastangų, bet galiausiai pasiektas sutarimas.

Telekomunikacijų sektorius ekonomikos plėtros požiūriu yra gyvybiškai svarbus sektorius, nes jis yra svarbus užimtumo stimulus. Vien 2007 m. šio sektoriaus apyvarta buvo maždaug 300 mlrd. EUR. Tai reiškia, kad šis sektorius turės naują teisės sistemą, kuri taip pat darys didelį poveikį ekonomikos plėtrai Europos Sąjungoje.

Europai kyla didžiulių iššūkių: investuoti į didelės galios plačiajuosčius tinklus ir plėsti juos. Verslo sektorius jau pasirengęs imtis veiksmų, o mes norime atverti duris. Svarbus sprendimas jau priimtas.

Paskutinis, bet ne mažiau svarbus dalykas yra tai, kad norime pasiekti, kad radijo spektro politika būtų lankstesnė, ir turime pasinaudoti skaitmeniniais dividendais. Įvykdyta svarbi būtina prielaida. Galiausiai, turėjome įdėti daug pastangų, nes iš pradžių daugelis mūsų nežinojo problemų ir nežinojo, kaip elgtis su interneto laisve ir kaip stiprinti piliečių teises internete.

Dabar jau gerokai labiau užtikrinome savo piliečių apsaugą, negu įsivaizdavome proceso pradžioje, nes viskas pasistūmėjo į priekį. Su elektroninių ryšių tinklo paslaugų prieiga ir naudojimusi jomis susijusios priemonės, kurių imtasi ES valstybėse narėse, turi niekaip nepažeisti pagrindinių teisių. Apribojimai turėtų būti taikomi tik po sąžiningo ir nepriklausomo proceso. Asmuo turi teisę į klausymą ir turi turėti galimybę užginčyti sprendimą teismuose. Tai pakeitimas, kurio nebuvo galima numatyti iš pradžių. Prie šio proceso prisidėjo visi ir todėl tikiuosi, kad visi galės balsuoti už pasiūlymus. Labai ačiū.

Christian Engström (Verts/ALE). – Pone pirmininke, mes, priklausantys Švedijos piratų partijai, palaikome per taikinimą pasiektą kompromisą. Jis nėra tobulas ir jis nėra viskas, ko mes norėjome, bet manome, kad tai geras žingsnis tinkama kryptimi.

Niekas neturi būti atjungiamas nuo interneto, bent jau be išankstinės, sąžiningos ir nešališkos procedūros, kuri apima teisę būti išklausytam ir principą, kad nekaltas esi tol, kol neįrodomas tavo kaltumas.

Kompromisas yra stiprus signalas valstybėms narėms, kad tokie dalykai kaip Prancūzijos HADOPI įstatymas ar JK taikomas Mandelsono metodas paprasčiausiai nepriimtini. Dabar Prancūzijos ir JK aktyvistams reikia pasiekti, kad jų vyriausybės paisytų to.

Bet mums čia, Europos Parlamente, tai buvo tik pradžia. Kaip jau sakė keli kalbėjusieji, mums reikia tinkamo teisių internete bilio, kuriame būtų absoliučiai aiškiai pasakyta, kad internetas yra svarbi visuomenės, kurioje turi būti gerbiamos mūsų pagrindinės pilietinės teisės, dalis.

Tai apima teisę į informacijos laisvę ir teisę į privatumą, kaip nurodyta Europos pagrindinių teisių konvencijoje. Mums reikia neutralaus tinklo, mums taip pat reikia politikos, kurioje sakoma „taip“ fantastinėms galimybėms, kurių mums teikia internetas ir naujosios informacijos technologijos.

Europa turi unikalią galimybę būti lyderė ir parodyti laisvo ir atviro interneto pavyzdį pasauliui. Tai galimybė, kuria turėtume pasinaudoti. Kelias į priekį atviras. Šis kompromisas – tik pirmas žingsnis, bet tai žingsnis tinkama kryptimi. Taigi, raginu visus kolegas balsuoti „už“.

Trevor Colman (EFD). – Pone pirmininke, šios ketinamos priemonės perspektyva valstybėse narėse sukėlė interneto naudotojų pasipiktinimą. Dėl jos gresia beprecedentis valstybės priežiūros, valstybės kišimosi ir komercinio išnaudojimo lygis ir siekiama iš interneto naudotojų atimti teismų apsaugą.

Taryba konstatavo, kad ši asamblėja viršija savo įgaliojimus numatydamą, kad turi būti užtikrinta teismų apsauga. Bet, ar tai tiesa, ar ne, kiek dar šie įgaliojimai bus viršyti priimant nuostatą, leidžiančią pareigūnams persekioti ir šnipinėti interneto naudotojus ir likti nebaudžiamiems įstatymų?

Šis Parlamentas valdančiuosius ir valdomuosius atskyrė 138 pakeitimu, siekdamas apsaugoti valdomuosius nuo didelių teisingumo klaidų, kurias daryti biurokratai puikiai moka, kai nelieta teisminės priežiūros. Remiantis patikima teisine nuomone, taikinimo procesas padarė niekiniu 138 pakeitimo turinį ir formą. Raginu visus narius nuspręsti, kad, jei šis Parlamentas negali užtikrinti apsaugos, kuri teisėtai turi būti užtikrinama įgyvendinant tokią priemonę, jis iš viso negali jos priimti.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Pone pirmininke, interneto naudotojų apsauga – didelės dalies derybų dėl telekomunikacijų dėmesio centras. Praėjusį pavasarį E. B. Svensson ir kiti nepritarė pasiūlymui, kuriuo reikalauta, kad tuo atveju, jei kas nors atjungiamas, būtų vykdoma teisinė priežiūra. Dabar sprendimas jau kitoks – jis saugo naudotojus darant labai aiškias nuorodas į reguliavimo sistemą, kuri turi būti kiekvienoje valstybėje narėje. Manau, kad svarbu pasakyti, kad čia skirtumas susijęs ne su tuo, ar mes norime apsaugoti naudotojus, bet su tuo, kaip mes gerbiame valstybių narių teises priimti sprendimus dėl savo teisės sistemų.

Šiuo atžvilgiu įdomu pažymėti, kad viena iš Švedijos parlamentarų, labiausiai nusiteikusi prieš Europos Sąjungą ir Švedijos narystę, nori pasiekti dar labiau viršvalstybinio lygmens, negu paprastai siūlo bet kuris kitas šio Parlamento narys, nes ji nori, kad Europos Sąjunga leistų teisės aktus, kuriuose būtų nustatoma, kaip turėtų būti organizuojamos valstybių narių teisės sistemos. Tai esminis žingsnis ir didžioji dauguma Parlamento pasipriešino jam, nes mes palaikome dabar pasiektą kompromisą, kuriuo bus užtikrinama gera naudotojų apsauga. Šį kompromisą remiame ir dėl to, kad juo bus užtikrinta, kad Europos vartotojai ir interneto naudotojai visada galėtų rinktis iš įvairių tiekėjų ir operatorių. Galimybė keisti operatorių, jei konkretus operatorius teikia prastas paslaugas, vartotojams ir piliečiams suteikia anksčiau neturėtos galios. Ponia E. B. Svensson, viskas pasikeitė nuo tada, kai buvo didelės monopolijos, kurios nusprendė dėl piliečių teisių peržiūrėti, naudoti informaciją ir priimti sprendimus dėl jos. Tai didžiulis pakeitimas, dėl kurio E. B. Svensson ir galbūt kiti, deja, balsuos prieš.

Tačiau pagrindinis klausimas – dėl kurio taip pat norėčiau pasveikinti C. Trautmann ir Komisijos narę – yra tas, kad dabar taip pat ėmėmės spektro klausimo ir siekiame užtikrinti, kad Europa galėtų eiti priekyje, kai bus pradėta naudotis skaitmeniniais dividendais. Tai Europos piliečiams atneš sėkmę ir galimybių, o Europos pramonei – galimybę būti lyderei. Todėl aš ir didžioji dalis šių rūmų remiame pasiūlymą, dėl kurio balsuosime ryt.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, ilgos diskusijos, kurios buvo dalis tarpininkavimo proceso, turėjo vieną pagrindinį tikslą – nustatyti pagrindines teises ir laisves internete laikantis, svarbiausia, teisės normų. Jos neturi tapti neveiksmingos dėl didelių ekonominių jėgų, kurios įnirtingai kovoja siekdamos išsaugoti pasenusią autorių teisių sistemą, kuri nepritaikyta interneto erai, pavienių interesų, susijusių su internetu.

Mums reikia visiškai naujos sistemos, kuri saugotų kūrėjų intelektualinės nuosavybės teises internete, sistemos, kurią turime sukurti kartu. Tačiau, kalbant apie piliečių teisių apsaugą, turime būti nuoseklūs ir tai apima įgyvendinimo valstybėse narėse stebėjimą. Tačiau būtent Taryba nepalaikė tų teisių apsaugos ir jai būtų patikę matyti, kaip jos lieka užmirštos. Turime ištraukti į šią jėgų kovą siekdami apsaugoti piliečių teises ir privalome laimėti. Nė vienai valstybei narei neturi būti leista išsisukti nuo šių išipareigojimų.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Europos Parlamentas teisingai pabrėžė keletą klausimų: prieigos suteikimas, tinklo neutralumas ir geresnė priežiūra.

Visas paketas toks, koks jis yra dabar, išskirtinai gerai subalansuotas. Viena vertus, dabar jis mums leidžia pasinaudoti tinkamos konkurencijos ir augimo šiame sektoriuje galimybėmis, taip pat, ekonominiu požiūriu, pasinaudoti darbo vietų ir ekonominiu pranašumais. Kita vertus, tai labai geras pasirūpinimas vartotojų apsauga. Vartotojai, kurie įtariamai padarę baudžiamąjį nusižengimą, nuo interneto atjungti gali būti tik po to, kai teismo institucijos priima sprendimą, be to, būtina laikytis aiškios procedūros. Taip pat yra apeliacijos nuostata, kuri reiškia, kad užtikrinamos žmogaus teisės, kaip ir turi būti.

Praėjusią savaitę, globojant JT, įvyko labai svarbi konferencija dėl interneto valdymo, joje dalyvavo ir Europos Parlamento delegacija. Paaiškėjo, kad visas pasaulis stebi, kaip mes reguliuojame šią sritį. Daugelyje šalių ir ištisuose dideliuose pasaulio regionuose vyriausybės siekia diktuoti, koks turinys gali būti pateikiamas internete ir kokiomis aplinkybėmis piliečiai gali būti atjungti nuo interneto arba jiems gali būti suteikta prieiga prie jo. Mes kuriame geros teisinės sistemos pavyzdį ir siekiame rinkos ir piliečių apsaugos pusiausvyros. Kaip šiame pakete sureguliuotas šis klausimas, visų pirma stebi viso pasaulio nevyriausybines pilietinės visuomenės organizacijos.

Praėjusią savaitę turėjau progą pats tuo įsitikinti ir norėčiau pažymėti, kad mes rašome mažą telekomunikacijų istorijos skyrių. Norėčiau pasveikinti pranešėją C. Trautmann, kuri atliko fantastišką ribų nustatymo darbą. Tai derybų meno *pièce de résistance*. Tačiau iš pradžių Taryba buvo nepasirengusi eiti taip toli.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, lapkričio 4 d. Taryba Parlamentui davė garantiją, kad bet kokie interneto prieigos apribojimai gali būti taikomi, tik jei įvykdomos tam tikros sąlygos: išankstinė, sąžininga ir nešališka procedūra; nekaltumo prezumpcijos principas ir privatumo pašymas; Europos žmogaus teisių konvencijos laikymasis. Šis susitarimas – pirmas žingsnis link geresnės piliečių, kurie susiduria su vis didėjančiomis kai kurių valstybių ir privačių operatorių pastangomis sumenkinti lankstaus atsako, duomenų laikymo ir skaitmeninių mainų internete principą, apsaugos.

Tačiau to nepakanka. Sutikti su skaitmeninių laisvių apribojimais ir priešintis tinklo neutralumui – nepriimtina. Tai prieštarauja Lisabonos strategijai ir kenkia pagrindinėms teisėms ir ES vertybėms. Kaip vienintelė tiesiogiai išrinkta Europos institucija, Parlamentas, siekdamas apsaugoti piliečių interesus, dabar turi moralinę ir politinę pareigą imtis šio klausimo ir nustatyti interneto naudotojų teises ir pareigas, siekdamas garantuoti jų skaitmeninę laisvę ir prieigą prie žinių.

Mes balsuosime už šį tekstą, bet sieksime užtikrinti, kad rytoj jau toliau imtumėmės šio klausimo.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, norėčiau pradėti labai padėkodamas Komisijos narei. Per pastaruosius penkerius metus priimti telekomunikacijų teisės aktai parodė, kad Europa, laikydama išipareigojimų ir taikydama praktinę patirtį, rimtai ir sistemingai daro pažangą, ir tai mums leidžia priimti adekvačius teisės aktus. Šioje vietoje norėčiau padėkoti kolegoms ir labiausiai pranešėjams.

Matome, kad pasirodo naujos kartos technologijos ir kad toms naujos kartos technologijoms, kaip antai ketvirtosios kartos LTE tinklas, reikia suteikti erdvės Europos vidaus rinkoje. Kad tai galėtų įvykti, mums taip pat reikia protingai pasinaudoti skaitmeniniais dividendais, mums taip pat reikia duomenų keliavimo, kuris atitiktų vidaus rinkos poreikius. Aš vis tiek spėju, kad šioje srityje mūsų laukia daug darbo. Interneto laisvės klausimas aptartas griežtai ir nuodugnai. Norėčiau padėkoti visiems, kas dalyvavo diskusijose. Tačiau mums vis tiek reikia imtis veiksmų dėl intelektinės nuosavybės klausimo, kad galėtume imtis būtinų priemonių kitą kadenciją.

Šiuo atžvilgiu taip pat kalbu ir apie nacionalines reguliavimo institucijas, kurioms dabar per BEREC suteikta papildomų galių. Tai jų užduotis padėti savo šalies įmonėms ir vartotojams ginti savo teises daugiau kaip 26 šalyse. Taigi, labai reikia, kad nacionaliniai reguliuotojai imtųsi veiksmų, nes tai pradinis būsimos plėtros Europos skaitmeninių ryšių srityje taškas, Europa šioje srityje tarptautiniu lygmeniu turi imtis lyderės vaidmens.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Pone pirmininke, leiskite man pakeisti taktiką ir atkreipti jūsų dėmesį į tam tikrus realaus gyvenimo faktus. Jei norite pranešti apie svarbesnius incidentus, pvz., apie įsilaužimą į pašto paskyrą, tai galima padaryti tik elektroniniu būdu. Nėra galimybių kalbėtis su gyvu žmogumi ir užmegzti įprastą dialogą. Jei norite apie problemą pranešti telefono ar interneto ryšio teikėjui, užstringate įrašytų balsų, kurie jus perjungia iš vieno padalinio į kitą, kol pagaliau įmonė nusprendžia, kad jau gavo iš jūsų pakankamai pinigų, labirinte, net jei problema, apie kurią norite pranešti, atsirado dėl jų paslaugos defekto.

Todėl siūlyčiau naujai Komisijai imtis šio klausimo ir parengti reglamentą, kuriuo būtų reikalaujama, kad būtų realūs žmogus, su kuriuo būtų iškart sujungiama. Tai sutaupytų vartotojų laiko, sveikatos ir pinigų, ir vis tiek paslaugų teikėjui duotų pelno, nors ir mažesnio, kartu būtų sukurta darbo vietų bedarbiams.

Baigdamas, Komisijos nare, norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į dar vieną gyvenimo faktą, būtent į asmens duomenų, kurių iš vartotojo prašoma, jei jis nori nemokamai atsisiųsti rinkoje tiesiogiai nusipirktą programinę įrangą, kiekį. Kur toliau patenka ta informacija ir koks to tikslas?

Axel Voss (PPE). – (DE) Pone pirmininke, mūsų gyvenimas, o labiausiai jaunimo gyvenimas, nuolat sukasi internete, ir prie pažangos šioje srityje prisideda tiek skaitmeninė revoliucija, tiek naudojimas elektroninėmis ryšio priemonėmis.

Taigi, daugelis žmonių nori turėti paprastą interneto prieigą ir prireikus internetu gauti gausybę informacijos. Šiuo atžvilgiu mes taip pat neturėtume ir negalime pamiršti žmonių, kurie iki šiol neturėjo interneto prieigos. Štai kodėl ypač palankiai vertinu priemones, kurių iki šiol imtasi, nes dabar esame teisingame kelyje, vedančiame į didesnę konkurenciją ir geresnę prieigą prie svarbios informacijos. Esu tikras, kad tai, kas dar tebėra nepadaryta, galės būti padaryta ateityje.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, esu labai patenkintas tuo, ką girdėjau čia šį vakarą, ir norėčiau pagirti pranešėją ir Komisijos narę už tai, kaip jos aiškiai ir glaustai viską išdėstė.

Žmonės kalbėjo apie pagrindinius dalykus: piliečių teises, investicijas, kontrolę, skaidrumą, bendros rinkos konsolidavimą, vienodas sąlygas, atskaitomybę, tinkamą konkurenciją ir vartotojų apsaugą. Visa tai labai svarbu. L. van Nistelrooij sakė, kad šį vakarą rašome komunikacijų istoriją. Dabar reikia kuo greičiau tai perkelti į nacionalinę teisę ir įgyvendinti, o pagrindinius dalykus galima įvardyti trimis žodžiais: žmonės ir įmonės turės laisvą, sąžiningą ir greitą interneto prieigą, kad ir kur jie būtų – Europos Sąjungos centre ar jos atokiausiuose regionuose.

Pradėjome rašyti istoriją. Dabar turime tęsti tai ir įgyvendinti visų piliečių labui. Puikiai padirbėta!

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Šiame pakete daug gerų dalykų, bet yra ir keletas dalykų, dėl kurių man dar kyla didelis rūpestis. Kai kurie iš jų, žinoma, yra nuostata „trys kartai ir tu uždarytas“ ir iki pat šios dienos aš negaliu suprasti, kodėl ji apskritai įtraukta į šį telekomunikacijų paketą. Šiame pakete tai visiškai svetimas elementas. Taip pat nesuprantu, kodėl Europa turi nurodyti priežastis valstybėms narėms, kodėl ji įtraukia tokią nuostatą. Jos pačios jau puikiai žino, kodėl ji įtraukta, ir Europa neturi joms to aiškinti. Mano manymu, tai dar vienas puikus politikos plovimo pavyzdys.

Esu nusivylusi, kad Parlamentas neparodė Tarybai tvirtumo ir nepasakė Tarybai: mes už tai balsavome ir dabar ketiname toliau tvirtai laikytis. Man vis dar reikia apsispręsti, kaip galiausiai balsuosiu, nes, kaip sakiau, šiame pakete yra ir labai daug gerų dalykų.

Tačiau kartu manau, kad telekomunikacijų paketas, kaip visuma, dar vis yra kažkoks kratinys, kad jis nepateisina visų lūkesčių ir kad mums reikia aiškumo dėl to, kuriose srityse jis taikomas ir kam jis netaikomas. Todėl manau, kad tai tik pirmas žingsnis, bet noriu daugiau garantijų ir patikinimo, kad nesiklausime šiuo telekomunikacijų paketu sprendami problemą, kurią siekiama išspręsti taikant politiką „trys kartai ir tu uždarytas“, kad, užuot tai darę, vadovausimės geresniais reglamentais, kad būtų atlyginta už intelektines, kūrybines ir finansines pastangas ir kad jos būtų saugomos.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Pone pirmininke, diskusijos dėl 138 straipsnio ir mūsų pasiektas kompromisas rodo, kad Europos Parlamento narės reaguoja į viešąją nuomonę ir žmonių interesus ir kad šis Parlamentas gina laisvę, susijusią su žmonių reakcijomis.

Puikus pavyzdys – internautai, kurie atliko stebėjimą, parašė EP nariams ir laikosi pozicijos ginti savo teises ir norus. Parlamento darbe tai turėtų būti laikoma svarbiu atvejo tyrimu.

Viviane Reding, Komisijos narė. – Pone pirmininke, manau, kad pritariu visiems tiems, kurie sakė, kad tai buvo puikus bendradarbiavimas siekiant parengti gerą teisės aktą. Joks teisės aktas nėra tobulas; ir šis nėra tobulas, ir visi žinote, kiek laiko mums reikėjo naujam teisės aktui parengti – kol mes pasiekėme susitarimą, pasaulis nuėjo jau taip toli, kad vėl turėtume pradėti viską iš pradžių. Būtent dėl tos priežasties mes sakėme, kad asmenų teisių į tinklo neutralumą apsauga yra pirmas žingsnis; dar vienas žingsnis, kurį reikia žengti, susijęs su tuo, kaip autorių teises pritaikyti interneto pasauliui. Kadangi negalime laukti, kol visos tos taisyklės bus įgyvendintos nacionalinėje teisėje, Komisijos vardu sakiau, kad Komisija stebės rinkos ir technologijų plėtros poveikį laisvės tinkle ir iki 2010 m. pabaigos pateiks Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą.

Du konkretūs atsakymai į du konkrečius klausimus: pirma, pareiškimas dėl 19 straipsnio, susijęs su derinimo procedūromis. Visiškai kaip ir Parlamentas, aš apgailestauju, kad 16 valstybių narių padarė pareiškimą, kuriame abejojama dėl Komisijos galių, dėl kurių pagal iš dalies pakeistą 19 straipsnį susitarė Parlamentas ir Taryba, aprėpties, ir visų pirma Komisijos galios, susijusios su reguliavimo įsipareigojimais, kuriuos gali nustatyti nacionalinės reguliavimo institucijos (NRI). Taigi, kadangi buvo tie 16 pareiškimų, Komisija taip pat padarė pareiškimą, kuriame nurodoma, kad nors Komisija pagal tą straipsnį negali priimti sprendimų, susijusių su konkrečiais pranešimais, kuriuos pagal 7a straipsnį daro NRI, Komisija gali priimti sprendimus, susijusius su bendraisiais reguliavimo būdais, susijusiais su tokių įsipareigojimų nustatymu, išlaikymu, keitimu ar atšaukimu. Parlamentas teisus – susitarimas pasiektas ir neturėtume grįžti prie jo per galines duris.

Antra, slapukų klausimas. Dabar Komisija, kaip ir M. Harbour, yra nustebusi, kad kai kurios valstybės narės, pasirodo, abejoja dėl teksto, susijusio su slapukais. Leiskite man pasakyti labai aiškiai: mes susitarėme su Parlamentu ir manome, kad galutinis tekstas yra nedviprasmiškas. Pirma, turi būti aiški ir išsami informacija naudotojams, kuria remdamiesi antrieji naudotojai turi duoti sutikimą. Taip yra ir tai dabar turi būti taikoma valstybės narėse. Man nepatinka, kad po to, kai dėl visko susitarta, kai kurie asmenys bando daryti maneversus, siekdami politikoje nesilaikyti 100 proc. *pacta sunt servanda* susitarimų. Tai vertinu būtent taip. Taigi, labai

didžiuojuosi Europos institucijomis. Manau, kad joms pavyko parengti gerą teisės aktą. Joms taip pat pavyko išlaikyti operatorių interesų, ekonominę taisyklių, naudotojų interesų ir piliečių teisių pusiausvyrą, ir ta pusiausvyra yra tai, kas yra Europa: Europa yra ekonomika ir visuomenė. Čia, šiame tekste, mums pavyko tai sujungti. Sveikinimai visiems, kurie prisidėjo, kad tai būtų įmanoma.

Catherine Trautmann, pranešėja. – (FR) Pone pirmininke, norėčiau pareikšti šilčiausią padėką kolegoms, kurie dalyvavo šiose diskusijose, ir pasakyti, kad iš tikrųjų akivaizdu, kokią pavojingą ir sunkų darbą mes atlikome, kad užbaigtume rengti šį telekomunikacijų paketą. Galiausiai, darbas buvo sustojęs dėl pakeitimo, dėl kurio mes aktyviai balsavome kelis kartus šiame Parlamente, bet su kuriuo nesutiko Taryba.

Kaip ir kiti, manau, kad tai tik pagrindas, bet ne pabaiga. Šiuo klausimu mūsų sėkmė nelydėjo taip, kaip su kitais klausimais. Komisijos narė savo atsakyme taip pat pabrėžia tą patį dalyką, susijusį su 19 straipsniu. Tikėjau, kad galėsime nueiti gerokai toliau įgyvendindami ekonominio arbitražo procedūrą, susijusią su Europos reguliuotojais, bet, žinoma, negalėjome visko padaryti iškart.

Stengėmės dirbti veiksmingai, sąžiningai ir subalansuotai; norėjome parodyti, kad nors interneto ir skaitmeninės visuomenės varomoji jėga yra naudojimas ir mobilumas, piliečių teisės niekada negali būti pajuokiamos, niekinamos ar ignoruojamos.

Tai pirmas kartas, kai tokiam tekste apie tai kalbama jau pirmame straipsnyje, kai tai nustatoma kaip pagrindinis principas, o internetas susiejamas su teisių ir pagrindinių laisvių įgyvendinimu; tikime, kad taip tampa aišku tai, ką darome leisdami teisės aktus su Taryba ir rengdami jų tekstus su Komisija.

Iš tikrųjų, mes manome, kad informacijos visuomenė turėtų ir gerbti piliečių teises, ir būti pozityvi ekonominiu ir socialiniu požiūriu, ir atverti naują kultūros sferą. Štai kodėl mes numatome, kad rinka leis tam įvykti, kad naudotojų teisės bus konstatuotos ir užtikrintos, tačiau taip pat numatome, kad mes taip pat galėsime visiems užtikrinti prieigą ir galimybes prisijungti. Taigi būtent dėl to dabar turime padaryti didelį darbą autorių teisių, tinklo neutralumo ir radijo spektro srityje. Europos Parlamentas teiks savo paramą.

Norėčiau pasakyti, kad labai malonu dirbti su kolegomis ir kad labai džiaugiuosi, kad šiame kompromise paisoma to, ką mes taip aiškiai pareiškėme balsuodami.

Pirmininkas. – Kolegos, galite įsivaizduoti mano nusivylimą, kad negalėjau dalyvauti šiose diskusijose, taigi paprasčiausiai pasinaudosiu savo instituciniu vaidmeniu diskusijų pabaigoje ir šiltai pasveikinsiu Catherine Trautmann, Pilar del Castillo Vera ir Malcolmą Harbouro už jų darbą; padėkosiu Komisijai ir visų pirma Komisijos narei V. Reding už jų nuostatų bendradarbiavimą per visą šį labai sunkų procesą; ir pasakysiu, kad būtų buvę malonu, jei šiose svarbiose diskusijose būtų dalyvavusi Taryba, nes ji būtų galėjusi geriau negu mes visi paaiškinti tuos stebinančius raštus, kuriuos mes minėjome kalbėdami apie tam tikrus šios diskusijos aspektus.

Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2009 m. lapkričio 24 d., antradienį, 12.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Ivo Belet (PPE), raštu. – (NL) Pone pirmininke, norėčiau paliesti labai keblų interneto kompromiso (kuris taip pat žinomas kaip 138 pakeitimas) klausimą. Į reguliavimo paketą įtraukėme didžiausias apsaugas visiems interneto naudotojams: užtikrinome, kad būtų gerbiamas naudotojų privatumas ir kad būtų taikoma Europos žmogaus teisių konvencija ir, svarbiausia, kad niekam niekada nebūtų atjungiamas internetas, kol nepriklausoma institucija pirmiausia neišnagrinėja tos bylos ir nepriima sprendimo. Konkrečiai tai reiškia, kad intervencija leidžiama tik tais atvejais, kad padaromi dideli pažeidimai. Ši teisinė nuostata taikoma ir institucijoms, ir patiems interneto teikėjams. Nepaisant to, šiuo Europos teisės aktu užtikrinama laisva interneto prieiga ir *de facto* patvirtinama, kad internetas yra bendro intereso paslauga ir nė vienas vartotojas negali būti atjungtas, jei nėra pagrįstos priežasties (taip kaip nė vienas vartotojui negali būti nutrauktas dujų, vandens ar elektros tiekimas). Tai, kad šiam kompromisui vienbalsiai pritarė visos Parlamento delegacijos, yra įrodymas, kad tai puikus susitarimas, tai susitarimas, kuriuo pasiekta, kad naujajame telekomunikacijų pakete svarbiausios būtų vartotojų teisės.

Tiziano Motti (PPE), raštu. – (IT) Turime priežastį šiandien labai džiaugtis rezultatais, pasiektais rengiant telekomunikacijų paketą, nes juo sustiprinamos interneto naudotojų teisės ir skatinama telefono paslaugų bendrovių konkurencija. Šiomis naujomis taisyklėmis vartotojams bus garantuojama daugiau teisių, besąlyginė interneto prieigos laisvė ir asmens duomenų apsauga. Tai puikus pavyzdys, kaip mūsų, teisės aktų leidėjų,

darbas daro poveikį piliečių kasdieniam gyvenimui. Iš tikrųjų, internete pirmą kartą pasaulyje įgyvendinamos teisės ir pagrindinės laisvės. Taip bus papildomos ir proporcingai formuojamos kitos pagrindinės laisvės, kurios jau yra ir kurios garantuojamos Sutartimi: lyčių lygybė, pagarba seksualinei orientacijai ir religiniams įsitikinimams, vaiko teisių apsauga, žodžio laisvė, deranti su žmogaus orumo apsauga. Bet kuri priemonė, kuria ribojama interneto prieiga, gali būti taikoma, tik jei laikoma „tinkama, proporcinga ir būtina“ demokratinėje visuomenėje. Šiandien parodėme, kad mūsų susitarimas suteikti laisvę internete, skatinti elektroninę pilietinę visuomenę, skatinti pagrindines laisves ir pažangiąją patirtį, identifikuoti ir izoliuoti visus tuos asmenis, visų pirma pedofilus ir seksualinius nusikaltėlius, kurie siekia piktnaudžiauti šia absoliučia laisve.

Siiri Oviir (ALDE), raštu. – (ET) Pagrindinis elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų pagrindų direktyvos pakeitimų tikslas – stiprinti telefono ir interneto naudotojų teises ir kartu didinti telekomunikacijų teikėjų konkurenciją. Dabar elektroniniai ryšiai reguliuojami prieš septynerius metus priimtomis taisyklėmis. Nuo tada šioje srityje padaryta milžiniška pažanga. Būdamas teisininkas manau, kad Parlamentas viršijo jam Sutartimi suteiktus įgaliojimus paskutiniu momentu įtraukdamas pasiūlymą dėl pakeitimų, kuriais reikalaujama, kad valstybės reguliavimo institucijos skatintų Europos Sąjungos piliečių interesus, nurodoma, kad negalima taikyti galutinio naudotojo pagrindinių teisių ir laisvių apribojimų be teismo priimto sprendimo. Esu patenkintas, kad taikinimo komiteto surengtų diskusijų rezultatas – rastas geresnis būdas tekste užtikrinti teisinį teisingumą, taip pat suteikti apsaugą visiems naudotojams ir parodyti pagarbą valstybių narių jurisdikcijoms. Toks sprendimas mums leidžia galiausiai pritarti elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų pagrindų direktyvos sistemos pakeitimams.

Bernadette Vergnaud (S&D), raštu. – (FR) Džiaugiuosi matydama, kad šis ilgas ir labai kontroversiškas darbas baigtas; šis darbas parodo, kad telekomunikacijų sektorius yra svarbus ne tik kaip ekonomikos veikėjas, bet ir kaip gyvybinis šiandienos visuomenės elementas. Mūsų piliečiai kasdien bendrauja įvairiose valstybėse ir mūsų tikslas – užtikrinti paslaugų kokybę, kartu užtikrinant, kad būtų gerbiamos pagrindinės naudotojų teisės.

Norėčiau pasveikinti C. Trautmann ir derybų grupę pasiekus kompromisą ir pasiekus, kad prieš pradėdant naudotojams taikyti bet kokias sankcijas, turi būti vykdoma prieštaringa procedūra. Be to, Komisija išsipareigojo užtikrinti tinklo neutralumą ir kovoti su operatorių taikoma antikonkurencine ir diskriminacine praktika.

Šis susitarimas reikš, kad vartotojams bus naudos iš daugelio teigiamų pokyčių, kurie kartais buvo pasiekti po įtemptų derybų. Labiausiai noriu pabrėžti užtikrintą prieigą ir skambučių pagalbos telefonu (112) lokalizavimą; geresnę prieigą neįgaliesiems; daugiau informacijos apie sutartis ir sąskaitų parengimą; išpėjimus tais atvejais, kai naudojimasis neįprastai didelis; ilgiausio laukimo laiko, kai perkeliamas kliento telefono numeris, nustatymą; ir informaciją tuo metu, kai nustatomi saugumo pažeidimai, susiję su asmens duomenimis.

18. Europos nusikalstamumo prevencijos tinklas (EUCPN). Europolo informacijos konfidencialumo taisyklės. Įgyvendinimo taisyklės, reglamentuojančios Europolo ir jo partnerių santykius, įskaitant keitimąsi asmens duomenimis ir įslaptinta informacija. Trečiųjų šalių ir organizacijų, su kuriomis Europolas sudaro susitarimus, sąrašas. Europolo analizei skirtoms darbo byloms taikomos įgyvendinimo taisyklės. Teismo ekspertizės laboratorijų veiklos akreditacija (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – bendros derybos dėl šių pranešimų:

- A7-0065/2009 Timothy Kirkhope Pranešimas dėl Tarybos sprendimo dėl Europolo informacijos konfidencialumo taisyklių priėmimo projekto [11943/2009 - C7-0105/2009 - 2009/0807(CNS)], Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu;

- A7-0064/2009 Sophia in 't Veld Pranešimas dėl Tarybos sprendimo dėl įgyvendinimo taisyklių, reglamentuojančių Europolo santykius su partneriais, įskaitant keitimąsi asmens duomenimis ir įslaptinta informacija, priėmimo projekto [11944/2009 - C7-0106/2009 - 2009/0808(CNS)], Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu;

- A7-0069/2009 Jan Philipp Albrecht Pranešimas dėl Tarybos sprendimo, kuriuo nustatomas trečiųjų valstybių ir organizacijų, su kuriomis Europolas sudaro susitarimus, sąrašas, projekto [11946/2009 - C7-0107/2009 - 2009/0809(CNS)], Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu;

- A7-0068/2009 Agustín Díaz de Mera García Consuegra Pranešimas dėl Tarybos sprendimo dėl Europolo analizei skirtoms darbo byloms taikomų įgyvendinimo taisyklių priėmimo projekto [11947/2009 - C7-0108/2009 - 2009/0810(CNS)], Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu;

- A7-0072/2009 Sonia Alfano Pranešimas dėl Belgijos Karalystės, Čekijos Respublikos, Vokietijos Federacinės Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Nyderlandų Karalystės, Slovakijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Švedijos Karalystės, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės iniciatyvos, siekiant priimti Tarybos sprendimą dėl Europos nusikalstamumo prevencijos tinklo (EUCPN) įsteigimo ir Sprendimo 2001/427/TVR panaikinimo [11421/2009 - C7-0109/2009 - 2009/0812(CNS)], Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu, ir

- A7-0071/2009 Timothy Kirkhope Pranešimas dėl Švedijos Karalystės ir Ispanijos Karalystės iniciatyvos siekiant priimti Tarybos pamatinį sprendimą dėl teismo ekspertizės laboratorijų veiklos akreditacijos [11419/2009 - C7-0100/2009 - 2009/0806(CNS)], Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu.

James Nicholson, *pavaduojantis pranešėją*. – Pone pirmininke, pirmą kartą mano gyvenime tai buvo geras laikas! Pirmiausia norėčiau pasinaudoti šia proga atsipaštyti už savo kolegą Timothy Kirkhope, kuris negalėjo čia būti. Bet aš perskaitysiu visus jo išmintingus žodžius, kuriuos jis apgalvojo ir išdėstė popieriuje. Perskaitysiu jo, kaip pranešėjo, mintis. Jis yra dviejų Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimų pranešėjas.

Pirmiausia, norėčiau dėmesį skirti Timothy pranešimui dėl Tarybos sprendimo dėl Europolo informacijos konfidencialumo taisyklių priėmimo projekto. Taisyklėmis, kurios turi būti parengtos, saugumo priemonės turi būti taikomos visai informacijai, kurią turi tvarkyti Europolas arba kuri turi būti tvarkoma per Europolą: kitaip tariant, tai yra bendras informacijos, kuri praeina ryšių kanalais tarp Europolo ir valstybių narių nacionalinių skyrių, apsaugos standartas.

Kartu su Europolo paketo pranešėjais jie įtemptai derėjosi dėl Tarybos sprendimų projektų trukmės ir teisėtumo. Prezidentui V. Klausui pasirašius ir Lisabonos sutarčiai tapus realybe, derybos su Taryba ir Komisija tapo pasenusios. Šiame pranešime, taip pat ir jo kolegų pranešimuose, raginama atmesti Tarybos tekstą.

Pranešėjas norėtų aiškiai pasakyti, kad jis remia Tarybos sprendimo tikslą, nes mes esame už geresnius informacijos mainus ir pripažįstame Europolo naudą valstybėms narėms teisės saugos ir kovos su nusikalstamumu srityje.

Norėtume, kad Europolo veiklos sritis ir aprėptis būtų maža ir konkreti, kad agentūros veikla būtų kuo veiksmingesnė ir produktyvesnė. Taip pat turime pripažinti, kad suverenios valstybės turi atlikti savo vaidmenį ir kontroliuoti savo nacionalinės policijos pajėgas ir saugumo tarnybas. Tačiau, neapribojant bendros Europos policijos biuro paramos, kai Lisabonos sutartis įsigaliojo ir ėmė daryti poveikį policijos bendradarbiavimui, pranešėjas, taip pat jo kolegos pranešėjai iš LIBE komiteto, mano, kad neturėtų būti keičiamos priemonės, kuriomis įgyvendinamas sprendimas dėl Europolo, kol tokios priemonės galės būti priimtose pagal naują teisės sistemą, numatytą Lisabonos sutartimi.

Todėl raginame Tarybą atsiimti savo pasiūlymą, o Komisiją ir Tarybą, kaip teigiama pranešime, plenarinėje sesijoje padaryti pareiškimą dėl pasiūlymo dėl naujo sprendimo dėl Europolo, kuris turėtų būti pateiktas per šešis mėnesius nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo dienos.

Dabar norėčiau pereiti prie antrojo pranešimo dėl Švedijos Karalystės ir Ispanijos Karalystės iniciatyvos siekiant priimti Tarybos pamatinį sprendimą dėl teismo ekspertizės laboratorijų veiklos akreditacijos. Tai Švedijos ir Ispanijos iniciatyva siekiant užtikrinti, kad teismo ekspertizės laboratorijos būtų akredituotos akreditacijos institucijos, siekiant kovoti su nusikalstamumu per glaudesnę valstybių narių teisės saugos institucijų bendradarbiavimą. Per pastaruosius kelerius metus informacijos mainai teismų ir teisės saugos institucijų bendradarbiavimo srityje tapo svarbiu Europos Sąjungos ir jos valstybių narių prioritetu išnaudojant nusikalstamumo prevencijos ir kovos su nusikalstamumu potencialą.

Šio pagrindų sprendimo projekto tikslas – užtikrinti, kad vienos valstybės narės laboratorijų veiklos rezultatai būtų pripažįstami kaip kitų valstybių narių laboratorijų veiklos rezultatų ekvivalentas, taip užtikrinant teisinį tikrumą įtariamiesiems ir geresnį teismų bendradarbiavimą, kai vienos valstybės narės įrodymai naudojami kitoje valstybėje narėje nagrinėjamoje byloje.

Šis tikslas pasiekiamas užtikrinant, kad laboratorijų veikla būtų akredituota akreditacijos institucijos, kuri atitinka tarptautinius standartus. Pagrindų sprendimas būtų taikomas laboratorijų veiklai, susijusiai su DNR

ir pirštų atspaudais, o kiekviena valstybė narė užtikrintų, kad akredituotos laboratorijos veiklos, vykdomos kitose valstybėse narėse, rezultatai būtų pripažįstami kaip lygiaverčiai akredituotos vidaus laboratorijos veiklos rezultatams. Tačiau, žinoma, kiekviena pavienė teismo institucija tebėra atsakinga už bet kokių įrodymų, teismo medicinos arba ne, įvertinimą pagal savo pačios nacionalinę teisę.

Ir vėl norėčiau pabrėžti, kad mes remiame Tarybos pagrindų sprendimo tikslus. Tačiau įsigaliojus Lisabonos sutarčiai ir vėl kyla problemų, susijusių su šios iniciatyvos teisiniu pagrindu. Todėl pranešime raginama atmesti Švedijos Karalystės ir Ispanijos Karalystės iniciatyvą. Neaišku, koks LIBE pranešimo teisinis aiškumas atsižvelgiant į Lisabonos sutarties ratifikavimą. Šis pranešimas bus pateiktas vėliau, kai bus aiškus teisinis pagrindas. Manytume, kad tai leistų šį svarbų dalyką išnagrinėti išsamiau, nes, ir vėl, buvo nustatytas labai trumpas terminas, Parlamentui neskirta laiko, kurio jam reiktų tokiai svarbiai temai nagrinėti.

PIRMININKAVO: P. SCHMITT

Pirmininko pavaduotojas

Sophia in 't Veld, *pranešėja*. – Pone pirmininke, kadangi J. Nicholsonso kalba užsitęsė, kalbėsiu labai trumpai, kad nenusivėlintume.

Jei teisingai suskaičiavau, Lisabonos sutartis įsigalios po septynių dienų ir penkių valandų. Turiu pasakyti, kad, atsižvelgiant į tai, Tarybos skuba priimti daugybę dokumentų trikdo. Dar mane trikdo tai, kad toje vietoje, kur tikėjausi pamatyti Tarybą ir faktiškai apsisiekti su ja nuomonėmis, yra tuščia.

Iš esmės aš pritariu anksčiau kalbėjusio kolegos pasiūlymams. Žinoma, mes remiame Europolo plėtrą. Norime stipraus Europolo. Norime, kad Europolas galėtų veikti ir kovoti su nusikalstamumu, bet taip pat norime Europolo, kuriam taikoma demokratinės peržiūros procedūra. Todėl pritariu anksčiau kalbėjusio kolegos pasiūlymui paprašyti Tarybos atšaukti pasiūlymus dėl Europolo ir per ne daugiau kaip šešis mėnesius – pageidautina netgi anksčiau – pateikti naują pasiūlymą pagal Lisabonos sutartį.

Galiausiai, kalbant konkrečiai tema, kurios pranešėja esu, t. y. Europolas ir asmens duomenų bei konfidencialių dokumentų perdavimas trečiosioms šalims, norėčiau išgirsti iš Tarybos – kurios nėra – ką ji mano apie Europos Parlamento Teisės tarnybos atliktą analizę, nes šiam konkrečiam pasiūlymui parinktas teisinis pagrindas yra netinkamas. Nežinau, kas ketina atsakyti už Tarybą, bet galbūt ji galėtų prie to grįžti ir atsiųsti ką nors, kas mums pateiktų atsakymą.

Jan Philipp Albrecht, *pranešėjas*. – (DE) Pone pirmininke, galiu sutikti su anksčiau kalbėjusiais kolegomis, kad dabar būtų protinga tik tai, kad Taryba pateiktų Europos Parlamentui savo pasiūlymus dėl Europolo dar kartą, pagrįstus Lisabonos sutartimi.

Teisinga ir būtina, kad apie teismų ir policijos bendradarbiavimą diskutuotų ir dėl jo bendrą sprendimą priimtų Parlamentas. Tik taip Europolo darbas gali būti visiškai įteisintas. Tai, kad Europos Parlamentas kartu ir ryžtingai atmetė Tarybos pasiūlytas nuostatas, susijusias su Europolo darbu, aiškiai rodo, kad dabar turi būti taikomi teisinio pagrindo pakeitimai.

Maža to, yra daug priežasčių tai daryti. Gerokai per ilgai Europos vidaus ir saugumo politikos įgyvendinimas buvo užduotis, skirta išskirtinai vykdomajai valdžiai, ir buvo vykdoma už uždarytų durų. Iš dalies dėl kovos su terorizmu priemonių, kurių imtasi po 2001 m. rugsėjo 11 d. išpuolio, patvirtinta daugybė saugumo teisės aktų, kurių būtinumas, veiksmingumas ir tinkamumas daugeliu atvejų nuodugnai neįvertintas ar net neapartas. Dėl Europos Sąjungos trečiojo ramsčio politinio atokumo vyriausybės tapo įmanoma taikyti labai kontroversiškus piliečių pagrindinių teisių apribojimus.

Tai sudarė labai pavojingą disbalansą vienoje konkrečioje srityje. Nors dabar viso pasaulio saugumo pajėgų bendradarbiavimas glaudesnis, nėra tarptautinio sutarimo dėl būtiniausių standartų, susijusių su pagrindinėmis teisėmis ir teisine apsauga. Praraja tarp valdžios galių ir piliečių teisių tampa vis didesnė, visų pirma asmens duomenų mainų tarp ES ir trečiųjų šalių srityje. Europos saugumo agentūros, kaip antai Europolas, Eurojustas ir FRONTEX, taip pat informacinės sistemos, kaip antai Šengenas, Eurodac ar muitinės ir vizų duomenų bazės, naudojamos laikyti vis didesniems kiekiams asmens duomenų, ir greitai daugėja tokių duomenų siejimo ir analizavimo dėl įvairių priežasčių atvejų. Netgi pačioje Europoje tampa vis neaiškiau, kam ir kokius duomenis leidžiama rinkti, turėti, analizuoti ar perduoti, taip pat kokiomis sąlygomis tai gali būti daroma. Taigi teisinės apsaugos klausimas dažnai yra ribojamas atsižvelgiant į dabartinę sistemą reguliuojančius principus.

Tačiau kas nutiktų, jei visi šie duomenys būtų perduoti tik trečiosioms šalims? Mes kalbame ne tik apie tokias šalis kaip Norvegija ar Šveicarija, bet ir Jungtinės Valstijos, Rusija ir net Marokas ar Kinija. Man įdomu, kas garantuotų, kad tie duomenys būtų tokiu pat mastu kaip ir ligi šiol saugomi nuo tų valstybių piktnaudžiavimo arba savavališkų veiksmų. Šis Parlamentas faktiškai turi teisę ir pareigą taikyti naują, Sutartyje nustatytą teisinį pagrindą procesui, kuriuo siekiama, kad būtų gerbiamos pagrindinės Europos piliečių teisės be jokių apribojimų, inicijuoti, įskaitant tarptautinio bendradarbiavimo kontekstą kovojant su nusikalstamumu ir terorizmu. Prieš mums, kaip Europos Sąjungai, pasirašant bet kokius tolesnius susitarimus dėl duomenų mainų su trečiosiomis šalimis, turi būti nustatyti bendri būtiniausi standartai, visų pirma asmens duomenų apsaugos.

Tai taikoma Europolo gautai informacijai, taip pat SWIFT banko duomenims ir lėktuvų keleivių duomenimis, kuriais keičiamasi su JAV institucijomis. Aiškūs duomenų apsaugos standartai, išsamus proporcingas vertinimas ir veiksminga teisinė piliečių apsauga – pagrindinės būtinės bet kokių tolesnių priemonių sąlygos.

Džiaugiuosi, kad mums, kaip visų politinių pažiūrų atstovams, pavyko pasiekti šį sutarimo dėl Europolo teisės aktų lygį: mano manymu, tai geras būsimų diskusijų dėl išsamios pagrindinių teisių apsaugos Europoje, ženklas. Būtent to iš mūsų tikisi ES piliečiai.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *pranešėjas*. Pone pirmininke, pone Komisijos pirmininko pavaduotojau, Europolo paketą sudaro keturių sprendimų, kuriais siekiama įgyvendinti 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimą, projektai.

Pirma, pone pirmininke, norėčiau prisijungti prie savo kolegų narių ir paprašyti, kad Tarybos pasiūlymas būtų atšauktas. Norime matomesnio Parlamento ir norime Lisabonos sutarties, pagal kurią būtų priimamas Europolo paketas. Norime, kad Parlamento ir Tarybos padėtis būtų vienoda ir kad tarp jų būtų pusiausvyra.

Siekdamas užtikrinti, kad būtų geriau suprastos priežastys, dėl kurių aš nesutinku su pasiūlymu, trumpai pakalbėsiu savo pranešimo tema. Viena pagrindinių Europos policijos biurui patikėtų užduočių – informacijos ir duomenų rinkimas, laikymas, apdorojimas, analizavimas ir mainai. Kad jis galėtų vykdyti šią svarbią užduotį, kompetentingos valstybių narių institucijos Europolui turi siųsti išsamią, nepasenusią ir tikslią informaciją. Tai vienintelis būdas pasiekti, kad Europolas galėtų pasinaudoti savo visais pajėgumais atlikti analizę.

Tarybos sprendimo projekto taikymo sritis apribota, kaip apibrėžta 2 straipsnyje, duomenų apdorojimu analizės tikslais pagal sprendimo 14 straipsnio 1 dalyje suteiktą mandatą. Tuo tikslu Europolas dabar turi 19 rūšių analizei skirtų darbo bylų. Kiekviena darbo byla yra atskira duomenų bazė, susieta su konkretaus tipo nusikalstama veikla. Todėl kiekviena duomenų bazė glaudžiai susijusi su specifinio tipo operatyvine pagalba, kurią Europolas teikia pagal jam suteiktas galias.

Šiuo metu darbo bylos yra vienintelė teisinė informacijos (nesvarbu, ar ta informacija gauta praktiniu būdu, ar ji yra žvalgybinė), įskaitant asmens duomenis, laikymo, apdorojimo ir analizavimo priemonė Europos lygmeniu.

Į pasiūlymą taip pat įtrauktos taisyklės ir bendrieji principai, susiję ir su techninėmis priemonėmis, ir jų naudojimo taisyklės. Poreikis rinkti ir apdoroti informaciją reiškia, kad turi būti sukurta teisinė priemonė, kuria būtų gerbiamos visos pagrindinės teisės. Norėčiau pabrėžti, kad tai reiškia Europos piliečių visų pagrindinių teisių gerbimą. Kartu tokia priemonė turi būti užtikrinta, kad Europolas gali vykdyti visas jam priskirtas funkcijas. Šiuo atžvilgiu, pakartodamas tai, ką sakė S. in 't Veld, klausiu, ar teisinis pagrindas, kurį ketinama taikyti, yra tinkamas.

Šioje srityje, pone pirmininke, iš Europos Parlamento negali būti atimtas piliečiams atstovaujančio organo vaidmuo. Būtina privaloma Europos Parlamento vykdoma kontrolė. Dėl šios priežasties svarbu, kad, atsižvelgiant į tai, kad greitai įsigalios Lisabonos sutartis, Parlamentas dalyvauja teisėkūros procese vienodomis su Taryba sąlygomis. Jokia su skubumu susijusi priežastis negali būti svarbesnė už piliečių laisvių ir europiečių saugumo gynimo svarbą.

Todėl raginu gerbiamus kolegas narius prisijungti ir atmesti siūlomas priemones nemažinant mūsų paramos Europos policijos biurui – kurį mes iš tikrųjų remiame – kol Taryba leis Parlamentui būti sprendimų priėmimo proceso dalimi. Taip pat siūlau paprašyti Komisijos ir Tarybos atsiimti šį pasiūlymą ir pateikti naują, kuriuo gerbiama Lisabonos sutartyje nustatyta kompetencija.

Pone pirmininke, kai vėl kalbėsiu, savo poziciją paaiškinsiu įtikinamiau ir aiškiau. Šiuokart tiek.

Sonia Alfano, *pranešėja*. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau pakalbėti apie Europos nusikalstamumo prevencijos tinklą.

Šis tinklas sukurtas 2001 m. Tarybos sprendimu 2001/427/TVR. Jo tikslai buvo palengvinti bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija bei patirtimi nacionaliniu ir Europos lygmenimis; rinkti ir analizuoti svarbią informaciją, kuri visų pirma reikalinga siekiant keistis pažangiąja patirtimi; rengti konferencijas, seminarus, susitikimus ir iniciatyvas, kurių tikslas – palengvinti patirties ir pažangiausios patirties mainus; ir dalytis su Taryba ir Komisija patirtimi nusikalstamumo prevencijos srityje.

Sprendime numatyta, kad struktūra bus pagrįsta atstovais ryšiams, kuriuos skiria Komisija ir valstybės narės; tarp tokių atstovų ryšiams turėjo būti bent vienas nacionalinės valdžios institucijų atstovas, o kiti paskirti atstovai ryšiams galėjo būti tyrėjai ar universitetų akademikai, turintys tos srities specializaciją. Iš valstybių narių bet koku atveju reikalauta įtraukti tyrėjus, universitetų akademikus, NVO ir pilietinę visuomenę. Į darbą, kaip ekspertų institucijos, buvo įtrauktas net Europolas ir Europos narkotikų ir narkomanijos stebėsenos centras.

2005 m. tinklas ėmėsi savo pirmos struktūrinės vidaus reformos. Buvo numatyta sudaryti dvi nuolatinės komisijas (vieną – darbo programos, kitą – tyrimų), interneto svetainės eksploatavimą iš Europos Komisijos perduoti Jungtinei Karalystei, kuri ligi šiol ją atnaujina.

2007 m. buvo dar viena peržiūra, kurią atlikus pripažinta, kad labai reikia stiprinti sekretoriatą ir pabrėžta, kad reikia spręsti nuolatinių komisijų ir nacionalinių atstovų išteklių problemą.

2009 m. kovo mėn. paskelbtas tinklo veikimo išorės vertinimas. Jame pagrindinis dėmesys skirtas tikslams, dėl kurių tinklas buvo sukurtas, kartu, deja, pabrėžtas prastas organizacinis veikimas, kuris sutrukdė pasiekti svarbių tikslų, apie kuriuos jau kalbėta.

Taigi, nurodytos problemos, dėl kurių tinklas iš esmės sužlugo, buvo tokios: tinkamų išteklių stoka, neveiksmingai veikiantis sekretoriatas, per maži nacionalinių atstovų įsipareigojimai ir labai prasta darbo programa.

Vertinime taip pat svarstyta galimybė panaikinti tinklą. Taigi, tinkle paskirta darbo grupė 2009 m. kovo mėn. pateiktoms rekomendacijoms išnagrinėti ir nustatyta, kad reikia padaryti tam tikrus akto, kuriuo sukurtas tinklas, pakeitimus. Visų pirma pasiūlyta, kad reikėtų išorės finansavimo sekretoriatui ir lėšų tam turi būti skirta iš Bendrijos programų.

Nors kai kurios valstybės narės ir vėl prakalbo apie tinklo panaikinimą, kitos siūlė jį reformuoti. Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujanti Švedija sutiko su tokiu pasiūlymu tiek, kad jį kaip prioritetą įtraukė į savo šešių mėnesių kadencijos programą. Šioje vietoje turėčiau pabrėžti, kad jaučiuosi nesmagiai matydama tuščias vietas, ypač dėl to, kad tuos pasiūlymus pateikė pati pirmininkaujanti Švedija.

Pasiūlyme numatyta, kad tinklą turi sudaryti sekretoriatas, kiekvienos valstybės narės paskirti atstovai ryšiams ir direktorių valdyba. Direktorių valdybą sudaro valstybių narių paskirti nacionaliniai atstovai, valdybai pirmininkauja už vykdomąjį komitetą atsakingas pirmininkas.

Manau, kad šiuo atžvilgiu šiek tiek painiavos yra ir tarp atstovų ryšiams bei nacionalinių atstovų. Už šio tinklo ribų lieka pilietinė visuomenė, akademinė bendruomenė, patirtis, taigi ir ekspertai. Tai labai rimtas dalykas. Struktūriniai tinklo ir kitų su nusikalstamumu ir jo prevencija susijusių Bendrijos institucijų ir įstaigų ryšiai visiškai nutraukti.

Sprendime nenumatyta jokia bendradarbiavimo su Europos Parlamentu forma, nenustatytas kalbų mokėjimo reikalavimas, nepaisant to, kad anksčiau to reikalauta.

Kalbėdama kaip pranešėja, manau, kad šis pasiūlymas visiškai neveiksmingas ir nusikalstamumo prevencijos juo nebus galima užtikrinti dėl kelių priežasčių. Pirma, tinklu nesugebėta pasiekti tikslų, dėl kurių jis buvo sukurtas; antra, Komisija, Taryba ir valstybės narės nebendradarbiavo, ir aš manau, kad tai turi būti laikoma tam tikru paties tinklo sabotavimu.

Nusikalstamumo prevencija negali būti supaprastinta iki keitimosi pažangiąja patirtimi. Deja, matėme, kad daliai įvairių pareigūnų tai buvo tam tikros rūšies turizmas – jie lankėsi įvairiose šalyse ir dažnai net nesugebėdavo tarpusavyje pasikalbėti, nes nebuvo vertėjų žodžiu. Tai, kad neįtraukta pilietinės visuomenės ir NVO, neparengta medžiaga apie prevenciją, pvz., knygos mokykloms, daro šį tinklą visiškai neveiksmingą. Kad šis tinklas veiktų, manau, turėtume stiprinti jo galias, taip pat įtraukti kovą su nusikalstamumu ir organizuoto nusikalstamumo prevenciją.

Todėl siūlau atmesti šį pasiūlymą, kuris galėtų būti priimtas, tik jei Taryba pateiktų iš tikrųjų ambicingą pasiūlymą. Deja, tai nebuvo padaryta.

Jacques Barrot, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (FR) Pone pirmininke, labai susidomėjęs išklausa J. Nicholsono, S. in 't Veld, J. P. Albrechto ir S. Alfano kalbų. Tai diskusijos, kuriose iškilo ir procedūros, ir turinio problemų.

Kalbant apie procedūrinius dalykus, visiškai suprantu Parlamento poziciją. Lisabonos sutartis kaip tik turi įsigalioti. Todėl visiškai suprantu, kad Parlamente kyla klausimų dėl kai kurių Tarybos sprendimų. Taip pat tiesa, kad Komisija šiek tiek apgailestauja dėl tokios padėties. Nepaisant to, padėdamas Parlamentui norėčiau truputį paaiškinti šiuos tris dokumentus.

Kaip visi žinote, Europolui (per Tarybos sprendimą, kuriuo pakeičiama tarpvyriausybė sutartis) bus taikoma nauja teisinė sistema ir nuo 2010 m. sausio 1 d. jis taps Europos agentūra. Prieš Tarybai priimant šį sprendimą vyko ilgos diskusijos, dabar rengiamasi jį įgyvendinti.

Iš tikrųjų suprantu Parlamento rūpestį ir taip pat laikiu, kada pradės veikti nauja institucinė sistema, nes ji padės įgyvendinti didesnę demokratinę Europos policijos biuro kontrolę. Turėtume pasimokyti iš pradinio galiojančių Tarybos sprendimų įgyvendinimo, kad turėtume tvirtą pagrindą būsimiems teisės aktams. Taigi, būtų naudinga įtraukti Parlamentą ir kitas suinteresuotąsias šalis į reglamentų dėl Europolo rengimą, visų pirma kalbant apie sąlygas, kuriomis šis Parlamentas ir nacionaliniai parlamentai kontroliuos Europolo veiklą.

Nepaisant to, pone pirmininke, apgailestauju, kad Parlamentas atmetė Tarybos sprendimų projektus. Tai įgyvendinamosios nuostatos, kuriomis reguliuojami svarbūs Europolo darbo aspektai, be kurių Europolas negalėtų veikti.

Dabar pereinu prie teismo medicinos laboratorijų klausimo. Dar kartą sakau, kad suprantu, jog Parlamentas nori kitokio pagrindo šiam pagrindų sprendimui dėl teismo medicinos laboratorijų veiklos akreditavimo. Komisija yra už akreditacijos naudojimą, nes tai skatina geresnį tų laboratorijų darbą, visų pirma kalbant apie jautrias technikas, susijusias su pirštų atspaudais ir DNR mėginiais. Griežtesnė tų laboratorijų akreditacija paskatins didesnę visuomenės pasitikėjimą.

Taip pat žinau, kad yra problemų dėl teisinio pagrindo. Kaip ir Parlamentas, Komisija mano, kad pagrindų sprendimo teisinis pagrindas, tiek, kiek sprendimas susijęs su paslaugomis pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 50 straipsnį, turi būti 50 straipsnis. Mes Komisijoje padarėme pareiškimą, kuris įtrauktas į 2009 m. spalio 23 d. TVR tarybos posėdžio protokolą. Tame pareiškime Komisija pasilieka teisę imtis priemonių, kurios, jos manymu, ateityje būtų tinkamos.

Dar norėčiau papildyti, kad pagal finansinių reglamentų nuostatas Komisija yra pasirengusi teikti finansinę paramą valstybių narių, kurios leidžia mokslinių policijos laboratorijų akreditaciją, veiklai. Galiausiai Komisija nori įvertinti šios priemonės įgyvendinimą ir taikymą nuo 2018 m. liepos 1 d., kaip nustatyta 7 straipsnio 4 dalyje (naujojo dokumento).

Kalbant apie šią akreditaciją, nors suprantu Parlamento poziciją, manau, kad jos kryptis iš esmės tinkama ir kad atsižvelgiama į visas šiuose rūmuose išsakytas nuomones.

Dabar pereisiu prie Europos nusikalstamumo prevencijos tinklo. Žinoma, mes tikime, kad nusikalstamumui galima užkirsti kelią. Priverstinių priemonių nepakanka nusikalstamumui ir organizuotam nusikalstamumui sumažinti. Prevencija yra labai svarbu – ir vietos, ir tarpvalstybinių lygmenimis. Be to, neseniai mano pateiktuose pasiūlymuose dėl prekybos žmonėmis ir vaikų pornografijos numačiau prevencines priemones.

S. Alfano ką tik nurodė silpnąsias tinklo vietas. Žinau, kad po neseniai atlikto vertinimo konstatuota, kad yra labai realus europinio bendradarbiavimo kovojant su organizuotu nusikalstamumu poreikis, taip pat žinau, kad viešosios institucijos, organizacijos ir privatusis sektorius nori tarpdisciplininio būdo, kuriuo siekiama Europoje dalytis patirtimi, metodais ir priemonėmis.

Žinoma, Europos nusikalstamumo prevencijos tinklas susidūrė su strateginėmis, politinėmis ir organizacinėmis problemomis. Komisija tai žino. Trumpai tariant, padidinome finansinę paramą tinklo sekretariatui.

Stokholmo programoje nustatėme, kad policijos bendradarbiavimas yra prioritetas ir kad reikia suteikti galimybių tai valdyti Bendrijos lygmeniu, pagal Lisabonos sutartį. Tiesa, kad toks tinklas leistų atlikti nemažai užduočių, kurias minėjote, jis taip pat leistų imtis užduočių, kurių keletą įdomių pavyzdžių jau siūlėte.

Taip pat galime tikėtis pamatyti bendrus socialinių ir švietimo institucijų projektus, apimančius mokyklas, tęstines studijas, taip pat universitetinio laipsnio studijas. Akivaizdu, kad tai visiškai naujos nusikalstamumo prevencijos politikos pradžia.

Akivaizdu, kad pilietinės visuomenės ir Parlamento vaidmenys turi būti stiprinami. Be to, dėl policijos bendradarbiavimo dabar bus priimamas bendras sprendimas. Todėl manau, kad naujojoje teisės sistemoje galime bendradarbiauti kuo glaudžiau. Tuo suinteresuoti būtų visi piliečiai, kuriuos paveikia saugumo kasdieniame gyvenime klausimas.

Žinoma, šiek tiek apgailestauju dėl šių diskusijų, kurių dėmesio centras buvo ir procedūra, kurios reikėtų laikytis, ir turinys. Tačiau manau, kad nuo dabar, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, laikydamiesi Stokholmo programos galime veikti daug geriau. Parlamentas turės galimybių kaip galima geriau atlikti savo vaidmenį taikant šią naują strategiją, kuria kovojama prieš organizuotą nusikalstamumą, o iš tikrųjų – prieš visų formų nusikalstamumą.

Wim van de Camp, *PPE frakcijos vardu*. Norėčiau padėkoti Komisijos pirmininko pavaduotojui J. Barrot'ui už mums duotus atsakymus ir už jo nuomonę įvairiomis temomis.

Teismų bendradarbiavimas Europos Sąjungoje – labai svarbus dalykas. Kalbėdami apie piliečių Europą visų pirma kalbame apie teismų bendradarbiavimą. Tuo atžvilgiu kova su nusikalstamumu yra prioritetas numeris vienas, pirmiausia dėl to, kad nusikalstamumas vis labiau apima po daugiau negu vieną valstybę. Didelio masto tarpvalstybinis nusikalstamumas yra didelė problema – palyginti su juo, atrodo, kad nacionalinis nusikalstamumas yra šiek tiek daugiau kaip smulkus chuliganizmas.

Dėl tos priežasties Europos liaudies partijos frakcija yra labai už tai, kad ne tik Europolo, bet ir Eurodac pozicija būtų stipri. Čia turiu mintyje mūsų sistemą, siūlomą teismo medicinos laboratorijoms.

Svarbus kovos su organizuotu nusikalstamumu elementas yra demokratinė priežiūra tų, kurie kovoja su nusikalstamumu. Tikrai nenoriu kokių nors būdu pasakyti, kad tai mažiau svarbu, bet norėčiau jūsų paprašyti atsižvelgti į aukų padėtį ir kad toliau darytumėte tai, apie ką mes diskutavome ankstesniais mėnesiais. Kova su nusikalstamumu dažnai susijusi su įtariamųjų teisių paisymu, ir tai gerai, nes įtariamųjų privatumas ir padėtis per baudžiamąjį procesą labai svarbu. Tačiau norėčiau, kad per kitus penkerius metus mes atkreiptume daugiau dėmesio į aukų padėtį. Pone pirmininke, pagrindinės teisės nėra absoliučios; jos visada turi būti įgyvendinamos tam tikrame kontekste. Arba, kaip sakoma Nyderlandų konstitucijoje: kiekvieną kartą atsižvelgiant į įstatymus. Tai vienodai taikoma ir įtariamiesiems, ir aukoms.

Galiu puikiai suprasti (ir visiškai tam pritariu), kad dabar Parlamentas turi pasakyti: „minutėlę luktelėkite!“ kalbėdami apie šiuos keturis dokumentus. Palaukime iki gruodžio 1 d., kai turėsime naujus pasiūlymus, tada turėsime suvokti tikrovę: tokią, kurioje reikalaujama Europos Parlamento realaus dalyvavimo.

Ramón Jáuregui Atondo, *S&D frakcijos vardu*. – (ES) Pone pirmininke, iškilo problema, nes visas Parlamentas prašo Komisijos persvarstyti teisės aktų paketą šiais klausimais, o J. Barrot, kaip visada, labai žavingai sako mums, kad dirbta buvo labai ilgai, daug diskutuota ir sausio 1 d. teisės aktai įsigalios. Tikrovė tokia: mums iškilo problema.

Galiu jums pasakyti, pone J. Barrot'ai, jog turėtumėte pasakyti jūsų pareigas perimančiai kolegei (nes suprantu, kad jūs negalite atsakyti į mūsų klausimus šia tema), kad kai ji Parlamente dalyvaus klausyme, mes jos paklausime, ar ji ketina rengti teisės aktų paketą šioje srityje, nes visas Parlamentas to prašo, ir tai nėra vien tik perdėtai uolaus spaudimo priimti teisės aktą atvejis.

Parlamentas nesako, kad nori dalyvauti – jis turi dalyvauti. Jis turi dalyvauti, nes po kelių dienų jam teks tas teisėkūros vaidmuo ir dėl to, kad dabar tai jau nebe parlamentinė kontrolė, veikiau mes norime teikti tolesnius pasiūlymus. Pavyzdžiui, daugelyje čia patenkančių direktyvų ir sprendimų matau daug spragų, daug trūkumų ir daug teisinio netikrumo. Čia norėtume tas nuostatas reformuoti.

Manau, kad Europolui naudinga dirbti šiais klausimais. Suprantu, kad Europolas jau dirba šiais klausimais, ir noriu, kad jis ir toliau tai darytų, nes noriu, kad Europolas eitų į priekį. Taip pat noriu, kad gerbtumėte šių rūmų teisę sakyti tai, ką manome apie šias nuostatas, nes tai yra teisėkūros funkcija ir mes norime ją vykdyti.

Todėl dabar jums sakau, kad kai pas mus atvyks kita Komisijos narė, mes jos paklausime, ar ji yra įsipareigojusi parengti naujus teisės aktų pasiūlymus šiuo klausimu, kad Parlamentas galėtų juos priimti. Tik tiek, nieko daugiau.

Nathalie Griesbeck, *ALDE frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nariai, ponios ir ponai, mano komentaras bus trumpas. Pirmiausia tai susiję su turiniu, o paskui jau ir su procedūra, ir pakartosiu tai, ką labai aiškiai pasakė visos politinės frakcijos.

Nors mums visiems labai svarbu Europos Sąjungoje sukurti saugumo, teisingumo ir laisvės erdvę ir, žinoma, svarbus Europos demokratinio modelio, kurį kuriame, pavyzdys, taip pat kadangi daugelis mūsų laiko Europolą priemone, kuri gali būti adaptuota, vis tiek mums labai svarbu, kad išteklių – visų pirma žmoniškųjų, tačiau taip pat ir techninių išteklių, skirtų kovai su organizuotu nusikalstamumu ir visomis neteisėtos prekybos rūšimis – sutelkimas turėtų būti griežtai kontroliuojamas maksimaliai užtikrinant teisinį tikrumą, nes tai susiję su svarbiausia mūsų galios sritimi: Europos piliečių teisėmis ir laisvėmis.

Kalbant apie procedūrą, rizikuodama pasikartoti, Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos vardu norėčiau patikinti Komisijos narį, kad visas padarytas darbas nenuėjo perniek. Tačiau mūsų piliečiai visiškai nesuprastų ar klaidingai suprastų, kad tiek ilgai laukę, kol pradės veikti su Lisabonos sutartimi susijusios institucijos, neturėtume kantrybės palaukti dar kelių valandų ar net dienų, kad galėtume taikyti bendro sprendimo galias, kurios mums tokios brangios.

Labai svarbu, kad bent kartą Europa palauktų kelias savaites, kol turėsime tekstą, kuriuo paisoma mūsų procedūrinės sistemos, ir, kaip ir S. in 't Veld, apgailestauju, kad čia su mumis nėra Tarybos, nes tai pirmiausia Tarybos reikalas. Todėl savo komiteto vardu sakau, kad manau, jog mums reiktų naujo teisės akto pasiūlymo.

Raül Romeva i Rueda, *Vers/ALE frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, tęsdamas tai, kas jau sakyta, norėčiau kaip Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso koordinatorius pakalbėti klausimais, susijusiais su laisve, kas ir yra mano tema.

Būtų nesuvokiama, jei gavę galimybę ši teisėkūros darbą atlikti kartu su Europos Parlamentu, to nepadarytume. Todėl mes visi su tuo sutinkame. Bet koku atveju mums reikia palaukti ir pažiūrėti, kaip tai plėtosis, bet akivaizdu, kad kils problema, jei negalėsime dalyvauti taip, kaip to teisėtai pageidaujame.

Taip pat norėjau trumpai paminėti dar vieną dalyką, susijusį su teismo medicinos laboratorijomis, nes tai dalykas, kuriuo domėjausi, ir kuo aiškiau pasakyti, kad diskutuodami apie koordinavimo poreikį privalome labai rūpestingai išnagrinėti decentralizacijos klausimą. Nepamirškime, kad kai kuriose valstybėse narėse nėra vieno bendro teismo medicinos tyrimų centro, dažniausiai jie būna keli, atsižvelgiant į teritorijų pasiskirstymą ir veikiančias policijos ir teisinės sistemas. Toks atvejis yra ir Ispanijoje. Svarbu tai žinoti, nes, jei ketiname sėkmingai koordinuoti, turime nepamiršti, kad koordinavimas vyktų ne tik tarp valstybių narių, bet ir tarp regionų, kurių aplinkybės labai skirtingos ir jų gali būti negalima taikyti nacionaliniu lygmeniu.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pakartosiu tai, ką sakė daugelis mano kolegų narių.

Prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai Europos Parlamento paprašyta, taikant skubos procedūrą, išnagrinėti keturis tekstus dėl Europolo ir dėl Europolo perduodamų duomenų, įskaitant ir trečiosioms šalims, konfidencialumo apsaugos. Mes šiame Parlamente vieningai smerkiame tai, kaip mūsų buvo paprašyta išnagrinėti tuos tekstus, kai juose kalbama apie tai, kas įsigaliojus Lisabonos sutarčiai neabejotinai bus bendro sprendimo dalykas.

Daugelis mūsų tiki, kad mūsų piliečiai turi teisę į saugumą ir kad kova su terorizmu yra prioritetas. Turi būti padaryta viskas, kas įmanoma, kad mūsų piliečiai neįvyktų nuolat bijodami tapti teroristų išpuolių aukomis. Todėl svarbu padaryti viską, ką galime, kad sustiprintume policijos bendradarbiavimą, bet to negalime daryti bet kokia kaina ir visų pirma negalime to daryti pakenkdami pagrindinei visuomenės teisei į privatumą, laisvą judėjimą ir žodžio laisvę.

Dar norėčiau pridėti, kad nusikalstamumo prevencija neturėtų reikšti daugiau – ir tik daugiau – priverstinių priemonių. Ginti mūsų laisvę visą laiką ir neriboti jos, jei tik tai nėra absoliučiai būtina, – mūsų demokratijų privilegija. Todėl policijos bendradarbiavimas turėtų vykti taikant specifinę teisinę sistemą, pagal kurią užtikrinamas perduodamos informacijos konfidencialumas ir tinkamai subalansuota informacija ir minėti saugumo tikslai.

Taigi, kartu su kitomis frakcijomis, GUE/NGL frakcija ragina Tarybą ir Komisiją atsiimti šiuos pasiūlymus. Be to, aš taip pat apgailestauju, kad šiandien čia nėra Tarybos.

Gerard Batten, EFD frakcijos vardu. – Pone pirmininke, šiuose pranešimuose nustatomos taisyklės, kuriomis vadovaudamasis Europolas rinktų ir keistųsi asmeniškiausia ES piliečių informacija tarp ES valstybių narių ir, tiesą sakant, trečiųjų šalių.

Daugiausia juose kalbama apie neleistiną tokios informacijos atskleidimą nepadarant žalos, nepakenkiant pagrindiniams Europolo interesams ar nepabloginant jų. Ten nėra nieko apie vargšų nekaltų piliečių, kurie gali patekti į Europolo tyrimų košmarą, interesų apsaugą.

Gali būti renkama pati asmeniškiausia informacija, įskaitant seksualinę orientaciją ir banko sąskaitų detales. Ta informacija netgi galima dalytis su trečiosiomis šalimis, įskaitant tokias šalis kaip Albanija, Peru ir Rusijos Federacija, kuriose neišspręsti demokratijos klausimai.

Europolas yra visiškai nereikalingas bet kokių objektyviu požiūriu, bet, ES subjektyviu požiūriu, labai svarbu turėti dar vieną politinės valstybės atributą – savas policijos pajėgas.

Kiek prieštaraujančių ES piliečių žino, kad Europolo pareigūnai turi imunitetą nuo baudžiamojo persekiojimo už bet ką, ką jie daro ar sako vykdydami savo pareigas? Tiems iš jūsų, kas visai neseniai išėjo iš policinės valstybės, tai gali atrodyti ne taip ir reikšminga, bet toks teisėsaugos institucijų imunitetas yra Anglijos teisei svetimas dalykas.

Kadangi ES kuria savo teisminę sistemą, kurioje taikomos tokios priemonės kaip Europos arešto orderis ir teismo procesai, kuriuose nedalyvauja teisiamieji, o dabar kuria dar ir savas policijos pajėgas, mums, britams, atrodo, kad tai yra mūsų pačių pagrindinių ir labiausiai vertinamų laisvių, kurios anksčiau saugojo mus, griovimas.

Visi pranešėjai bent jau turėjo padarumo sakyti, kad tie pasiūlymai turi būti atmesti, kol įsigalios Lisabonos sutartis. Jei ES turėtų nors kiek padarumo, būtų surengtas referendumas dėl Lisabonos sutarties ir ji niekada nebūtų įsigaliojusi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pone pirmininke, jei, dar visai neseniai, Europolo veiksmams dar kartą pavyko padaryti galą prekybos žmonėmis gaujoms, kurios įveža nelegalius migrantus, tai – pagirtina. Ateityje būtų taip pat pagirtina, jei Europolas dalyvautų susidorojant su visų rūšių sunkiu, tarptautiniu nusikalstamumu. Žinoma, įvairių institucijų bendradarbiavimas kovojant su nusikalstamumu iš esmės yra geras dalykas.

Tačiau duomenų apsaugos klausimas neišspręstas kalbant apie planus suteikti visoms institucijoms neribotą prieigą prie duomenų. Mes ramiami duomenų apsaugos priežiūros pareigūno pažadais, kai net neaišku, kokių priežiūros galių jis faktiškai turi. Nacionaliniai duomenų apsaugos pareigūnai jau dabar labai greitai susiduria su savo veiklos apribojimais ir vargiai turi galios kištis, o jų realus poveikis – menkas. Tai turbūt taip pat bus nagrinėjama ES lygmeniu.

Per pastarąjį dešimtmetį piliečių teisės ir laisvės vis labiau ribotos teisinantis kova su terorizmu. Jei, ypač dabar, prieš Lisabonos sutartimi Europos Parlamentui suteikiant bendro sprendimo teises, teisingumo ir vidaus reikalų ministrai nori greitai prastumti susitarimą dėl finansinių sandorių, taip daroma tik dėl to, kad jie žino, jog su tuo susijusios didžiulės duomenų apsaugos problemos ir kad SWIFT susitarimo atveju jie neišsisuks nenukentėję. Atsižvelgiant į tai, kad net nacionalinėms teisėsaugos institucijoms nesuteikiama tokia teisė pagal šalių konstitucijas, kodėl Europolui ir, per užpakalines ES duris, Jungtinėms Valstijoms turėtų būti suteiktos tokios neribotos teisės? Mano nuomone, turėtume sustabdyti šį puolimą prieš duomenų apsaugą.

Simon Busuttill (PPE). – (FR) Pone pirmininke, leiskite man pirmiausia išsakyti sveikinimus ir padėkoti Komisijos pirmininko pavaduotojui už viską, ką jis padarė būdamas už šią sritį atsakingas Komisijos narys.

Tikiuosi, kad du jus pakeisiantys Komisijos nariai – ne vienas, bet du – sėmsis įkvėpimo iš jūsų politinės vizijos, jūsų atsidavimo ir jūsų darbo. Ačiū jums, pone pirmininko pavaduotojau.

(MT) Leiskite man dabar pereiti prie klausimo, susijusio su puikia mano neseniai turėta galimybe savo šalyje apsilankyti biure, atsakingame už Europolą, ryšius su Europolu ir Šengeno erdvę. Šiame biure yra nemažai policijos pareigūnų, kurie labai gerai dirba šioje srityje, bendradarbiaudami su kitų ES valstybių narių policijos pareigūnais. Vertinu jų pastangas ir norėčiau pridurti, kad šis vizitas suteikė man galimybę įvertinti didžiulę Europolo agentūros svarbą. Turėjau galimybę iš visai arti įvertinti, kad jos svarba kovojant su nusikalstamumu ypač reikšminga visų pirma dėl to, kad dabar gyvename laisvoje erdvėje, kurioje galimas laisvas judėjimas po Europos Sąjungą ir po daugelį Europos Sąjungos šalių.

Akivaizdu, kad priežastis, dėl kurios turėtume balsuoti prieš šiuos pasiūlymus, yra ne tai, kad mes prieš Europolą, bet iš tikrųjų tai, kad mes, Europos Parlamentas, norime prisidėti prie šio biuro, kuris nuo kitų metų taps agentūra, stiprinimo, kad jis galėtų iš tikrųjų labai veiksmingai vykdyti savo kovos su nusikalstamumu misiją.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kalbant apie Tarybos prašymą, kad mes patvirtintume pasiūlymą dėl Europolo ir partnerių, įskaitant trečiąsias šalis, informacijos mainų, visiems aišku, prie ko tai privestų: dėl pasiūlymo, jei jis būtų patvirtintas, susidarytų absurdiška mainų tarp Europolo ir trečiųjų šalių padėtis, nes Parlamentas dar nepatvirtinęs tokių šalių sąrašo.

Atrodo, kad šiuo pasiūlymu (taip, kaip jame aprašomas asmens duomenų tvarkymas) sudaromos sąlygos iš tikrųjų neribotų duomenų bazių, kurios net galėtų būti prieinamos trečiosioms šalims, kurių Parlamentas dar nenustatė, sukūrimui.

Tarybos pasiūlymo 15 straipsnio 2 dalyje teigiama, kad tais atvejais, kai bus absoliučiai būtina, net jei nebus užuominos, kad nusikaltimas padarytas, gali būti perduoti duomenys, atskleidžiantys asmens rasę, etninę kilmę, politinę padėtį, religinius ir filosofinius įsitikinimus, narystę profesinėje sąjungoje ir panašiai, nes nepatikslinkta, ką reiškia „absoliučiai būtina“ ir, netgi blogiau, gali būti patvirtinta idėja, kad yra toks dalykas kaip rasinės grupės.

Būtų įdomu išgirsti, kaip Taryba aiškina, kas yra rasinė grupė ir kokios rasinės grupės būna. Aš pats tikiu, kad yra tik viena rasė – žmonių rasė.

Dėl tų priežasčių, tačiau taip pat siekiant išlaikyti Parlamento, kuris turi dirbti laikydamasis būtinų nustatytų terminų, nepriklausomumą, manau, kad Tarybos pasiūlymas, toks, koks yra dabar, turi būti atmestas iki prašomo termino, t. y. lapkričio 30 d.

Alexander Alvaro (ALDE). Pone pirmininke, norėčiau prisijungti prie S. Busuttilio ir padėkoti Komisijos pirmininko pavaduotojui, Komisijos nariui J. Barrot'ui už jo atliktą darbą. Jis iš tikrųjų ėmėsi nelengvo teisės akto, dažnai kovojo labai sunkiomis sąlygomis, bet, patikėkite, pone pirmininko pavaduotojau, būtumėte radę puikų prieglobstį Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijoje, kuria būtumėte galėjęs pasikliauti tokioje padėtyje. Nepaisant to, daug pasakytą apie Europolą, taigi nematau, kad turiu pakartoti, ką jau sakė mano kolegos Europos Parlamento nariai, būtent, kad atrodo keista, kad iki lapkričio 30 d., t. y. iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, vis dar tikimasi, kad mes Parlamente tai praleisime. Šiuo atveju atmesti šiuos pasiūlymus yra natūrali Parlamento reakcija.

Taip pat gaila, kad šiandien čia nėra Tarybos, kad ji galėtų priimti šias pastabas. Esu tikras, kad į jas bus atsižvelgta. Pirmiausia norėjau pakomentuoti T. Kirkhope pranešimą dėl teismo medicinos laboratorijų ir standartų, pasakydamas, kad dažnai turime apsvarstyti, ar turėtume vėl pradėti nuo turinio dalykų, būtent, kokie duomenys bus perduodami ir kaip, ir ar tie duomenys iš tikrųjų palyginami, ypač teismo medicinos laboratorijų atveju. Jei DNR duomenys gaunami skirtingais būdais, o tada perduodami ir suderinimas neįmanomas, susijusiam asmeniui bus padaryta daugiau žalos, negu bus naudos. Galbūt reikėtų tai turėti omenyje.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Pone pirmininke, pone Komisijos pirmininko pavaduotojau J. Barrot'ai, dėkoju už tai, kad suprantate aiškiai Parlamento poziciją dėl procedūrinių klausimų. Mes neatmetame Tarybos ir Komisijos pasiūlymų. Tikriausiai, mes norime dalyvauti sprendimų priėmimo procese. Tai esminis dalykas mūsų balsų požiūriu.

Gana aišku, kad Europolas – viena iš Europos Sąjungos sėkmės istorijų. Visų pirma kovojant su nusikaltimais, susijusiais su narkotikais, prekyba žmonėmis, terorizmo finansavimu ir suklastotų pinigų spausdinimu, Europolas atlieka pagrindinį vaidmenį informacijos mainų požiūriu ir yra esamų policijos bendradarbiavimo tinklų centre. Labai svarbu, kad jo funkcijos būtų ir toliau tęsiamos. Štai dėl ko mes taip pat turėtume palankiai vertinti tai, kad agentūra turės naują pagrindą. Tai yra mes turėsime keistis duomenimis ir vidaus ryšiais tarp Europos Sąjungos policijos pajėgų. Mums to reikia, kad galėtume sėkmingai kovoti su terorizmu ir nusikalstamumu. Mums taip pat reikia tų dalykų – ir mes tai turime nė kiek ne mažiau aiškiai pasakyti – kad galėtume išsaugoti Europos piliečių teises.

Tai yra europietiškas požiūris, aiškos europietiškos vertybės, kurias rugsėjo mėn. viduryje čia, Parlamente, didžioji dauguma dar labiau patvirtino sprendimu dėl SWIFT kodų. Iš Tarybos ir Komisijos turime pareikalauti štai ko: šis pagrindinis principas ir šios gairės dabar taip pat turi būti įgyvendinti per derybas su Jungtinėmis Valstijomis. Turime tai padaryti, kad užtikrintume Europos piliečių saugumą.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Man taip pat malonu, kad Taryba įsipareigojo toliau plėsti ir reformuoti Europos nusikalstamumo prevencijos tinklą. Atsižvelgiant į tai, iš tikrųjų gaila, kaip jau minėjo keli kalbėję kolegos, kad Tarybos atstovų nebėra šioje diskusijoje.

Taip pat norėčiau atskirti savo pastabas dėl proceso nuo faktinio turinio. Sprendimas, kad tokio tinklo reikia, priimtas prieš 10 metų. Dabar atliktas vertinimas parodė, kad tinklas nepasinaudojo beveik jokiais galimybėmis, kurios galėjo būti suteiktos. Tačiau taip pat aišku, kad mus reikia tokio tinklo ir mes turime jį plėtoti toliau, įtraukti civilius ir tyrėjus, bendradarbiauti su teisėsaugos institucijomis. Taip pat norėčiau pasakyti, kad Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija mano, kad tinklo darbas ir tolesnė plėtra yra svarbūs. Tai, kad Europos Parlamentas dabar atmeta šią iniciatyvą, reiškia būtent tai, kad šios priemonės teisėtumas pagal Lisabonos sutartį bus dar didesnis ir kad mes galime aktyviau dalyvauti ją įgyvendinant.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Pone pirmininke, didžiausia Europos nesėkmė šiandien yra tai, kad mums dar nepavyko sustabdyti prekybos žmonėmis, kuri vyksta tiesiai prieš mūsų akis. Moterys ir vaikai kaip prekės laisvai parduodami visose mūsų valstybėse narėse. Konservatyviais Europolo apskaičiavimais, Europoje 2009 m. bus nupirkta arba parduota pusė milijono moterų. Apie tai mes turime garsiai kalbėti ir turime pateikti strategijas, kaip tai įveikti.

ES yra institucijų, kurių tikslas – kovoti su prekyba žmonėmis ir organizuotu nusikalstamumu, bet sprendžiant pagal tai, kokia dabar padėtis, jose yra daug trūkumų. Valstybių narių, Komisijos, Tarybos ir Parlamento bendradarbiavimas turi radikaliai gerėti, kad vieną kartą ir visam laikui galėtume susidoroti su sunkiu nusikalstamumu. Tai apima organizuotą nusikalstamumą, mafijos veiklą ir prekybą žmonėmis.

Vos po kelių dienų įsigalios Lisabonos sutartis. Manau, kad tada galėsime truputį lengviau kvėpuoti, nes galiausiai turėsime platesnio bendradarbiavimo, kuriuo užtikrinsime savo piliečių saugumą visose valstybėse narėse, viltį. Greitai galėsime matyti sustiprėjusį Europolą, veiksmingai bendradarbiaujantį su Eurojustu. Tada galiausiai galėsime imtis kovos su organizuotu nusikalstamumu Europoje, įskaitant prekybą žmonėmis ir į mafiją panašius nusikalstamus sindikatų. Imkime ir 2009 m. vieną kartą ir visiems laikams pasakykime, kad prekyba žmonėmis šių laikų Europoje yra nederamas dalykas.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šiandien ne formaliau, bet greičiau politiniu požiūriu turėtume aptarti šiandienos diskusijas ir visų pirma sprendimus, kurie bus priimti po šių diskusijų.

Vienodi laboratorijų darbo standartai, žinoma, taip pat svarbūs policijos ir teismų bendradarbiavimui, pagrįstam pasitikėjimu. Tačiau yra daug šio dalyko aspektų, kurių dėl laiko stokos negalime aptarti. Tačiau iš esmės visų pirma pagrindinis klausimas yra visiškai kitoks, būtent, kaip rimtai politiniai veikėjai vertins Lisabonos sutartį, Parlamento ir piliečių teises, taip pat pasitikėjimo vertą Tarybos ir Parlamento bendradarbiavimą.

Norėčiau pateikti tris pavyzdžius: Lisabonos sutartyje vyriausiasis įgaliotinis apibūdinamas kaip stiprus Europos balsas ir labai gaila, kad valstybės narės šiuo atveju aiškiai taikė skirtingus kriterijus. Susitarimą dėl SWIFT kodų, kuris daugeliu atvejų kontroversiškas, Parlamentas kitą pirmadienį galėtų dar kartą atidžiai nagrinėti. Tačiau jis paskubomis išbraukiamas iš sąrašo likus vos kelioms valandoms ir pasirašomas su Jungtinėmis Valstijomis.

Tas pats yra ir su mūsų dabar čia nagrinėjamomis temomis. Prieš pat įsigaliojant Lisabonos sutarčiai mūsų prašoma greitai priimti sprendimus, į kuriuos įtraukos nuostatos dėl ateities, kurios apribos mūsų sprendimų priėmimo sritį arba bent jau nustatys ribas. Turime savęs paklausti, kodėl taip yra, nes iš tikrųjų buvo galima pateikti naujų pasiūlymų šiais klausimais.

Dėl savo pozicijos Taryba ir Komisija prarado galimybę aiškiai pasakyti Europos žmonėms apie savo įsipareigojimą įgyvendinti Sutartį, ir tai piliečiams būtų buvusi žinia apie demokratinę Europą. Mes, Europos Parlamentas, turime tik vieną galimybę: turime atmesti tuos pasiūlymus, nes norime plačių viešų derybų ir norime pasinaudoti savo didesnėmis teisėmis remti piliečius dabar, o ne artimoje ar tolimesnėje ateityje.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šio vakaro labai įdomios diskusijos padėjo mums suprasti kelis labai svarbius dalykus, visų pirma susijusius su Europos nusikalstamumo prevencijos tinklu.

Pirma, dabar, kai jau turime Lisabonos sutartį, Parlamento vaidmuo pagal bendro sprendimo procedūros sistemą turi būti gerokai sustiprintas, ir tai turi būti padaryta dviem būdais. Pirma, kultūra: organizuotas nusikalstamumas ir mafijos organizacijos gali būti panaikinti pirmiausia per informaciją ir supratimą. Mafijos

nužudytas didis Italijos teisėjas Giovanni Falcone sakydavo, kad tai yra reiškinys, turintis pradžią ir pabaigą. Pabaiga turi būti didžiulis susitelkimas kultūriniu požiūriu, jis turi prasidėti Europoje ir Parlamente.

Antras dalykas yra tai, kad su organizuotu nusikalstamumu turi būti kovojama veiksmingiau, pirmiausia sukūrus Europos prokuratūrą ir, mano manymu, įtraukus tam tikrus labai sunkius nusikaltimus, numatytus tik kai kuriose valstybėse narėse. Pavyzdžiui, turiu omeny mafijos nusikaltimus.

Turime suprasti, kad mafijos krizė – visos Europos rūpestis, nes mafijos organizacijos turi pajėgumų skverbtis ir į institucijas. Labai glaudus ryšys yra tarp mafijos organizacijų ir korupcijos, kaip pabrėžiama ir naujausiuose pranešimuose, taip pat sukčiavimo Europos Sąjungoje, kaip neseniai konstatavo ir Europos Audito Rūmai.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kaip vieno iš pranešimų dėl Europolo šešėlinis pranešėjas, galiu tik dar kartą patvirtinti tai, ką jau sakė prieš mane kalbėję nariai.

Dėl savo vaidmens renkant, analizuojant informaciją ir ją keičiantis, Europolas palengvina tyrimus valstybėse narėse, taigi, tampa svarbia priemone kovojant su nusikalstamumu.

Mes turime veiksmingiau kovoti su nusikalstamumu, bet kartu privalome ryžtingai patvirtinti šio Parlamento autoritetą.

Taryba nusprendė, kad bet koku atveju ji patvirtins Europolo paketo tekstus lapkričio 30 d., nelaukdama, kol gruodžio 1 d. įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Parlamentas gaus bendro sprendimo galias šiuo klausimu.

Pasiūlymų atmetimo tikslas – ne stoti Europolui skersai kelio jam imantis naujo – Europos institucijos – vaidmens, bet siekti, kad šio Parlamento, Europos Parlamento, galios būtų išplėstos, visų pirma tokiose svarbiose srityse, susijusiose su laisve, saugumu ir teisingumu.

Galiausiai, manau, kad teisinga suteikti Parlamentui daugiau galių, leidžiančių tikrinti Europolo veiklą, siekiant patikrinti, ar Europolo turimi duomenys tvarkomi taip, kad nebūtų pakenkta Europos piliečių teisėms.

Monika Flašková Beňová (S&D). Teismo medicinos sritis pastaraisiais metais įgijo reikšmingumo, labiausiai dėl vis didėjančios jos svarbos kovojant su nusikaltimais ir nusikalstamumu.

Aukšto lygio šalių bendradarbiavimas šiuo atžvilgiu gali padėti pasiekti didesnio kovos su nusikalstamumu veiksmingumo. Praktinė patirtis aiškiai rodo, kad paties savaime tokio bendradarbiavimo nepakanka ir kad labai svarbu sukurti bendrą teisės sistemą, pagal kurią būtų nustatomi teismo medicinos laboratorijų veiklos standartai, taip pat labai kvalifikuotų laboratorijų tinklą visoje Europos Sąjungoje.

Tai, kad nėra susitarimo, pagal kurį mokslinių įrodymų analizavimui būtų galima taikyti bendrus akreditacijos standartus, – labai didelis trūkumas, kurį reikia ištaisyti. Todėl tikiuosi, kad Taryba kuo skubiau imsis iniciatyvos ir pateiks naują dokumentą, į kurį bus dideliu mastu įtrauktas ir Europos Parlamentas.

Nepaisant to, kad norėjau pakalbėti daugiau apie teismo medicinos laboratorijas, pone pirmininke, baigdama norėčiau pasakyti, kad iš tikrųjų neturiu ambicijų išpūsti Europos Parlamento svarbą, bet manau, kad visiškai beprecedentis atvejis yra tai, kad nė vienas Tarybos atstovas nerado laiko atvykti čia ir išklausti mūsų nuomonę.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Pone pirmininke, kalbėdamas kaip teisės studijas baigęs žmogus ir buvęs policijos pareigūnas, norėčiau pabrėžti Tarybos pagrindų sprendimo, kurio tikslas – įpareigoti visas teismo medicinos laboratorijas, teikiančias genetinių ir pirštų atspaudų tyrimų rezultatus, laikytis tarptautinio standarto ISO 17025, svarbą. Šiuo labai svarbiu sprendimu ketinama didinti įrodymų proceso patikimumą ir tikrumą ir, tai darant, didinti visuomenės pasitikėjimą teisėsaugos agentūromis ir teismų sistema.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Pone pirmininke, tikriausiai dar grįšime prie šios temos po šešių mėnesių, kai susidursime su tomis pačiomis problemomis. Viena vertus, mums bus svarbu, kad policija ir Europolas dirbtų kuo veiksmingiau. Kita vertus, visada turime prisiminti, kad čia įtrauktos ir žmogaus teisės, o labai dažnai – ir slapti duomenys.

Mūsų lauks tas pats darbas, taigi, dėl to norėčiau labiausiai atkreipti dėmesį į Tarybos sprendimo 15 straipsnį, kuriame patvirtinamos įgyvendinamosios taisyklės, kuriomis reguliuojami Europolo ryšiai su partneriais, įskaitant asmens duomenų ir slaptos informacijos mainus. Nes norėčiau atkreipti dėmesį į tai, apie ką mes čia kalbame – labai slaptus duomenis, dėl kurių mes sakome, kad tokių duomenų perdavimas turi būti leidžiamas tik tada, kai to būtinai reikia. Turime pagalvoti apie tai, kas spręs, kad to būtinai reikia, nes tai labai svarbus klausimas.

Jacques Barrot, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (FR) Pone pirmininke, kadangi Tarybos nebuvo, mano darbas nebuvo lengvas. Ir vis tiek norėčiau paminėti kelias priežastis, dėl kurių Komisija sutiko teikti tuos tekstus nieko nepaisydama.

Pirmiausia dėl Europolo; būtų sunku sustabdyti Europolą nuo tapimo agentūra. Bus kitų tekstų dėl Europolo ir Parlamento, žinoma, bus bendro sprendimo procedūroje dalyvaujanti institucija. Būtų labai sunku pertraukti Europolo darbą. Taip pat norėčiau paaiškinti, kad Europolo vadovas dabar yra kilmingas britas. Būtų labai gaila kaip nors pertraukti Europolo darbą.

Dėl kitų dviejų tekstų, svarbu pripažinti, kad jie yra Tarybos ir valstybių narių iniciatyvos rezultatas. Vis tiek pritarimas laboratorijų akreditacijos idėjai, siekiant gauti patikimus duomenis, valstybėms narėms yra žingsnis į priekį. Tai teigiamas rezultatas ir žingsnis į priekį.

Dėl prevencijos tinklo – ir dėl jo Parlamento pastabos labiausiai pagrįstos – ateityje būtinai reikės stiprinti jį ir skirti jam kitų užduočių. Puikiai jus suprantu ir dėkoju S. Busuttillui ir E. Strasserui – anksčiau čia buvo ir Piliečių laisvės, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pirmininkas – už supratimą, kad aš labai palaikau tai, kad Parlamento turi būti labai įtrauktas. Viskas, ką per pastaruosius penkerius metus padariau, padaryta su Parlamento parama. Todėl, kaip žinote, iš tikrųjų labai trokštu, kad Parlamento būtų įtrauktas.

Be to, norėčiau pridurti, kad Komisija mano, kad mums reikia nuodugnios kiekvieno pavienio atvejo analizės, kad nuspręstume, ar reikėtų keisti trečiojo ramsčio *acquis*. Svarbu suprasti, kad vyksta perėjimas nuo tarpvyriausybinių metodo prie Bendrijos metodo, ir aš džiaugiuosi dėl teisingumo ir vidaus reikalų.

Taip pat suvokiu, kad jūs visi trokštate dalyvauti tam tikros formos policijos bendradarbiavime, kuriuo gerbiamos žmogaus teisės ir nepamiršamos Europos Sąjungos vertybės. Žinoma! Tikiu, kad Parlamento vaidmuo turės teigiamo poveikio visiems būsimiems tekstams, kurie leis mums siekti policijos bendradarbiavimo pažangos, ir vėl paisant piliečių vertybių ir teisių.

Nepaisant to, tai pereinamasis laikotarpis, ir aš visiškai suprantu jūsų norą dalyvauti rengiant šiuos tekstus. Tačiau kartoju, kad Komisija mano, kad turėtume persvarstyti trečiojo ramsčio tekstus ir atlikti nuodugnią kiekvieno jų analizę. Jei esamos priemonės pasentų arba jas reikėtų papildyti arba atnaujinti, galėtume pateikti pasiūlymų. Mano pareigas perimantys kolegos pateiks pasiūlymus, kurie leis Parlamentui patobulinti tekstus, nes Parlamento bent dalyvaus bendro sprendimo procese.

Šioje vietoje, pone pirmininke, norėčiau pakartoti, kad savo kadencijos pabaigoje daug dėmesio skirsiu visiems pasiūlymams, kuriuos man pateikė Europos Parlamento. Tačiau norėčiau pabrėžti, kad puikiai žinome, jog naują teisinį pagrindą reikės suteikti daugeliui tekstų, kurie būtini policijos ir teismų bendradarbiavimui, taigi Parlamento galės dalyvauti bendro sprendimo procese.

O kol kas, tikiuosi, suprasite, kodėl bandžiau paaiškinti, dėl kokių priežasčių norėjome, kad Europolas iki sausio 1 d. taptų agentūra ir tęstų savo darbą, ir atkreipėme dėmesį į pažangą, kurią valstybės narės noriai padarė laboratorijų akreditacijos ir nusikalstamumo prevencijos tinklo srityje.

Dar kartą sakau, suprantu Parlamento poziciją ir patikinu, kad ateinančiomis savaitėmis, kiek tai įmanoma, ginsiu šią svarbią laisvės ir saugumo erdvę, kurią valstybės narės nuo šiol plėtos turėdamos aktyvią Parlamento paramą.

James Nicholson, *pranešėjo atstovas*. – Pone pirmininke, šį vakarą vyksta puikios diskusijos. Manau, kad šį vakarą dėl nedalyvavimo kaltinama Tarybai pirmininkaujanti valstybė. Tarybos atstovų čia nėra ir manau, kad jiems turėtų būti gėda dėl to.

Noriu paminėti keletą dalykų. Visiškai sutinku su Sophia in 't Veld. Žinoma, mes norime stipraus Europolo ilgalaikėje perspektyvoje, ir netgi geresnio, labiau bendradarbiaujančio Europolo ten, kur to reikia. Jeigu pažvelgtume, su kokiomis problemomis šiandien susiduriame prie savo sienų, – narkotikai, prekyba žmonėmis, tarptautinis nusikalstamumas ir terorizmas, ir tai tik kelios jų, – pamatytume, kad to reikia.

Atrodo, kad PPE atstovas iškėlė klausimą, kuris man pasirodė labai artimas, – jis kalbėjo apie aukų teises, palyginti su nusikaltėlių teisėmis. Manau, kad tai dalykas, apie kurį turėtume gerai pagalvoti.

Labai gaila, bet taip dažnai matome, kad tie, kas įvykdė nusikaltimą, sulaukia daugiau užuojautos ir paramos, nei auka, prieš kurią įvykdytas nusikaltimas. Yra daug sričių, kuriose tokių atvejų buvo. Jokiais būdais tai negali būti laikoma priimtina. Manau, kad turime suteikti daugiau paramos aukoms ir manau, kad turi būti aiškiai nustatyta, kas yra auka. Jokiais būdais negalima su tais, kurie įvykdė nusikaltimą, elgtis taip pat, kaip su auka.

Visi, kas tiki, kad šiandienos visuomenėje galima išgyventi nebendradarbiaujant, skrajoja padebesiais. Tokia tikrovė, tiek, kiek aš ją suprantu. Šiaurės Airijoje, iš kur aš atvykęs, prieš kelias savaites turėjome labai paprastą pavyzdį, kai Šiaurės Airijos policijos tarnybos ir *Garda Síochána* pietuose bendradarbiavimas leido sulaikyti, sugrąžinti milijonus cigarečių ir neleisti joms patekti į rinką. Ar iš tikrųjų manote, kad tai būtų nutikę be bendradarbiavimo, ne tik tarp jų, bet ir bendradarbiavimo iki pat Tolimųjų Rytų?

Taip, mano draugai, turime turėti stiprų Europolą; taip, turime siekti to; ir taip, turime ieškoti, kaip galėtume bendradarbiauti tose srityse, kuriose tai būtų geriausia visų interesams.

Sophia in 't Veld, pranešėja. – Pone pirmininke, prieš įsiterpdama norėčiau taip pat padėkoti Komisijos nariui J. Barrot'ui. Galiu tik pasakyti, kad jį pakeisiantiems kolegoms jis nustatė labai griežtus standartus.

Nenagrinėsiu turinio, nes manau, kad dėl jo diskutuosime vėliau, bet trumpam grįšiu prie procedūros, nes norėčiau paaiškinti vieną dalyką.

Netiesiogiai girdėjau (informacija atėjo iš tos tuščios kėdės), kad yra labai gera priežastis, kodėl Taryba taip skuba, būtent – ji nenori, kad sustotų Europolo darbas. Iki sausio 1 d. Europolas turi tapti agentūra.

Bet jei Taryba nuoširdžiai domėtusi Europos Parlamento požiūriu, ji būtų čia. Ji galėjo pradėti procedūrą gerokai anksčiau nei liepos mėn. gale. Ji netgi galėjo priimti Europos Parlamento pasiūlymą dirbti labai greitai, nes Parlamentas visada prisiima jam tenkančią atsakomybę ir mes dirbame labai greitai, jei to reikia.

Tarybai tai siūlėme pagal procedūrą, kuri bent jau atitiktų Lisabonos sutarties esmę. Prašėme mėnesiu pratęsti terminą, bet Taryba paprasčiausiai nenorėjo jo mums pratęsti; o tai, kad Tarybos šiandien nėra ir kad ji nebuvo suinteresuota kalbėtis su Europos Parlamentu, tik rodo, kad ji paprasčiausiai nenori, kad Europos Parlamentas dalyvautų; tai rodo jos nenuoširdumą.

Apgailestauju dėl to, nes dabar liko tik septynios dienos, trys valandos ir keturiasdešimt minučių: mes turėsime dirbti kartu. Norėčiau tik pabrėžti, kad, kaip labai gerai sakė vienas iš mūsų kolegų, tai ne dėl mūsų *ego*. Ne dėl to, kad Europos Parlamentas paliekamas nuošalėje. Net ne dėl to, kad nacionaliniai parlamentai paliekami nuošalėje. Tai dėl atskaitomybės piliečiams, nes tai susiję su labai svarbiais sprendimais.

Kalbame apie asmens duomenų ir konfidencialių dokumentų perdavimą trečiosioms šalims, apie mūsų piliečių, žmonių, kuriems mes atstovaujame, duomenis ir konfidencialią informaciją. Būtent jiems Taryba ir atskaitinga, labiau negu mums.

Galiausiai, girdėjau, ką sakė Komisijos narys, bet norėčiau išgirsti Europos Vadovų Tarybos pažadą, atsižvelgiant į tai, kad jie taip skubėjo priimti visą šį paketą – kad jie kuo skubiau, per ne ilgiau kaip šešis mėnesius, atsiims arba persvarstys sprendimą, visiškai įtrauks Europos Parlamentą į visą bendro sprendimo procedūrą ir bus atskaitingi piliečiams.

Jan Philipp Albrecht, pranešėjas. – (DE) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti Komisijai už jos darbą, susijusį su Europolu, taip pat norėčiau dar kartą pasakyti, kad tai ne Europolo transformacijos į ES agentūrą proceso stabdymo klausimas.

Tačiau klausimas, kokia veiklos sritis suteikiama valstybės ir piliečių santykių požiūriu, yra, žinoma, tiek pat svarbus, kiek ir jautrus, ir jį reikia aptarti Parlamente. Demokratinėje sistemoje tai yra sprendimas, kurį turi priimti parlamentas, ir sprendimas, kurį reikia išsamiai apsvarstyti, kad galutinis rezultatas būtų pakankamai teisėtas.

Man gana neramu, kad, kaip jau sakė S. in 't Veld, Taryba net nedalyvauja, kad išklaustų jai skirtą kritiką, kuri, mano manymu, yra esminė bet kokios demokratijos dalis. Tikiuosi, kad vyriausybė galiausiai atsižvelgs į Parlamento kritiką dėl darbo, kuris ligi šiol atliktas saugumo politikos srityje.

Reikia diskusijų dėl piliečių teisių parlamentiniu lygmeniu visoje Europoje, kaip ir diskusijų dėl mūsų saugumo politikos veiksmingumo. Europos Parlamentas ir nacionaliniai parlamentai turi ir vienoje, ir kitoje srityje vaidinti svarbų vaidmenį.

Norėčiau padėkoti pranešėjams už tą signalą, kurį visi kartų davėme čia, ir tikiuosi, kad jis buvo neabejotinai aiškus ir kad Taryba atsakys į jį.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, pranešėjas. – (ES) Pone pirmininke, norėčiau pareikšti didžiausią pagarbą Europos policijos biurui, kurį, žinoma, remiu. Tikiuosi, kad jis kuo greičiau turės visus teisinius,

žmogiškuosius ir materialius išteklius, kurių reikia jo tikslams pasiekti ir visam potencialui panaudoti pagal Lisabonos sutartį.

Labai trumpai apibendrinant, kas yra Europos policijos biuras, naujasis biuras?

Jis jau nebe tarpyvyriausybinių, bet Bendrijos institucija, turinti Bendrijos biudžetą ir kontroliuojama Europos Parlamento. Tačiau turėtume apsvarstyti tai, kas mažiausiai apibrėžta. Turėtume savęs paklausti to, kas svarbiausia.

Tai, kas labiausiai neaišku sprendime, yra Europos Parlamento kontrolė. Todėl, pone pirmininke, negalime suprasti tos skubos, kurios niekas negali patikimai pagrįsti ir dėl kurios, trumpai tariant, ribojamas Parlamento kontrolės vaidmuo, ar sutikti su ja. Šioje abėcėlėje tai tik A raidė, pone pirmininke. Negalime sutikti ir su tuo, kad Taryba nusiplauna rankas šiuo atveju. Rytoj, kai balsuosime, paklausime Tarybos to, kas jau pasakyta tarp eilučių. Tai turėtų būti pareiškimas, kuriame sakoma, kad Taryba įsipareigoja pateikti naują teisės aktų paketą pagal Lisabonos sutartį per šešis mėnesius.

Galiausiai, pone pirmininke, tai nei protinga, nei mums priimtina prisidėti prie to, ką mes kritikuojame. Pvz., apie šešis pranešimus tokiais svarbiais klausimais negali būti diskutuojama truputį ilgiau kaip pusantros valandos ir tik vieną pusdienį. Pirma, mes kalbame apie nusikalstamumo prevencijos tinklą, antra – apie teismo medicinos laboratorijas, taip pat kalbame apie keturis pranešimus dėl Europolio. Tai neprotinga.

Matėme, kokios svarbios šios diskusijos, bet negalėjome labai įsigilinti, nes dėl paties Parlamento ir jo tarnybų mums tapo neįmanoma tai padaryti, nes iš mūsų reikalaujama tuo pat metu nagrinėti ne mažiau kaip šešis pranešimus.

Todėl tikiuosi, pone pirmininke, kad ateityje bus daugiau pagalbota apie diskusijų, kurios mums tokios svarbios ir reikalauja tiek daug laiko, rengimą. Klausimus Tarybai pateiksime ryt.

Sonia Alfano, pranešėja. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti nariams, kurie dalyvavo šiose diskusijose. taip pat norėčiau padėkoti J. Barrot'ui, kad sutiko su tuo, kas mus kelia nerimą.

Tai, kad mes siūlome pasiūlymus atmesti, nėra nepagrįsta: tai nėra paprasčiausias „ne“ Tarybai. Atvirkščiai, norėtume dalyvauti, atsižvelgiant į tai, kad Lisabonos sutartis įsigalios po kelių dienų, ir manau, kad Parlamento, kaip bendro sprendimo proceso dalyvio, vaidmuo yra labai svarbus.

Pati oficialiai prašiau Tarybos, kad pateiktų gerokai ambicingesnę pasiūlymą dėl Europos nusikalstamumo prevencijos tinklo ir kad tai padarytų iškart po Lisabonos sutarties įsigaliojimo. Tas pasiūlymas nebuvo pateiktas. Todėl paaiškėjo, kad atmesti pasiūlymą iš tikrųjų būtina, ir manau, kad Parlamentas turi teisę veikti kaip visavertis bendro sprendimo proceso dalyvis, ypač kai sprendžiami tokie svarbūs klausimai kaip šis.

Dėkoju J. Nicholsonui už tai, ką jis sakė apie aukų ir nusikaltėlių vaidmenis, vaidmenis, kurie per dažnai sukeičiami vietomis. Per kelis mėnesius, kuriuos esu Parlamente, pastebėjau, kad Parlamentas ir Europos Sąjunga ypatingą svarbą teikia kovai su terorizmu, nors, deja, trūksta ryžto kovoti ne tik su nusikalstamumu, bet ir su organizuoju nusikalstamumu, kuris yra nusikalstamumo pagrindas.

Neįmanoma įsivaizduoti kovos su nusikalstamumu ar nusikalstamumo prevencijos nesvarstant galimybės plačiau veikti siekiant suvaldyti organizuotą nusikalstamumą ir mafiją ar užkirsti jiems kelią, kaip sakė L. De Magistris, cituodamas nuostabius mafijos nužudyto teisėjo G. Falcone žodžius.

Tai pasakiusi norėčiau šiek tiek nukrypti, nes esu, deja, tiesiogiai susidūrusi su tokiais dalykais. Gerokai per dažnai ne tik kyla painiavos dėl aukos ir nusikaltėlio, bet netgi yra vyriausybių, – ir, deja, Italijos Vyriausybė tam skyrė per mažai dėmesio, – kurios tokių pačių nusikaltimų aukas traktuoja skirtingai. Terorizmo aukos traktuojamos vienaip, o mafijos – kitaip.

Mano nuomone, tokie skirtumai ir tokios formos diskriminacija negali toliau egzistuoti, nes tokiems skirtumams Europoje, kuri siekia savo politiką grįsti inovacijomis, nėra vietos.

Pirmininkas. – Leiskite man taip pat prisijungti prie sveikinimų Jacques'ui Barrot'ui už jo atsakingą ir puikų darbą. Norėčiau padėkoti pranešėjams už jų darbą.

Bendra diskusija baigta. Balsavimas vyks 2009 m. lapkričio 24 d., antradienį.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Raffaele Baldassarre (PPE), raštu. – (IT) Lisabonos sutartimi iš esmės keičiama institucinė pusiausvyrą, kuri iš pradžių buvo nustatyta Maastrichto sutartyje dėl policijos ir teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, įtraukiant, nors su esminėmis išimtimis, įprastą teisėkūros procedūrą, susijusią su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve.

Todėl būtina, kad visi priemonių, kuriomis įgyvendinamas sprendimas dėl Europolo, pakeitimai būtų priimti jau pagal naująją teisės sistemą, kuri numatyta Lisabonos sutartyje. Europolas negali būti sustiprintas, jei Parlamentas negalės tinkamai savęs išreikšti tada, kai priimami reglamentai, kuriais reguliuojamos priemonės, kurios yra ne grynai techninės, o politinės, kaip antai asmens duomenų perdavimas.

Leiskite man dar pasakyti mintį apie Europos Sąjungos vis labiau išorėn nukreiptą poziciją ir vis didesnę vidaus saugumo ir gynybos sąveiką. Net jei Sutartis nedaro tiesioginio poveikio saugumo ir gynybos rinkų plėtrai, ja suteikiamas pagrindas integruotesnės ir nuoseklesnės saugumo rinkos plėtrai, kuriai reikia teisėkūros veiksmų, kurie būtų koordinuoti, taigi, tarpinstituciniai. Todėl būtų dar labiau nenuoseklu, o gal net žalinga patvirtinti priemonių, kuriomis įgyvendinamas Europolo sprendimas, „politinius“ pakeitimus nesilaikant teisėkūros procedūros, numatytos Lisabonos sutartyje.

19. Informacijos technologijų naudojimas muitinės tikslais (diskusija)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Alexanderio Alvaro pranešimas Piliiečių laisvės, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu dėl Prancūzijos Respublikos iniciatyvos, siekiant priimti Tarybos sprendimą dėl informacijos technologijų naudojimo muitinės tikslais (17483/2008 - C6-0037/2009 - 2009/0803(CNS)) (A7-0052/2009).

Alexander Alvaro, pranešėjas. – (DE) Pone pirmininke, norėčiau pasveikinti Komisijos narį S. Kallasą ir savo kolegas narius. Iš esmės kalbant, klausimas, dėl kurio mes tuoj diskutuosime, visai ne kontroversiškas. Nagrinėjama tema – informacijos technologijų pritaikymas muitų ir akcizų srityje. Daugeliui žmonių tai labai techninė tema. Tačiau, kalbant apie kovą su apgavystėmis ir kitais nusikaltimais, tai labai svarbus bendradarbiavimo muitų ir akcizų srityje ir informacijos mainų aspektas.

Mums pavyko sėkmingai dirbti su Tarybai pirmininkaujančia Švedija, todėl norėčiau padėkoti tiems, kas parėmė ir lydėjo mus per visą šį procesą, nes šis dokumentų rinkinys nėra visiškai naujas. Savo bendradarbiavimą įrodėme tuo, kad Parlamentas priėmė ir komitete balsavo už didžiulius pakeitimus, kuriuos Taryba pasiūlė jau vykstant darbui. Todėl taip pat manau, kad balsavimo šią savaitę rezultatas taip pat bus teigiamas.

Vienintelė priemonė, su kuria Parlamentas nesutinka, yra Europolo galių išplėtimas šioje srityje. Šis požiūris, žinoma, nėra palaikomas visų šių rūmų politinių frakcijų. Tačiau jį atspindi galutinis balsavimo dėl pranešimo dėl informacijos technologijų muitų ir akcizų srityje rezultatas. Tai tam tikru mastu susiję su anksčiau surengtomis diskusijomis, kai mūsų ketinimas buvo kitoks, būtent – pasiūsti signalą, kad pagal visai neseniai apibrėžtą Europolo mandatą, pagal kurį jis tampa agentūra, jam suteikiama galių keliose mažose ir specifinėse srityse arba tos galios išplečiamos.

Dideliu mastu, atsižvelgiant į Europolo svarbą ir vaidmenį, taip pat tinkama, kad Europolo kompetencijos sritis būtų apibrėžta suteikiant tokį mandatą, dėl kurio mes jau nusprendėme. Taip pat skatinamas skaidrumas, kad ne tik mes, bet ir visų pirma piliečiai, kuriems mes kuriame politiką, žinotų, kas Europolui leidžiama ir kas ne. Skaidrumas yra pagrindinė bet kokios struktūros, kuri apima patraukimą baudžiamajon atsakomybėn ir valstybių narių policijos pajėgas, dalis, tai turėtų būti taikoma ir Europos lygmeniu.

Be to, kas pasakyta, nėra daugiau ką pasakyti, ir vis tiek atrodo, kad visi nori kalbėti ilgiau, negu jiems skirta laiko, taigi šį kartą savo laiką sutrumpinsiu. Norėčiau padėkoti Tarybai pirmininkaujančiai valstybei ir savo kolegoms nariams už jų puikų bendradarbiavimą, esu tikras, kad šią savaitę mums pavyks sėkmingai balsuoti dėl šio pranešimo.

Siim Kallas, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – Pone pirmininke, Komisija iš esmės palaiko Tarybos sprendimo projekto tekstą, nes būtina užtikrinti, kad abipusės pagalbos ir administracinio bendradarbiavimo nuostatos, kiek tai įmanoma, būtų plėtojamos lygiagrečiai, taip pat būtina įtvirtinti nuostatas, kuriomis nustatoma, kad iš Europos Bendrijų bendrojo biudžeto būtų padengiamos išlaidos, susijusios su Muitinės informacinės sistemos naudojimu valstybėse narėse.

Ši teisinė pataisa neturi reikšti, kad kiek nors padidėja biudžetas, ir būtina užtikrinti didesnę veiksmų papildomumą atsižvelgiant į bendradarbiavimą su Europolu ir Eurojustu, toms agentūroms suteikiant tokio pat lygio prieigą prie Muitinės informacinės sistemos (CIS), įskaitant muitinės bylų identifikavimo duomenų

bazę (FIDE). Esant tokiai padėčiai Komisija negali palaikyti Parlamento pakeitimo, kuriuo siekiama Europolui ir Eurojustui suteikti kitokio lygio prieigą prie CIS/FIDE.

Apskritai Komisija palankiai vertina daugumą Parlamento pateiktų pakeitimų. Šiuo atžvilgiu norėčiau pateikti kelias pastabas.

Komisija pritaria pranešėjo A. Alvaro nuomonei, kad gaila, jog valstybės narės šį pasiūlymą turi aptarti taip skubotai, prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai. Iš tikrųjų, Lisabonos sutartyje nustatytas naujas teisinis pagrindas, pagal kurį nauju reglamentu turėtų būti pakeista CIS konvencija, reglamentu, kuris būtų tiesiogiai taikomas valstybėse narėse ir jo nereikėtų perkelti į nacionalinę teisę prieš jam įsigaliojant, dabar taip yra Reglamento (EB) Nr. 766/2008 dėl administracinės CIS dalies atveju.

Komisija taip pat pritaria Europos Parlamento nuomonei, kad IT programų duomenų apsaugos priežiūrai skirtas sprendimas, kuriuo siekiama pakeisti Jungtinės priežiūros instituciją ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną, nėra pats tinkamiausias. Dėl Jungtinės priežiūros institucijos ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno bendrai vykdomos priežiūros galbūt kiltų galimo darbo dubliavimo ar dalinio sutapimo pavojus. Bet kokių atveju, reikėtų patvirtinti koordinavimo mechanizmą, įskaitant atitinkamų rekomendacijų išleidimą.

PIRMININKAVO: S. KOCH-MEHRIN

Pirmininko pavaduotoja

Petru Constantin Luhan, *PPE frakcijos vardu*. – Ponia pirmininke, sveikinu kolegą Alexanderį Alvaro ir dėkoju jam už darbą ir puikų bendradarbiavimą rengiant šį pranešimą. Sutikau su pranešėju dėl pagrindinių šio pranešimo dalykų, būtent, kad prieiga prie duomenų, įvestų į Muitinės informacinę sistemą, būtų suteikiama tik specialiai paskirtoms institucijoms ir darbuotojams, kaip antai valstybės narės, Europolas ir Eurojustas.

Dar vienas viename iš mano pakeitimų iškeltas klausimas, kuriam pritarė pranešėjas, susijęs su tuo, kad valstybėms narėms, Europolui ir Eurojustui nesuteikta galimybė perduoti duomenis ne valstybėms narėms ir trečiosioms šalims dėl to, kad tose šalyse nėra pakankamos duomenų apsaugos. Mano nuomone, Muitinės informacinės sistemos peržiūra, apie kurią kalbama pranešime, yra būtina, siekiant suderinti ją su kontrolės tarnybų reikalavimais ir leisti ribotam skaičiui naudotojų atlikti sistemoje esančios informacijos analizę.

Dėl tokios peržiūros taip pat pailgės muitinių administracijų bendradarbiavimo ir kontrolės procedūros, nes bus bendra automatizuota informacinė sistema, padėsianti užkirsti kelią dideliems nacionalinės teisės pažeidimams, tirti juos ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (FR) Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau pataisyti informaciją skelbimų lentoje. Aš neprisijungiau prie Europos liaudies partijos frakcijos (krikščionių demokratų); vis dar priklausau Europos vieningųjų kairiųjų jungtinei frakcijai / Šiaurės šalių žaliesiems kairiesiems.

Prancūzijos Vyriausybės prašymu mums pateiktas tekstas, kuriame yra nuostatos dėl muitinių administracijų bendradarbiavimo su Europolu ir Eurojustu.

Vėl kartoju, kad tai sritis, dėl kurios, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, iš tikrųjų bus priimamas bendras sprendimas. Todėl apgailestaujame, kad, kaip ir Europolo atveju, skuba, bet ne troškimas apsaugoti pagrindines laisves, paėmė viršų.

Visuose tuose tekstuose mes smerkiame tai, kad kyla pavojus esminei saugumo ir pagrindinių teisių paisymo pusiausvyrai ir dėl to nukenčia laisvė, o bendrieji rezultatai piliečių kartais neįtikina.

Kalbant apie tai, kad šiame tekste siekiama nustatyti ryšį tarp muitinių, policijos ir Eurojusto laikomų bylų, taip pat apgailestaujame, kad pozicija, kurią Europos Parlamentas siūlo patvirtinti, yra baikštesnė už mūsų poziciją dėl Europolo, nes pavojai yra tie patys, o mums pateiktuose tekstuose nustatytos apsaugos priemonės dar trapesnės. Pavyzdžiui, piktina tai, kad nėra aiškos duomenų saugojimo laikotarpių ribos.

Tuo metu, kai visose mūsų šalyse mūsų pagrindinės laisvės vis labiau ribojamos dėl saugumo politikos, apgailestaujame, kad Europos Parlamentas tinkamai neatlieka savo, pagrindinių laisvių ir teisių saugotojo, vaidmens.

Tam tikri mano pasiūlyti pakeitimai šioje srityje patvirtinti, visų pirma susiję su Europolu. Man dėl to labai malonu ir esu dėkinga kolegoms nariams, bet to nepakanka, visų pirma kalbant apie proporcingumo ir būtinumo principus, kurie visad turi imti viršų, kai kyla pavojus teisėms ir laisvėms.

Dėl šių priežasčių, jei nebus patvirtinti kiti pakeitimai, kuriuose būtų labiau saugomi mūsų piliečiai, GUE/NGL frakcija susilaikys balsuojant dėl šio teksto.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Ponia pirmininke, šia iniciatyva siekiama valstybių narių muitinių administracijoms sukurti bendrą, automatizuotą su muitais susijusios informacijos sistemą. Tokia sistema prisidėtų ir prie Bendrijos teisės aktų, ir prie nacionalinių įstatymų pažeidimo prevencijos, tyrimo ir šalinimo.

Palankiai vertinu norą palengvinti informacijos mainus, pagerinti ir konsoliduoti muitinės institucijų bendradarbiavimą ir sukurti bendrų veiksmų procedūras. Esu tikras, kad greitai ir veiksmingi informacijos mainai padės sukurti tarnybą, kuri bus svarbiausia kovojant su nelegalia prekyba.

Tačiau kalbėdami apie informacines sistemas neturėtume pamiršti, kad jose yra asmens duomenų ir kad su tokiu duomenų apsauga bei asmens privatumu susiję klausimai yra svarbiausi.

Sutinku su pranešėju A. Alvaro, kad turime būti budrūs, kad išvengtume bet kokio galimo žmogaus teisių pažeidimo, visų pirma teisės į privatumą, pagal kurią į sistemą įvesta asmeninio pobūdžio informacija turi būti tik tokia, kokios būtinai reikia, nepažeidžiant asmens privatumo. Turime užtikrinti, kad šiuos duomenis būtų galima naudoti tik tais tikslais, kurie aiškiai apibrėžti ir apriboti pagal galiojančius teisės aktus. Be to, šie duomenys turėtų būti laikomi tik tol, kol to reikia pasiekti tikslui, dėl kurio jie įrašyti.

Taip pat sunku užtikrinti, kad prieiga prie šios informacinės sistemos būtų skaidri ir atitiktų reglamentus, taikomus panašioms informacinėms sistemoms, kaip yra Šengeno informacinės sistemos II arba Vizų informacinės sistemos atveju. Dėl šios priežasties nepalaikau Europos vieningųjų kairiųjų jungtinėje frakcijos / Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų pateiktų pakeitimų.

O dėl duomenų apsaugos priežiūros, užuot bandžius sukurti *ad hoc* sprendimus būtų pageidautina ir patartina išlaikyti ir įdiegti tą pačią priežiūros sistemą, kaip ir priežiūra, pasirinkta kitoms panašioms sistemoms, ne tik dėl nuoseklumo, bet ir siekiant užtikrinti, kad duomenų apsaugos srityje nebūtų neatitikimų.

Galiausiai, ponia pirmininke, pritariu Komisijos nario S. Kallaso ir pranešėjo A. Alvaro apgailestavimui dėl Tarybos skubos siekiant užbaigti rengti šiuos dokumentus prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai.

Alexander Alvaro, pranešėjas. – (DE) Ponia pirmininke, kaip galime matyti iš to, kiek daug žmonių nori kalbėti, tai įdomus teisės aktas. Nepaisant to, norėčiau trumpai pasinaudoti šia galimybe atsakyti į tai, apie ką kalbėjo Komisijos narys S. Kallas, būtent tai, kad Komisija atmeta siūlomus su Europolu susijusius pakeitimus. Labai gerai suprantu Komisijos motyvus, taip pat ir norą išlaikyti nuoseklumą.

Būtent dabar C. Coelho paminėjo dalyką, kurį minėjo ir kiti, įskaitant ir M. C. Vergiat, ir tai yra dalykas, kurį turėtume apmąstyti. Gavus užduotį pasiekti geriausių įmanomų standartų, susijusių su mūsų piliečių duomenimis, nėra labai naudinga tai, kad nuostatos, susijusios su Europolo kompetencijos sritimi, būtent su tuo, kokie duomenys tvarkomi, kas tam vadovauja ir kam jie perduodami, išdėstytos daugelyje teisės aktų, ir galbūt Komisija turėtų apie tai pagalvoti ateityje, nepaisant to, kad ji atmeta pasiūlymus. Čia jau nebeaišku, kokius duomenis Europolas gali naudoti ir kaip jis tai gali daryti, o kokių duomenų naudoti negalima. Kalbant apie Europolo mandatą, būtų daug prasmės, jei visa tai būtų nustatyta bendruoju požiūriu, o ne kiekvieną kartą rengti naujus teisės aktus. Teisės aktai taptų skaidresni piliečiams ir tai iš tikrųjų būtų naudinga Europolo darbui.

Išskyrus tai, daugiau neturiu ką pridurti. Galbūt tik galėčiau dar pasakyti trumpą pastabą dėl to, kas minėta, būtent skirtingos Eurojusto ir Europolo prieigos teisės. Tokiu atveju, žinoma, reikia atsižvelgti į tai, kad teisėsaugos institucijos veikia skirtingai nuo prokuratūros ir todėl jų kompetencijos sritys skiriasi. Tačiau, jei ateityje turėsime Komisijos narį teisingumo klausimams, šį klausimą taip pat galėsime spręsti Europos lygmeniu.

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Balsavimas vyks rytoj 12.00 val.

20. Makrofinansinė pagalba Gruzijai - Makrofinansinė pagalba Armėnijai - Makrofinansinė pagalba Serbijai - Makrofinansinė pagalba Bosnijai ir Hercegovinai (diskusija)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – bendros diskusijos dėl:

– V. Moreira pranešimas (A7-0060/2009) dėl pasiūlymo dėl makrofinansinės pagalbos suteikimo Gruzijai, Tarptautinės prekybos komiteto vardu [COM(2009)0523 - C7-0269/2009 - 2009/0147(CNS)]

– V. Moreira pranešimas (A7-0059/2009) dėl makrofinansinės pagalbos suteikimo Armėnijai, Tarptautinės prekybos komiteto vardu [COM(2009)0531 - C7-0268/2009 - 2009/0150(CNS)]

– M. Ransdorf pranešimas (A7-0061/2009) dėl makrofinansinės pagalbos suteikimo Serbijai, Tarptautinės prekybos komiteto vardu [COM(2009)0513 - C7-0270/2009 - 2009/0145(CNS)]

ir

– M. Ransdorf pranešimas (A7-0067/2009) dėl makrofinansinės pagalbos suteikimo Bosnijai ir Hercegovinai, Tarptautinės prekybos komiteto vardu [COM(2009)0596 - C7-0278/2009 - 2009/0166(CNS)]

Vital Moreira, pranešėjas. – (PT) Ponia pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, kadangi Europos Parlamento plenariniame posėdyje kalbu pirmą kartą, leiskite pasveikinti jus visus ir išreikšti savo pasitenkinimą, entuziazmą ir atsidavimo jausmą, kuriuos jaučiu dalyvaudamas šioje asamblėjoje, kuri atstovauja visiems Europos piliečiams.

Užduotis, dėl kurios čia esu, yra ta, kad turiu jums šiandien pristatyti du pranešimus dėl makrofinansinės pagalbos skyrimo Gruzijai ir Armėnijai, kuria siekiama sumažinti šių dviejų Kaukazo šalių fiskalines problemas ir išorės sąskaitas. Abi tos šalys yra mūsų partnerės pagal Europos kaimynystės politiką, per pastaruosius dvejus metus jos labai nukentėjo nuo pasaulio ekonomikos ir finansų krizės.

Gruzijos atveju krizės poveikį dar labiau sustiprino tiesioginės ir netiesioginės karinio konflikto, kilusio pastaraisiais metais su Rusija, pasekmės, įskaitant daugybės žmonių perkėlimą šalyje.

Kaimyninės Armėnijos ekonomika taip pat buvo paveikta ekonominio nuosmukio ir labiausiai greito Rusijos ekonomikos smukimo, nes Armėnijos ekonomika labai priklauso nuo prekybos su didžiąja šiaurine kaimyne. Tai lėmė labai sunkią šių šalių ekonominę, finansinę ir socialinę padėtį.

Dėl dviejų pasiūlymų dėl išskirtinės finansinės pagalbos, apie kurią šiandien diskutuojame, sumažės biudžeto deficitas ir tai turės tiesioginio teigiamo poveikio valstybės finansams ir Gruzijos bei Armėnijos mokėjimo balansams, jei tik pagalba bus skubiai įgyvendinta. Dėl šios priežasties mūsų dviem pranešimais palaikomas poreikis užtikrinti finansinę pagalbą Gruzijai ir Armėnijai.

Be to, veikdamas kaip Tarptautinės prekybos komiteto pirmininkas, pasiūliau savo kolegoms komitete, kad jie pritartų šiems dviem pasiūlymams be pakeitimų, taikant supaprastintą procedūrą, ir pasiūlymas patvirtintas vienbalsiai.

Tačiau pranešimuose, kuriuos šiandien pateikėme plenariniame posėdžiui, užregistravome skundą dėl vilkinimo ir trumpo laiko, kurį Komisija suteikė mums šiems susitarimams aptarti. Ateityje mes laikysime tokius vilkinimus nepriimtinais, nors pripažįstame, kad neišvengiamas greitesnis tokio tipo klausimų svarstymas dėl jų išskirtinio pobūdžio.

Mūsų pozicija šiuo klausimu nereiškia, kad mano kolegos ar aš neturime abejonių ar mums nekyla rūpestis dėl pačių siūlomų susitarimų. Dar daugiau, greičiausiai kai kurie iš mūsų, jei tik būtume turėję galimybę, būtume pateikę pakeitimų, pabrėždami, pvz., tam tikrų sąlygų ir kriterijų, susijusių su pagalba, svarbą, siekdami padidinti turinio ir įgyvendinimo skaidrumą.

Vis dėlto tai būtų reiškę, – jau tuoj baigsiu, ponias pirmininke, – kad nebūtume galėję patvirtinti šių susitarimų dėl dviejų šalių.

Atsižvelgdamas į tai, taip pat atsižvelgdamas į šių dviejų šalių faktines aplinkybes ir strateginę svarbą atsižvelgiant į Europos kaimynystės politiką, raginu visus dalyvaujančius patvirtinti šiuos du pasiūlymus dėl makrofinansinės pagalbos be pakeitimų, kaip patarė Komisija.

Miloslav Ransdorf, *pranešėjas*. – (CS) Komitetas diskutavo dėl šio pranešimo ir pasiūlyta supaprastinta procedūra, nes tai labai neatidėliotina tema. Mano tema – makrofinansinė pagalba Serbijai, kuri, mano manymu, yra pagrindinė Balkanų ekonomika. Mano nuomone, yra daug priežasčių, kodėl šiai šaliai turėtų teikti tvirtą paramą, nes ji siekia ES narystės labai sunkiu laikotarpiu, kuriam būdingas didžiulis finansinis nestabilumas. Sumažėjo valstybės įplaukos, spaudimą daro infliacija, šalis, žinoma, susiduria su įvairiausiomis praeities veiksmų pasekmėmis, pvz., didžiulė problema dėl žalos aplinkai, padaryta dar nuo NATO oro atakų laikų. Šalis turi ir humanitarinių problemų, joje yra 750 tūkst. pabėgėlių iš kitų buvusios Jugoslavijos vietų ir, žinoma, dėl dabartinės finansų krizės išryškėjo visi struktūriniai Serbijos ekonomikos trūkumai. Be to, 1999 m. vyko karas, dėl oro atakų sumažėjo galutinės produkcijos dalis bendrojoje Serbijos produkcijoje, dėl to taip pat pablogėjo užsienio prekybos balansas. Be viso to, praėjusiais metais buvo blogas derlius ir dėl to dar labiau sumažėjo Serbijos įplaukos. Padėtis dabar labai bloga.

Manau, kad mums būtina paskubinti šią pagalbą, kad ji galėtų būti įgyvendinta iki kitų metų pradžios, todėl per komiteto pirmininką pasiūliau supaprastintą procedūrą. Norėčiau pabrėžti, kad šis klausimas taip pat aktualus Serbijos kaimynėms, įskaitant kai kurias šalis, kurios dar nėra ES valstybės narės, kaip antai Bosnija ir Hercegovina, bet kurios jau kreipėsi dėl narystės. Tačiau čia taip pat yra šalių, kurios jau yra ES valstybės narės ir kurioms galėtų kilti grėsmė dėl Serbijos nestabilumo; tai Vengrija, Rumunija ir Bulgarija. Siekiant šios ES dalies stabilumo ir paisant Serbijos vidaus stabilumo interesų, pabrėžiant šalies teritorinio vientisumo stiprinimą, siūlau, kad mes iš tikrųjų pagreitinume makrofinansinės pagalbos įgyvendinimą.

Csaba Sógor, *pranešėjo atstovas*. – Ponia pirmininke, turiu garbės pristatyti Parlamentui Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą dėl makrofinansinės paramos Bosnijai ir Hercegovinai.

Kaip ir kitų šalių, kurioms Komisija pasiūlė makrofinansinę paramą, atveju, Bosnijos ir Hercegovinos ekonomiką smarkiai paveikė dabartinė ekonomikos ir finansų krizė. Šalies ekonomika pateko į sunkią padėtį ir akivaizdu, kad reikia rasti kelią iš šios krizės. Todėl Bosnija ir Hercegovina kreipėsi dėl ES pagalbos ir Komisija pasiūlė suteikti 100 mln. EUR paskolą, kuri bus suteikta dviem išmokom 2010 m.

Dabar turime nuspręsti, ar palaikysime šį prašymą. Pagal dabar galiojančios Sutarties taisykles su mumis tik konsultuojamasi. Todėl, viena vertus, galima sakyti: kodėl nepalaukus, kol įsigalios Lisabonos sutartis ir nagrinėti jau pakeistą pasiūlymą taikant įprastą teisėkūros procedūrą? Kita vertus, nepaisant to, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai mūsų darbas taps svarbesnis, manau, kad mes, Parlamentas, turime parodyti atsakomybę ir politinį įsipareigojimą ir atlikti savo vaidmenį suteikdami šiai Balkanų šaliai pagalbą, kurios jai reikia dabar, jau kitų metų pradžioje, o ne dėl to ilgai diskutuoti ir suteikti pagalbą tik kada nors ateityje.

Dėl minėtų priežasčių Tarptautinės prekybos komitetas siūlo, kad pasiūlymas dėl makrofinansinės paramos Bosnijai ir Hercegovinai būtų patvirtintas prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai be pakeitimų ir taikant supaprastintą procedūrą.

Mano kolegos mūsų komitete vienbalsiai palaikė šį pasiūlymą ir dabar prašau viso Parlamento paramos.

Siim Kallas, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau pažymėti, kad Komisija labai palankiai vertina teigiamą ir konstruktyvų Parlamento požiūrį į Komisijos pasiūlymų dėl makrofinansinės pagalbos keturioms šalims partnerėms – Armėnijai, Gruzijai, Serbijai ir Bosnijai ir Hercegovinai – priėmimo procesą.

Komisija vertina tai, kad Europos Parlamentas pasirinko procedūrą, pagal kurią balsuoti dėl pranešimų dėl šių keturių šalių galima jau rytoj, be Komisijos pasiūlymų pakeitimų. Greitas ir lemiamas Parlamento veiksmas leis Tarybai patvirtinti sprendimus dėl keturių operacijų jau per ateinančias kelias dienas, tada Komisija galės pradėti įgyvendinti programas.

Makrofinansinė pagalba yra specifinio pobūdžio: trumpalaikė priemonė, skirta reaguoti į krizę, taigi dėl pasiūlymų dėl makrofinansinės pagalbos reikia imtis greitų veiksmų. Šalyse, apie kurias šiandien kalbame, padėtis yra būtent tokia. Armėnija, Gruzija, Serbija ir Bosnija yra tarp labiausiai nuo krizės nukentėjusių šalių, nepaisant to, kad skiriasi jų ekonominės struktūros ir išsivystymo lygis. Tos šalys taip pat patenka tarp šalių, kurios įgyvendina didelio koregavimo programas, remiant Tarptautiniam valiutų fondui, ir tarp tų, kurios paprašė ES paramos. Komisija iš tikrųjų laikosi nuomonės, kad visos makrofinansinės pagalbos teikimo toms šalims sąlygos įvykdytos.

Leiskite dabar pereiti prie makrofinansinės pagalbos priemonės ir jos ateities pagal Lisabonos sutartį. Lisabonos sutartimi padarytuose pakeitimuose makrofinansinei paramai nustatyta įprasta teisėkūros procedūra, kurią vienodomis teisėmis vykdo Europos Parlamentas ir Taryba.

Kartu manau, kad visi sutinkame, kad ilga teisėkūros procedūra, apimanti ilgą pasikartojantį procesą tarp įvairių institucijų, nepritaikyta makrofinansinės pagalbos priemonei arba iš tikrųjų krizės aplinkybėms.

Todėl Komisija mano, kad labai svarbu ištirti, kaip ateityje elgtis makrofinansinės pagalbos atvejais, visų pirma pagal Lisabonos sutartį. Norėtume tai daryti glaudžiai bendradarbiaudami su Europos Parlamentu, siekiant užtikrinti, kad ateityje makrofinansinės pagalbos pasiūlymai būtų nagrinėjami, viena vertus, greitai ir suteikiant galimybių veiksmingai reaguoti į krizę, bet, kita vertus, kad nagrinėjimas atitiktų Lisabonos sutarties reikalavimus dėl išsamaus tyrimo, kurį atlieka teisės aktų leidėjai per bendro sprendimo priėmimo procesą.

Komisija ir anksčiau buvo už tai, kad makrofinansinė pagalba būtų reguliuojama pagrindų reglamentu. Komisijos tarnybos pradėjo techniniu lygmeniu svarstyti, kokia turėtų būti tokio pagrindų reglamento forma pagal Lisabonos sutartį.

Toks pagrindų reglamentas galėtų potencialiai turėti didelį pranašumą. Kol toks pagrindų reglamentas bus patvirtintas, bendrus sprendimus dėl pavienių Komisijos pasiūlymų dėl makrofinansinės paramos kartu priims Europos Parlamentas ir Taryba. Pasiūlymai – pradedant nuo neseniai priimto Komisijos pasiūlymo dėl Ukrainos – bus geras tarpinstitucinio bendradarbiavimo išbandymas. Tikiuosi, kad Parlamentas ir Taryba sugebės greitai pasiekti susitarimą.

Galiausiai, norėčiau pažymėti, kad Komisija džiaugiasi sutikdama su Parlamento pasiūlymais dėl informacijos apie makrofinansinės pagalbos programas srautų patobulinimo. Komisija yra pasirengusi dėti visas pastangas, kad suteiktų Parlamentui daugiau „priešsrovinės“ informacijos, susijusios makrofinansinės pagalbos programomis.

George Sabin Cutaș, S&D frakcijos vardu. – (RO) Norėčiau pradėti pasveikindamas pranešėjus, atlikusius puikų darbą. Taip pat norėčiau pasakyti, kaip vertinu šias Europos Komisijos ir Tarybos iniciatyvas, kuriomis siekiama Bosnijai ir Hercegovinai, taip pat Serbijai suteikti makrofinansinę pagalbą. Finansinė Europos Sąjungos parama teikiama abiem šalims labai sunkiu laiku.

Po baisių išbandymų, kuriuos ši Balkanų dalis patyrė per praėjusio amžiaus paskutinį dešimtmetį, regionas pradėjo rekonstrukcijos etapą, kurį stabdo dabartinė ekonomikos krizė. Abi šalys patyrė visą nuosmukio sunkumą, biudžeto deficitą ir labai didelį nedarbą. Krizė privertė užsienio investuotojus atsiimti savo investicijas iš daugelio Rytų Europos šalių, o Serbija yra viena iš tų šalių, kurios labiausiai nukentėjo nuo deficito, kurį sukėlė užsienio kapitalo išėjimas. Sustojęs ekonomikos augimas kartu su įsipareigojimų greičiau išmokėti trumpalaikes skolas laikymusi padidino išorės finansavimo poreikį.

Taigi, ši Europos Sąjungos parama teikiama tuo metu, kai jaučiamas visas išorės finansavimo deficito poveikis, nekalbant apie tai, kad ekonominės ir socialinės perspektyvos yra niūrios. Paskaičiuota, kad didžiausias nedarbas dar tik bus užregistruotas per ateinančius du ar tris ketvirčius.

Gera žinoma, kad socialinis nepasitenkinimas gali turėti žalingo poveikio šalies stabilumui, visų pirma tada, kai jau susidariusi įtampa ir kai nepasitenkinimo šaknys slypi tokiame jautriame dalyke kaip etninė kilmė. Štai kodėl palankiai vertinu šiuos pasiūlymus dėl makrofinansinės pagalbos. Taip pat turiu pabrėžti, kokia būtina ta pagalba, pirmiausia kaip veiksnys, padedantis išlaikyti ir konsoliduoti stabilumą regione, kuris labai nukentėjo ir kurio pasiekta pusiausvyra labai gležna. Negalime neatsižvelgti ir į Europos Sąjungos plėtos Balkanuose perspektyvas, ir tai dar viena priežastis, kodėl turime remti tas valstybes, siekiančias narystės Europos Sąjungoje.

Prieš baigdamas norėčiau pabrėžti, kad ši finansinė parama būtina, atsižvelgiant į ekonominę Serbijos ir Bosnijos ir Hercegovinos padėtį, kuri vis greičiau blogėja. Šios pagalbos reikalingumas, mano nuomone, turėtų būti svarbesnis veiksnys nei procedūriniai svarstymai, atsiradę dėl Lisabonos sutarties įsigaliojimo. Todėl palaikau abiejų pranešėjų pateiktus pasiūlymus dėk Bendrijos lėšų pervedimo tinkamu laiku, išvengiant atidėliojimų dėl to, kad Europos Komisijai reikia keisti nuostatų teisinį pagrindą.

Paweł Robert Kowal, ECR frakcijos vardu. – (PL) Ponia pirmininke, mes, Europos Sąjungos valstybės narės, esame atsakingos už padėtį Gruzijoje. Rezoliucijos autoriai gerai padarė primindami mums, kad Gruzijos ekonominė padėtis iki konflikto buvo labai gera. Dėl 2008 m. Gruzijoje kilusio konflikto šalies ekonominė padėtis labai pablogėjo. Kalbame apie šalį, kuri siekia glaudžiai bendradarbiauti su Europos Sąjunga ir ateityje turėti galimybių plėsti šią europinę perspektyvą.

Norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad Rusijos sankcijos, bendroji padėtis Kaukaze ir praėjusių metų konfliktas dabar neleidžia Gruzijai normaliai vystytis ir kurti normalią ekonomiką. Tai papildoma ir ypatinga priežastis

(ir turime tai pabrėžti), kodėl Gruzijai turėtų būti teikiama makrofinansinė pagalba ir kodėl Gruzijos biudžetas turėtų būti stiprinamas – kad Gruzija galėtų turėti ekonominės plėtros pagal savo siekius galimybę. Kiek tai įmanoma ir atsiradus tokiam poreikiui pagalba Gruzijai turėtų būti dar padidinta ir noriu aiškiai tai pabrėžti. Svarbiausias dalykas – suteikti finansinę paramą 2009 m. Mūsų požiūriu, neturi būti leista, kad procedūriniai klausimai ir įvairios procedūrinės detalės tokiomis aplinkybėmis sutrukdytų Gruzijai gauti šiais metais pagalbą.

Gruzija nusipelnė gauti tokią paramą. Tai mūsų, Europos Sąjungos, pareiga; ypač tokiomis aplinkybėmis, kai N. Sarkozy planas vykdomas ne Gruzijos naudai ir mes, kaip arbitrai, kaip Europos Sąjunga, negalime užtikrinti, kad Gruzijos ir Rusijos santykiai bus reguliuojami vadovaujantis tarptautine teise.

Tomasz Piotr Poręba, *ECR frakcijos vardu*. – (PL) Ponia pirmininke, makrofinansinė pagalba, kurią Komisija pasiūlė suteikti Gruzijai, Armėnijai, Bosnijai ir Hercegovinai ir Serbijai iš tikrųjų yra žingsnis tinkama kryptimi. Tačiau tokios pagalbos aprėptis gerokai per maža, palyginti su tuo, ko reikia. Galvoju konkrečiai apie Gruziją, kuri gaus 46 mln. EUR. Atsižvelgiant į realias problemas, su kuriomis šalis susiduria, ekonomikos krizę ir problemas, atsiradusias dėl karo su Rusija, kuris labai susilpnino varomąsias Gruzijos ekonomikos plėtros jėgas, pagalba, žinoma, nėra labai didelė.

Turime nepamiršti, kad tokios šalys kaip Gruzija, Armėnija, Azerbaidžanas ir Kazachstanas yra svarbios Europos Sąjungai ne tik politiniu, bet ir strateginiu požiūriu (energetinis saugumas). Būtent šios šalys spres arba jau sprendžia, kokia ateityje bus energijos tiekimo Europos Sąjungai šaltinių įvairinimas.

Jei šiandien neremsime jų finansiškai ir politiškai, jei nesuteiksime joms galimybės vystytis, tai greitai padarys Rusija, nes tos šalys Rusijai labai svarbios ir strategiškai reikšmingos. Todėl vertinu Komisijos pasiūlymą kaip konstruktyvų ir gerą. Tačiau finansinės paramos lygis gerokai per mažas.

Siim Kallas, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – Ponia pirmininke, įgyvendindami kaimynystės politiką mes galime dideliu mastu teikti finansinę pagalbą kaimynystėje esančioms šalims, kurios patenka į bėdą, taigi labai džiaugiuosi, kad Parlamento nariai vienbalsiai parėmė šį Komisijos pasiūlymą. Darome viską, ką galime, kad kaimyninėms šalims suteiktume paramą.

Vienas narys paminėjo, kad procedūrinės detalės neturėtų mums trukdyti, bet iš tikrųjų procedūromis turi būti užtikrinta, kad pinigai būtų tinkamai panaudoti. Visada reikia subalansuoti tikslų siekimą ir procedūrų laikymąsi. Teikiant pagalbą svarbu laikytis aiškių taisyklių.

Kaip sakiau, labai artimoje ateityje turėsime galimybę parengti pagrindų susitarimą, kuriame būtų nustatyta tam tikra sistema tokios rūšies pagalbai, ir pagal šią pagalbos sistemą pagalbą galėsime suteikti greitai. Šiandien tai pagrindinė problema: dabar mes sprendžiame kiekvienu atveju ir tam prireikia labai daug laiko, kaip ir daugeliui kitų procedūrų mūsų didelėje Europos Sąjungoje.

Tai bus pagrindinis klausimas. Bus pagrindų susitarimas ir bus greito sprendimų dėl pagalbos dydžio priėmimo mechanizmas. Valstybės narės visad nustato ribas, ir taip bus visada. Pagalba šalims niekada negalės būti neribota, nes kartu skiriamos lėšos ir saviems projektams.

Vital Moreira, *pranešėjas*. – (PT) Ponia pirmininke, norėčiau pasinaudoti šia proga ir pasakyti tris pagrindinius dalykus.

Pirma, makrofinansinė pagalba ES kaimyninėms šalims pateisinama dėl dviejų priežasčių: pirmiausia tai turi esminę politinę vertę, kaip Europos Sąjungos būdas įgyti prestižą padedant sunkumų patiriančioms šalims, įgyvendinant geros kaimynystės politiką.

Antra, tai pateisina pačios ES interesus prisidėti prie finansinio, socialinio ir politinio mūsų kaimyninių šalių stabilumo, ir tai yra jų plėtros ir demokratinės konsolidacijos sąlyga, nes tai yra būtina mūsų pačių politinio stabilumo sąlyga.

Antras dalykas, kurį noriu paminėti, yra tai, kad makrofinansinė parama turi vis tiek būti atidžiai siejama su dviem sąlygomis: pagalba turi būti siekiama reaguoti į išskirtinius ir laikinus finansinius sunkumus tose šalyse, o ne kokių nors kitų tikslų. Be to, šios šalys neturi nukreipti lėšų, kurias mes joms skiriame, tikslams, kurie nederą su ES pagalbos loginiu pagrindu, visų pirma karinėms išlaidoms didinti.

Trečias ir paskutinis dalykas – norėčiau pabrėžti makrofinansinės paramos paskirstymo ir atitinkamų susitarimų su susijusiomis šalimis įgyvendinimo bendros reguliavimo sistemos svarbą ir poreikį, ir pripažįstu bei palankiai vertinu Komisijos nario S. Kallaso išipareigojimą šioje srityje.

Tikiuosi, kad kita Komisija bus pasirengusi laikytis šio įsipareigojimo ir kad mes netrukus turėsime bendrąjį reglamentą dėl makrofinansinės pagalbos.

Miloslav Ransdorf, pranešėjas. – (CS) Didis rašytojas kartą pasakė, kad Balkanų valstybių pečius visada slėgė didesnė istorinė atsakomybė, negu jos galėjo pakelti. Panašiai galima pasakyti ir apie Kaukazo tautas – jas taip pat slegia didesnė istorinė atsakomybė, negu jos gali pakelti. Todėl, mano nuomone, ES turėtų nuo jų pečių nuimti šiek tiek tos istorinės naštos. Tai būtų naudinga ir jiems, ir mums, nes ES yra nepilna be Balkanų, ir kadangi serbai neseniai juokavo, kad jų vieninteliai draugai yra Dievas ir graikai, mano manymu, turėtume jiems parodyti, kad jie turi draugų ir Europos Parlamente.

Csaba Sógor, pranešėjo atstovas. – Ponia pirmininke, visas keturias šalis, kurioms Komisija šiandien pasiūlė suteikti makrofinansinę pagalbą, labai paveikė dabartinė ekonomikos ir finansų krizė. Jų ekonomikos pateko į sunkią padėtį ir akivaizdu, kad reikia rasti kelią iš šios krizės.

Gruzijos atveju siūloma 46 mln. EUR makrofinansinė pagalba, mokama keliomis išmokomis, siekiama paremti Gruzijos atsigavimą po to, kai šalis patyrė didelę ekonomikos nuosmukį po karinio konflikto su Rusija ir pasaulinės finansų krizės.

Prognozuojama, kad 100 mln. EUR Armėnijai turės tiesioginio poveikio Armėnijos mokėjimo balansui ir taip prisidės prie valdžios institucijų ekonominės programos įgyvendinimo finansinių suvaržymų sumažinimo ir prie biudžeto deficito finansavimo.

Tačiau Serbija, kurią smarkiai paveikė finansų ir ekonomikos krizė, greitai susigrąžina politinį stabilumą. Kaip Balkanų šalis, ji yra potenciali ES valstybė kandidatė ir pasirašė stabilizacijos ir asociacijos susitarimą. Dėl tos priežasties jai taip pat reikėtų padėti.

Politiniu požiūriu, Bosnija ir Hercegovina yra potencialios valstybės kandidatės, taip pat pasirašiusios stabilizacijos ir asociacijos susitarimą, taigi Europos Sąjunga yra suinteresuota joms padėti.

Baigdamas norėčiau dar kartą pasakyti, kad manau, jog Europos Parlamentas privalo parodyti atsakomybę ir politinį įsipareigojimą ir suteikti toms šalims makrofinansinę pagalbą, kurios joms dabar reikia, o ne smulkiai aptarinėti tai pagal įprastą teisėkūros procedūrą. Dėl minėtų priežasčių PPE frakcijos vardu pasiūlymą dėl makrofinansinės pagalbos toms šalims siūlau priimti dabar. Prašau kolegų pasiūlymui pritarti vienbalsiai.

Pirmininkas. Bendra diskusija baigta.

Balsavimas vyks rytoj 12.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), raštu. – (RO) Pirmiausia noriu pasakyti, kad sutinku su makrofinansinės pagalbos teikimo Armėnijai principu. Tikiu, kad ši iniciatyva yra dalis Europos kaimynystės politikos. Armėnijai, kurios ekonominė padėtis dėl finansų krizės yra labai sunki, labai reikia tų lėšų, kurios jai leistų vykdyti savo įsipareigojimus, prisiimtus kaip dalis rezervinio susitarimo su TVF. Palankiai vertinu tai, kad pranešėjas suprato, kad pagalbos reikia skubiai, ir kaip sprendimą pasirinko nuomonę be pakeitimų. Tačiau taip pat sutinku su prieštaravimais, kuriuos galima kelti procedūriniu lygmeniu. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 308 straipsniu siekiama, kad priemonės būtų priimanamos kaip dalis vidaus rinkos, ir tai konkrečiai nenumatyta jokioje sutartyje ir nebūtinai panašu į tas priemones, kurios turi būti tvirtinamos, kad makrofinansinę pagalbą būtų galima teikti trečiosioms šalims. Manau, kad reikia paaiškinti tarpinstitucines procedūras, siekiant patvirtinti makrofinansinės pagalbos priemones, pritaikytas pagal bet kokius laiko apribojimus, kad ateityje niekada nepatektume į padėtį, kai Parlamentas turi daryti įprastos procedūros išimtis. Be to, manyčiau, kad būtų normalu, jei ES Vadovų Taryba veiktų greičiau ir neignoruodama Parlamento vaidmens tokiose procedūrose.

Indrek Tarand (Verts/ALE), raštu. – Noriu pareikšti mūsų nepasitenkinimą vadinamąja supaprastinta procedūra, taikoma Gruzijai ir Armėnijai skiriant makrofinansinę pagalbą. Nors Parlamentas anksčiau yra greitai dirbęs su makrofinansinės pagalbos bylomis, Komisija ir Taryba buvo lėtos. Parlamentas dėl supaprastintos procedūros beveik negali dalyvauti. Ar galėtumėte paaiškinti priežastis, dėl kurių Komisija, kuri žinojo, kad pirmoji išmoka jau bus atliekama iki 2009 m., vėluoja? Žaliųjų grupėje kalbėta, kad turime užtikrinti, kad makrofinansinė pagalba nebūtų panaudota kariniams tikslams, to noriu ir aš. Tačiau kartu Prancūzijos orlaivių nešėjas atplaukia į Sankt Peterburgo uostą užbaigti didžiausią ES valstybės narės ginklų prekybos sandorį su Rusija. Daugiau nei akivaizdu, kad Rusija yra pagrindinis veiksnys, dėl kurio Gruzijai žūtūtinai reikia finansinės pagalbos. Prašymas vienos šalies sumažinti savo ginkluotę ir, kita vertus,

ultrašiuolaikiškos technologijos pardavimas kitai šaliai ne tik destabilizuos strateginę padėtį Baltijos jūros regione, bet ir turės rimtų pasekmių Baltijos regionui.

(Posėdis sustabdytas 21.10 val. ir vėl pratęstas 21.20 val.)

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

21. Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių suderinimas su Lisabonos sutartimi (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra D. Martino pranešimas dėl Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių suderinimo su Lisabonos sutartimi, Konstitucinių reikalų komiteto vardu (2009/2062(REG)) (A7-0043/2009).

David Martin, pranešėjas. – Pone pirmininke, pirmiausia dėkojame už jūsų toleranciją ir dalyvavimą.

Kai 1984 m. balotiravausi į Europos Parlamentą, sakiau vienam iš tuomečių kolegų Kenui Collinsui, Škotijos atstovui, kad svarstau, ar gerai elgiuosi, nes Parlamentas neatrodė turintis galių teisėkūros srityje. Kenas man atsakė, kad tiesa, jog Parlamentas nėra labai dantytas, bet, jei paklaustum bet kurios kūdikį auginančios motinos, sužinotum, kiek daug galima pasiekti vien dantenomis.

Šis Parlamentas, naudodamasis teise, kad teisėkūros procese būtų konsultuojamasi su juo, iš tikrųjų daug pasiekė vien „dantenomis“. Nuo tada mes jau turime Suvestinį Europos aktą, kuris Europos Parlamentui leido pereiti iš kūdikystės į ankstyvąją vaikystę, Maastrichto sutartį, su kuriaėjome per paauglystę, Nicos ir Amsterdamo sutartis, su kuriomis pasiekėme pilnametystę, o dabar turime Lisabonos sutartį, kuria, manau, šiam Parlamentui suteikiamos visos suaugusio parlamento teisės, palyginti su bet kuria kita Europos Sąjungos demokratine institucija.

Man garbė turėti galimybę pristatyti pranešimą, kuriuo koreguojamos Darbo tvarkos taisyklės, siekiant atsižvelgti į naujas galias, kurios mums suteiktos Lisabonos sutartimi.

Man tai garbė, tačiau sąžiningai sakau, esu šiek tiek nusivylęs, nes šis pranešimas iš tikrųjų turėtų vadintis R. Corbetta pranešimu. Mano kolega Richard Corbett prieš rinkimus atliko visą sunkų su šiuo pranešimu susijusį darbą. Kalbant apie pranešimo Lisabonos aspektus, jis labai palengvino mano darbą. Nors mums kilo nesutarimų dėl pranešimo aspektų, nesusijusių su Lisabonos sutartimi, Richard Corbett atliko puikų darbą, kiek tai susiję su Lisabonos sutarties aspektais, o aš tik perėmiau estafetę.

Pranešimu mes rengiami naujoms galioms, kurias gauname prekybos politikos srityje, kurioje dabar kartu su Taryba turime pritarimo visiems su prekyba susijusiems klausimams teisę, taip pat naujoms galioms žemės ūkio ir žuvininkystės srityje, kurioje turime bendro sprendimo teisę. Pranešime taip pat kalbama apie mūsų vaidmenį skiriant Europos Komisiją, nustatomas naujas Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų ryšys ir grindžiamas kelias naujiems šio Parlamento nariams.

Dauguma šių klausimų spręsta, kaip aš sakau, be diskusijų. Leiskite tik trumpai paminėti, kokių būta nesutarimų tarp frakcijų, nors turėčiau pasakyti, kad politinės frakcijos puikiai bendradarbiavo šioje srityje. Visi šešėliniai pranešėjai ir koordinatoriai buvo labai palaikantys, tačiau yra vienas ar du klausimai, kurių išspręsti mes nepajėgėme.

Pirmiausia, kas turėtų pirmininkauti mūsų delegacijai COSAC? Tai turėtų būti Konstitucinių reikalų komiteto pirmininkas, ar gal Parlamento Pirmininko pavaduotojas, kaip yra dabar? Aš pats manau, kad tai turėtų būti Pirmininko pavaduotojas; komitetas nusprendė, kad tai turi būti komiteto pirmininkas. Galiausiai, plenariniame posėdyje bus nuspręsta, bet aš noriu pasakyti, kad COSAC yra daugiau negu tik tarpinstituciniai ryšiai. Joje taip pat sprendžiami politiniai klausimai ir štai kodėl istoriškai delegacijai pirmininkaudavo Pirmininko pavaduotojas.

Kalbant apie mūsų ryšius su nacionaliniais parlamentais, komitete buvo nesutarimų dėl to, kokio detalumo tie ryšiai turi būti ir kokių taisyklių tie ryšiai turi būti reguliuojami. Man pavyko pasiekti kompromisą su E. Broku, kuris šiuo klausimu buvo labai sukalbamas, taigi dabar numatytas tam tikras detalumas, tačiau Parlamento Pirmininkui vis tiek palikta pakankamai erdvės vesti derybas su savo kolegomis nacionaliniuose parlamentuose dėl tikslių būdų, kuriais mes bendradarbiausime su nacionaliniais parlamentais.

Trečias klausimas, dėl kurio būta tam tikrų nesutarimų, – kaip taikyti subsidiarumo principą. Gana lengvai nustatėme vaidmenį, kurį komitetai atliks šioje srityje, ir dėl to pasiektas sutarimas. Vienintelis neatsakytas klausimas – kas bus, jei komitetas pasakys „ne, subsidiarumas nepažeidžiamas ir teisės aktas turi būti priimamas“. Ar Europos Parlamento nariams turėtų būti numatyta apsauginė galimybė iškelti tokį klausimą šiuose rūmuose? Aš pateikiau pakeitimą ir kiti pateikė panašius pakeitimus, kuriuose siūloma, kad, jei dešimtadalis Europos Parlamento narių mano esant subsidiarumo problemą, apie tai turėtų būti diskutuojama Parlamente. Man atrodo, kad tai yra protinga apsauginė galimybė.

Paskutinis klausimas, kurį noriu paminėti – tai stebėtojų klausimas ir ar turėtume turėti stebėtojus prieš pareigas pradėdant eiti 18 naujų narių. Manau, kad tai absoliučiai būtina. Tačiau svarbiausias klausimas yra, ar tie stebėtojai turi būti žmonės, kurie priešingu atveju būtų buvę išrinkti į Parlamentą – ir vėl, komitete dėl to pasiektas sutarimas. Tai labai svarbu mūsų patikimumui. Jei leisime valstybėms narėms į stebėtojo vaidmenį paprasčiausiai skirti bet ką (ir būta gandų, kad kai kurios valstybės narės nori skirti nacionalinių parlamentų narius), manau, kad tai būtų visiškai nepriimtina.

Užbaigsiu sakydamas, kad man malonu, jog šis Parlamentas po šios savaitės balsavimo, gruodžio 1 d., nuo pirmos Lisabonos sutarties įsigaliojimo minutės, turės taisyklių, leidžiančių mums tuoj pat pradėti įgyvendinti savo naująsias galias, rinkinį. Ir tai žmonių, kurie dirbo Konstitucinių reikalų komitete iki vasaros, dėka, taigi dar kartą dėkoju Richardui Corberttui už visas jo pastangas šioje srityje.

(Plojimai)

József Szájer, *PPE frakcijos vardu*. – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, daugelio mūsų pasitenkinimui greitai įsigalios Lisabonos sutartis. Procesas ilgai užtruko, ir ratifikavimas taip ilgai užtruko daugiausia ne dėl šio Parlamento. Būtent dėl to neatidėliotinas mūsų pakoreguotų darbo tvarkos taisyklių įgyvendinimas taip pat nepriklauso nuo Parlamento.

Norėčiau pradėti nuo to, kuo savo kalbą ką tik baigė pranešėjas, būtent, kad labai svarbu kuo skubiau mums faktiškai įgyvendinti tas teises. Iš tikrųjų Parlamentui suteikta daug teisių. Lisabonos sutartimi gerokai išplečiama Parlamento, taigi ir demokratijos, įtaka, taip pat skatinama demokratija Europoje. Mūsų darbas šiuo atveju yra užtikrinti, kad per šias diskusijas ir remiantis šiuo teisės aktu tas teises būtų galima faktiškai įgyvendinti.

Norėčiau padėkoti abiem pranešėjams – D. Martinui ir R. Corberttui – už jų šioje srityje nuveiktą darbą. Į pranešimą įtraukti visi svarbiausi dalykai: ryšių palaikymas su nacionaliniais parlamentais, griežtesnis ir gerokai aiškiau nei dabar apibrėžtas subsidiarumo principo, taip pat komitologijos procedūrų taikymas ir Parlamento naujų bendro sprendimo teisių įgyvendinimas, į šį pranešimą įtraukti ir su biudžeto procedūromis susiję klausimai, ir mes tai tikrai palaikome.

Kartu turime įsitikinti, kad tomis teisėmis negalėtų būti piktnaudžiuojama, ir norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tai kalbant apie balsavimą dėl siūlomų pakeitimų. Menka mažuma neturėtų turėti galimybių piktnaudžiauti faktiniu teisėkūros procesu ir jo trukdyti. Turime rasti lanksčių sprendimų. Ratifikuojant Lisabonos sutartį matėme, kaip vienas asmuo, vienos valstybės prezidentas galėjo žaisti su visa sistema. Būtent dėl to turi būti įtrauktos tik tos garantijos, kuriomis nebūtų galima taip smarkiai piktnaudžiauti. Europos liaudies partijos frakcija (krikščionys demokratai) palaiko šį pranešimą ir sveikiname abu pranešėjus – D. Martiną ir R. Corberttą.

Ramón Jáuregui Atondo, *S&D frakcijos vardu*. – (ES) Pone pirmininke, taip pat norėčiau pradėti sakydamas, kad Europos liaudies partijos frakcija (krikščionys demokratai) labai didžiuojasi, kad mūsų du draugai ir kolegos, David Martin ir Richard Corbett, buvo tokie naudingi vykdant šią svarbią reformą. Norėčiau perduoti jiems savo sveikinimus ir, tikiuosi, sveikinimus palaikys visas Parlamentas.

Antras dalykas, kurį norėčiau pasakyti, – dabar vyksta iš tikrųjų labai svarbus veiksmas, nes manau, kad politiniu požiūriu labai reikšminga, kad gruodžio 1 d. kartu su naująja Sutartimi įsigalios ir naujos Darbo tvarkos taisyklės. Siunčiame žinią Europos politinei sistemai, kad Parlamentas rengiasi turėti priemonę naujai Sutarčiai ir bando prisitaikyti prie to. Akivaizdu, kad yra daug reformų, kurioms tinka ši idėja.

Kadangi manau, jog jau laikas apibendrinti, noriu pasakyti, kad, žinoma, mes sutinkame su visu pranešimu, bet dėl reformų ir dar laukiančių pakeitimų norėčiau pasakyti du dalykus, kurie, mano manymu, yra tinkami.

Pirmiausia, nors Pirmininkų konferencijoje yra tam tikros painiavos dėl to, kokio tipo pakeitimai turėtų būti patvirtinti ar priimti, remiantis tuo, ar pačia griežčiausia prasme jie yra Lisabonos sutarties rezultatas, norėčiau išreikšti savo troškimą, kad būtent Parlamento Pirmininkas spręstų, ar kuri nors iš Darbo tvarkos taisyklių

reformų yra netinkama. Šiuo atžvilgiu sutinku, kad būtent Pirmininkas spręstų, o mes toliau laikysimės to sprendimo.

Galiausiai, norėčiau pasakyti, kad manau, jog Darbo tvarkos taisyklių reforma, susijusi su tokiu svarbiu įvykiu kaip šis, turėtų būti patvirtinta vienbalsiai. Manau, kad mums būtų labai gerai, jei galėtume susitarti dėl pakeitimų prieš balsavimą trečiadienį, kad visame Parlamente būtų pasiektas visiškas susitarimas.

Pirmininkas. – Norėčiau jus informuoti, kad po politinių frakcijų atstovų pasisakymų informuosiu jus apie techninę balsavimo dėl šio pranešimo tvarką.

Andrew Duff, ALDE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, ALDE frakcija su malonumu pritaria R. Corbetta / D. Martino pranešimui, kuriuo Parlamentui nustatoma gera kryptis, leidžianti jam priimti didžiulę atsakomybę po Sutarties įsigaliojimo. Svarbu, kad Parlamentas pasirengtų tapti universaliu parlamentu, tai reiškia, kad turime pradėti daryti viską veiksmingai ir tikslingai aprėpdami visą politikos spektrą.

Trumpa pastaba dėl to, kaip mes traktuojame nacionalinius parlamentus: Sutartyje gana aiškiai siūloma, kad pagerintume savo bendradarbiavimą su nacionaliniais parlamentais, bet Sutartis yra gana diskretiška: nutylima, kokia tiksliai turėtų būti tokio bendradarbiavimo forma. Todėl turime būti pasirengę konsultuotis su nacionaliniais parlamentais dėl jų požiūrio į Sutartį ir tik tada išsamiai nurodyti, koks yra mūsų požiūris ir įtvirtinti jį mūsų darbo tvarkoje.

Ligi šiol, globojant COSAC, atlikti bandymai rodo, kad nacionalinių parlamentų požiūris į subsidarumo klausimą skiriasi. Manau, tinkama, kad Europos Parlamentas vertina tokį skirtumą ir kad mes nebandome šiame etape formalizuoti tikslų bendravimo metodų ir reagavimo į subsidarumo mechanizmo veikimą. Bet, išskyrus tai, ALDE frakcija visiškai palaiko mums pateiktus pasiūlymus.

Gerald Häfner, Vets/ALE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šis Parlamentas veikia greitai, ruošia namų darbus ir geba imtis veiksmų. Šiame etape verta paminėti tai.

Prireikė septynerių metų, kad Lisabonos sutartis galiausiai įsigaliotų. Mūsų atveju prireikė tik kelių savaičių – nes Parlamentas daug laiko praleido nuodugnai rengdamasis šiam įvykiui – kad remiantis tuo būtų patvirtintos naujos Darbo tvarkos taisyklės, kad Sutarčiai įsigaliojus galėtume iškart pradėti dirbti pagal naujas Darbo tvarkos taisykles.

Darbo tvarkos taisyklės turi būti nustatomos gavus platų sutikimą. Štai kodėl daugiausia apsiribojome tik tais pakeitimais, kurie tiesiogiai susiję su naujosios Sutarties įsigaliojimu. Dėl kitų pasiūlymų dėl pakeitimų reikia išsamiai diskutuoti. Tam šiuose rūmuose turėsime pakankamai laiko. Tačiau skubius klausimus reikia spręsti neatidėliojant.

Mano nuomone, atrodo svarbu, kad į šiuos pakeitimus būtų įtrauktos naujos nuostatos dėl supaprastintų ir eilinių Sutarties pakeitimų. Mano požiūriu, atrodo svarbu vienbalsiai pritarti pasiūlymams dėl pakeitimų, kuriais siekiama pagerinti bendradarbiavimą su nacionaliniais parlamentais. Kitus skyrius norėsime nuodugnai nagrinėti, visų pirma tokiais klausimais kaip atstovavimas mums, būtent atstovavimas Europos Parlamentui COSAC, bet tai klausimas, dėl kurio galime diskutuoti vėliau. Kol kas džiaugiuosi, kad pasiektas platus sutarimas ir noriu labai padėkoti pranešėjams.

Ashley Fox, ECR frakcijos vardu. – Pone pirmininke, noriu pareikšti savo rūpestį, kad mums neleidžiama diskutuoti dėl E. Broko pakeitimo dėl narių statuto įgyvendinimo.

Elmar Brok pasiūlė, kad atsakomybė būtų perkelta nuo Biuro, kurio susitikimai yra uždari, Parlamentui, kuris renkasi viešai. Manau, mūsų rinkėjai turi teisę žinoti ne tik tai, už ką mes patys mokame, bet ir tai, kokių išmokų ar pašalpų gauname. Man labai gaila, kad jūs pone, būdamas mūsų pirmininkas, manote kitaip.

Dar labiau nerimą kelia tai, kad bijodamas nepalankaus balsavimo ar galbūt apskritai bijodamas balsavimo, jus griebiatės procedūrinės priemonės, kuria užkertamas kelias diskusijoms. Tai nedemokratiška ir tuo metu, kai visi kalba apie ES tapimą skaidresne ir esančia arčiau piliečių, tai panašu į veidmainystę. Jei Europos Sąjunga ketina didinti skaidrumą, turime imtis veiksmų, o ne tik kalbėti banalybes ta tema.

Paprasčiausiai nepriimtina mūsų rinkėjus traktuoti kaip grybus – laikyti juos tamsoje ir pilti jiems trąšų. Galiu patikinti jus, pone, kad šis klausimas nebus pamirštas ir jūs anksčiau ar vėliau sulauksite balsavimo.

Pirmininkas. – Manau, kad tai nesusipratimas. Diskutuoti galima apie viską. Šiuo požiūriu niekas nėra uždara. Pirmasis pavyzdys yra mūsų vienos minutės pasisakymai. Privalau jums tuoj pat atsakyti, nes niekas

nėra uždara, bet turime eiti nuo vieno sprendimo prie kito, atsižvelgdami į Europos Parlamento taisykles, tik tiek. Bet jūs iš tikrųjų pradėjote šią diskusiją.

Ashley Fox, ECR frakcijos vardu. – Pone pirmininke, galite paaiškinti, kodėl balsavimas dėl E. Broko pakeitimo buvo leistas komitete ir tai buvo padaryta, tačiau neleista to daryti plenariniame posėdyje?

Pirmininkas. – Jei norite apie tai diskutuoti, galiu diskutuoti su jumis iškart po posėdžio, bet nenoriu trukdyti mūsų diskusijai čia, plenariniame posėdyje.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pone pirmininke, demokratijai reikia revoliucijos. Dabar nuolat tai sakau, ir ši kartą savo pastabą skiriu konkrečiai jums, pone pirmininke. Ką jūs čia veikiate? Jūs visiškai be reikalo apsunkinate gyvenimą tų žmonių, kuriems artimas Europos idealas, bet kurie dėl savo esminių principų nenori priklausyti jokiai politinei partijai, ir taip jūs pašaunate save į koją.

Ką aš turiu omenyje? Turiu omenyje 192 straipsnio 1 dalį. Nuostata, kuria numatoma, kad frakcijos gali rinkti koordinatorių, išstumta pro užpakalines duris, ir daugelis to nė nepastebėjo. Anksčiau, pone pirmininke, visad turėjome tokį papildymą: „atitinkamos nuostatos *mutatis mutandis* taikomos nepriklausomiems Parlamento nariams“. Tokio aiškinimo nebėra. Parašiau jums raštą. Po dviejų mėnesių man atsakėte ir tiesiog pakartojote tą pastraipą. Prašau dar kartą paskaityti mano raštą. Prašau suprasti, kad dabar jūs beveik leidote Parlamentui, kurį iš esmės palaikau, degeneruoti į dviejų lygmenų parlamentą. Būdamas tokioje asmeninėje padėtyje, kaip galite tai daryti? Kadangi mes, nepriklausomi Parlamento nariai, neturime galimybių laiku gauti svarbią informaciją ir aktyviai dalyvauti priimant sprendimus dėl pranešimų ir panašių dalykų. Šiuo atžvilgiu Darbo tvarkos taisyklės turi būti keičiamos.

Be to, norėčiau žinoti, kodėl R. Corbettui, kurį išbalsavo dešiniojo sparno radikalai būtent dėl to, kad jis taip elgiasi, leista šiandien plenariniame posėdyje atlikti prižiūrėtojo vaidmenį. Tai yra dviejų lygmenų Parlamentas. Būsime priversti pateikti skundą, nors labai norėčiau išvengti tokios veiksmų eigos.

Pirmininkas. – Dėkoju. Kaip žinote, dėl klausimo, kurį iškėlėte, dar diskutuojama, ir prašyčiau jūsų neperšokti prie išvadų. Tikrai norime išspręsti šį klausimą, bet, kaip žinote, nepriklausomų narių frakcija nepasiūlė kandidato, todėl jis ir neįtrauktas į kai kurią veiklą. Frakcija neturi kandidato, kuris būtų priimtinas visiems nepriklausomiems Parlamento nariams. Tačiau rasime šios problemos sprendimą.

Pirmininkų konferencija nusprendė, kad trečiadienį, kai bus balsuojama dėl D. Martino pranešimo, dėl pranešimo dalių, nesusijusių su Lisabonos sutartimi, nebus balsuojama, nes tam reikia platesnių diskusijų. Taip yra dėl to, kad norime būti tikri, kad trečiadienį būtų balsuojama, ir dėl to, kad norime, kad būtų balsuojama dėl tų dalykų, kurie susiję su Lisabonos sutarties įgyvendinimu. Dėl to nusprendė Pirmininkų konferencija ir šį sprendimą turime įgyvendinti.

David Martin (S&D). – Pone pirmininke, žinoma, suprantu ir palaikau jūsų sprendimą, bet nenorime netinkamų ginčų (ir manau, kad jau matėme to požymių) rūmuose trečiadienį, kai teks balsuoti dėl tokio svarbaus žingsnio į priekį, susijusio su Parlamento taisyklėmis.

Ar galėčiau paprašyti jūsų rytoj visiems susijusiems žmonėms išplatinti tuos pakeitimus, kurie, jūsų manymu, nesusiję su Lisabonos sutartimi (ir analogiškai tuos, kurie susiję su Lisabonos sutartimi), kad galėtume išsiaiškinti tai ir trečiadienį turėti labai aiškų balsavimo sąrašą, kad trečiadienį nebekiltų diskusijų.

Pirmininkas. – Tikrai ketinu tai padaryti ir tai padarysiu, bet taip pat norėjau susitikti su C. Casini ir keliais kitais asmenimis ir sąrašą parodyti pirmiausia jiems. Taip pat norėjau parodyti sąrašą asmeniškai jums, pranešėjau, bet mes dar neturėjome galimybės, nes jūsų anksčiau čia nebuvo. Tai tik techninis klausimas ir nieko daugiau.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Pone pirmininke, man taip pat rūpestį kėlė tai, apie ką kalbėjo pranešėjas. Manau, kad tam, kad galėtume tinkamai balsuoti trečiadienį dėl tokio svarbaus pranešimo, turime iš anksto žinoti, kurie pakeitimai, jūsų manymu, yra nepriimtini.

Todėl sutinku su tuo, ką sakėte ir norėčiau rytoj gauti tuos pakeitimus.

Pirmininkas. – Už sąrašo parengimą atsakingos Parlamento tarnybos, tą sąrašą gavau tik prieš dvi valandas. Todėl tai visiškai nauja informacija ir aš jums tuoj ją parodysiu.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, žinoma, gerbiame jūsų sprendimus, bet, mano manymu, yra tam tikrų išlygų dėl kai kurių pakeitimų, būtent tai, kad jie nesusiję su Lisabonos sutartimi.

Galiu klysti, bet man atrodo, kad iki dabar Konstitucinių reikalų komitetas turėjo bendrųjų galių teikti pasiūlymus dėl reguliavimo pakeitimų. Jis tai gali daryti, jei pakeitimus pasiūlo narių grupė arba pavieniai nariai, taip pat savo iniciatyva.

Todėl tai, kad pasinaudota galimybe padaryti kelias pataisas, taip pat ir dėl kitų aspektų, platesnės Darbo tvarkos taisyklių reformos pagal Lisabonos sutartį ribose, mano manymu, turėtų būti vertinama kaip nepriimtina – dar labiau dėl to, kad dėl gana nemažai pakeitimų Darbo tvarkos taisyklėse būtų atspindėta Lisabonos sutarties esmė, kartais per taisykles, kurios jose atgaminamos techniškai ir turinio požiūriu, bet dažniau per nuorodą į Sutarties esmę. Reikia galvoti tik apie Parlamento vaidmenį, kuris jau sustiprintas Tarybos atžvilgiu, bet kuris dar stiprinamas Darbo tvarkos taisyklėmis, kai tai susiję su vidaus ryšiais su institucijomis pačiame Parlamente. Žinoma, gerbiame jūsų sprendimus, pone pirmininke, bet jaučiau, kad būtina pateikti šias pastabas.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Pone pirmininke, dabar vykstančiomis diskusijomis atspindima ir tai, kad pagrindinė reforma, šiuo metu įgyvendinama Europos Sąjungos ir Europos Parlamento istorijoje, yra tokia didžiulė, kad turbūt negalėsime užduoties užbaigti vien remdamiesi vienu pranešimu. Kartu sveikinu D. Martiną ir R. Corberttą, taip pat visus, kurie dalyvavo šioje diskusijoje. Tačiau dar yra keli klausimai, kurie ateityje turėtų būti paaiškinti teisiniu požiūriu.

Leiskite man paminėti tik vieną pavyzdį. Man malonu, kad Parlamentas aiškiai pasisako už Pagrindinių teisių chartiją, kurią jis neabejotinai palaiko. Tačiau puikiai žinome, kad konkrečiu Pagrindinių teisių chartijos atveju kelios šalys paprašė leisti taikyti leidžiančią nukrypti nuostatą, nekalbant apie tai, kad ir šioje chartijoje yra klausimų ir neišspręstų problemų, kaip antai kalbos teisių klausimas, dėl kurių mes turėtume diskutuoti rytoj vakare. Ligi šiol Europos Komisijos nariai faktiškai sakė, kad tai nėra Bendrijos teisės dalis.

Todėl iš tikrųjų turime labai tiksliai paaiškinti, atsižvelgdami į Lisabonos sutartį ir Pagrindinių teisių chartiją, būtent tuos Bendrijos teisės aspektus, į kuriuos Komisija ir Parlamentas turi teisę atsakyti, nes tada ateityje galėsime išvengti Komisijos nario J. Barott'o ar Leonardo Orbano pasakymų, kad tokie svarbūs klausimai kaip Slovakijos kalbos įstatymas, nepatenka į Bendrijos kompetencijos sritį.

Diane Dodds (NI). – Pone pirmininke, stoviu čia, prieš jus, kaip demokratė. Stoviu prieš jus kaip asmuo, turintis demokratinį mandatą – mandatą, panašų į tą, kurį turi visi, išrinkti į šį Parlamentą.

Taip pat stoviu prieš jus kaip asmuo, atvykęs iš Jungtinės Karalystės šalies ar regiono, kuris daug kentėjo dėl tų, kurie siekė sugriauti demokratinę politiką. Todėl mano lūkesčiai, susiję su tuo, kaip šiame Parlamente bus elgiamasi su demokratija, labai dideli.

Ir vis tiek, turėdama pirmąjį mandatą ir būdama demokratiškai išrinkta Europos Parlamento narė, sužinau, kad esu pašalinta iš koordinatorių posėdžių, kad neturiu balso Pirmininkų konferencijoje.

Šie klausimai iš tikrųjų yra diskusijų tema, ir tikrai labai džiaugiuosi, kad jūs bandote išspręsti juos. Bet norėčiau paraginti jus, pone pirmininke, labai greitai išspręsti šiuos klausimus iki galo, nes svarbu, kad būtų gerbiamas šio Parlamento demokratinis mandatas. Taip pat norėčiau paraginti jus, pone pirmininke, susitikti su tais nepriklausomais nariais, kurie yra demokratai ir kurie nori, kad šis klausimas būtų išspręstas.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau pasveikinti D. Martiną dėl šio pranešimo turinio, nes tai klausimai, dėl kurių mes pasiekėme susitarimą ir kurie turi būti neišvengiamai sprendžiami. Tačiau taip pat reikėtų pasakyti, kad dėl Lisabonos sutarties Europos Parlamentas tapo visiškai demokratišku parlamentu, kuriame visi turi lygias teises. Be to, atėjo laikas Parlamentui prisiminti, kas yra šio Parlamento kertiniai akmenys, būtent – pavieniai Europos Parlamento nariai, parlamentiniai komitetai ir politinės frakcijos.

Mano nuomone, yra per daug požymių, kad sprendimus priima Pirmininkų konferencija ir Biuras. Taip pat pastebėjau dar ženklų, rodančių norą neleisti komitetams tiesiogiai ir savo iniciatyva dirbti su nacionaliniais parlamentais, vietoj to šuoliuojama per biurokratinės proceso kliūtis.

Pastebėjau, kad nacionalinių parlamentų komitetų pirmininkų posėdžiuose dalyvauja Europos Parlamento komitetų pirmininkų pavaduotojai, o ne pirmininkai. Gerbdamas Europos Parlamento narių teises, noriu pasakyti, kad, jei komitetas teikia pasiūlymus dėl sprendimo plenariniame posėdyje, ne parlamentinės tarnybos ir ne kitos įstaigos turi spręsti, tie pasiūlymai geri ar blogi. Tai spręsti turi patys Europos Parlamento nariai. Jei pasiūlymai yra blogi, dauguma jų nepalaikys.

Akivaizdu, kad baiminamasi, jog iš Europos Parlamento narių bus reikalaujama priimti sprendimus, kurie pakenktų jų karjerai, todėl reikia juos saugoti nuo jų pačių. Tai vienintelis būdas, kaip aš galiu suprasti

pasiūlymus, kuriais aiškiai siekiama riboti Parlamento ir pavienių Europos Parlamento narių teises. Jaučiu, kad aukščiausioji valdžia duoda atkirtį.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, priimdamas D. Martino pranešimą Europos Parlamentas atliko tai, kas buvo neišvengiama užduotis atsižvelgiant į tai, kad tuoj įsigalios Lisabonos sutartis. Parlamentas tai padarė kruopščiau ir tiksliau tekstu, kuriuo į Darbo tvarkos taisykles įtraukiami svarbūs pakeitimai, padaryti naująja Sutartimi, dėl didesnio Europos Parlamento vaidmens teisėkūros procedūros, biudžeto procedūros ir Europos Sąjungos bendrojo institucinio balanso požiūriu.

Kalbant apie tas naujoves, man malonu paminėti tai, kas susiję su sutarčių persvarstymo procedūromis ir Parlamento vaidmeniu teikiant pasiūlymus, taip pat pakeitimais, susijusiais su nacionalinių parlamentų vaidmeniu, ir tai Parlamentui suteikia ypatingą atsakomybę: gebėti pasiekti, kad šis išplėstas vaidmuo būtų Europos integracijos demokratinio teisėtumo šaltinis, o ne biurokratinė kliūtis.

Pirmininkas priėmė gerą sprendimą sprenddamas klausimą dėl tų pakeitimų, kurie nėra tiesiogiai susiję su šiam pranešimui skirta užduotimi, nes vėliau bus laiko nuosekliau ir sistemingiau spręsti klausimą, ar atlikti išsamesnį mūsų Darbo tvarkos taisyklių persvarstymą.

Faktas, kad, nors ir yra elementų, kurie gali būti pašalinami iš Konstitucinių reikalų komiteto atlikto darbo, yra ir kitų elementų, kurie gali būti naudingai įtraukti. Kalbu apie pakeitimo, kuriuo pabrėžiama, kaip reikėtų spręsti stebėtojų klausimą, svarbą, turint omenyje tai, kad tie stebėtojai turi būti pasirenkami iš pagrindinių kandidatų, kurie neišrinkti per rinkimus į Europos Parlamentą.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Pone pirmininke, norėčiau pradėti pasveikindamas pranešėjus, visų pirma D. Martiną ir R. Corberttą, ir pasakydamas, kad didžiausias mano, kaip Europos liaudies partijos frakcijos (krikščionių demokratų) nario, rūpestis susijęs su siūlomų Darbo tvarkos taisyklių pakeitimais.

Norėčiau pabrėžti, kad tai, kas man atrodo svarbiausias dalykas ir kas dar neminėta šį vakarą, yra klausimas dėl nacionalinių parlamentų.

Akivaizdu, kad demokratijos požiūriu Parlamentas tapo stipresnis dėl šių Darbo tvarkos taisyklių ir Lisabonos sutarties, tačiau Europos demokratija yra taip pat ryšių tarp nacionalinių parlamentų rezultatas.

Šiuo pasiūlymu dėl Darbo tvarkos taisyklių siekiama teisėtai sukurti šiuos du teisėtos demokratijos pavyzdžius ir taip konsoliduoti demokratiją. Viena vertus, iš Europos Parlamento priemonių, jo vykdomos kontrolės priemonių ir teisės aktų leidėjo vaidmens gimsta demokratija, bet, kita vertus, tarp nacionalinių parlamentų vyksta demokratinis bendradarbiavimas per kitas priemones.

Štai kodėl visiškai palaikau pasiūlymus. Nesutinku su A. Duffu, kuris sako, kad ryšių su nacionaliniais parlamentais mezgimą turėtume atidėti vėlesniam etapui. Manau, jau dabar, atsižvelgdami į Lisabonos sutartį, galime veikti ir labai svarbu tai daryti.

Taip pat norėčiau pasakyti, kad palaikau kolegų J. Szájerio ir E. Broko pasiūlymą dėl atstovavimo Bendrijos ir Europos Sąjungos parlamentų Europos reikalų komitetų konferencijoje (COSAC) ir, galiausiai, visiškai sutinku su kolegos E. Broko ir kitų narių pastabomis dėl Parlamento ir jo narių pranašumo prieš Parlamento tarnybas.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, vyksta tikri mūsų institucijų, Europos institucijų, pobūdžio pokyčiai. Tinkamas Bendrijos aparato veikimas artimoje ateityje priklauso nuo mūsų politinių įgūdžių ir gebėjimo per kuo trumpesnę laiką Parlamente, kaip institucijoje, apsirūpinti teisinėmis priemonėmis: priemonėmis, kurios leis mums pasinaudoti labai įvairiomis Lisabonos sutartimi teikiamomis galimybėmis.

Būtent dėl tos priežasties manau, kad paradoksalu, bet tai, kam iš tikrųjų kyla grėsmė, yra federalinio matmens, taip pat Europos Sąjungos subsidarumo matmens stiprinimas. Tai mūsų ateitį lemiantis dalykas, tuo labiau kad pakankamai neatsižvelgėme šiame etape į piliečius kaip asmenybes, tai yra politikos *raison d'être*.

Leiskite paaiškinti, ką turiu omenyje. Mūsų pasiektas suderinimo lygis gali būti apibūdinamas kaip patenkinamas, Europa daug reiškia mūsų piliečių gyvenime. Nepaisant to, dažnai Europos Sąjunga ir valstybės narės, užuot maniusios, kad politikos centras yra asmenybė, šeima ir visi kiti, naudojami subsidarumu, siekdamas skatinti institucijų interesus.

Dėl tos priežasties apsaugoti subsidarumo principą, kaip nurodyta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, dabar dar svarbiau negu bet kada. Mums reikia stebėjimo sistemos, kuri užtikrintų, kad Parlamentui

pateikti teisės aktų pasiūlymai būtų faktiškai įvertinti, visų pirma tai, kas susiję su subsidiarumo principu. Tai būtų tikras pradžios taškas institucijoms, kurios saugo piliečių gyvenimą, o ne kontroliuoja jį.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Pone pirmininke, norėčiau grįžti prie pakeitimų priimtinumą temą, kurią anksčiau minėjote.

Pagal 157 straipsnio 3 dalį jūs pats sprendžiate, bet prašau jūsų, pone pirmininke, atsižvelgti į išmintingus Konstitucinių reikalų komiteto pirmininko C. Casini žodžius. Nemanau, kad turi būti palikta Parlamento tarnyboms spręsti, kurie pakeitimai susiję su Lisabonos sutartimi, o kurie – ne. Be to, šie rūmai turi suverenią teisę spręsti, ar pakeitimas yra būtinas, ypač tokiu metu, kai, kaip visi sakė, pradedamas naujas etapas.

Todėl, pone pirmininke, prašau jūsų nuosaikiai ir su jums įprastu apdairumu pasinaudoti didelėmis galiomis, jums suteiktomis pagal Darbo tvarkos taisykles. Linkiu jums priimti teisingą sprendimą ir linkiu mus tai pamatyti.

David Martín, pranešėjas. – Pone pirmininke, dėkoju visiems šiose diskusijose kalbėjusiems kolegoms. Taip pat noriu toliau kalbėti apie tai, ką sakė I. Méndez de Vigo.

C. Casini buvo labai išmintingas, koks jis dažniausiai ir būna sprendžiant tokius klausimus, sakydamas, kad yra pakeitimų, kurie visiškai nesusiję su Lisabonos sutartimi, ir labai aišku, kad jie niekaip nesusiję su Lisabonos sutartimi. Nors aš susitaikčiau su tuo, kad dėl kai kurių jų būtų balsuojama šiame Parlamente, turbūt sąžiningiau, kad mes surengtume atskirą išsamią ir atvirą diskusiją šiais klausimais ir tik tada balsuotume dėl jų.

Kartu noriu aiškiai pasakyti, kad niekas nedraudžia nariams pateikti pasiūlymų, pvz., tokių, apie kuriuos kalbėjo A. Fox, kuriais iš Biuro būtų atimtos kai kurios jo galios narių statuto įgyvendinimo požiūriu. Nesutinku su tuo, bet niekas nedraudžia nariams pareikalausti, kad ateityje dėl to klausimo būtų diskutuojama šiuose rūmuose.

Kiti pakeitimai, kaip antai nacionalinių parlamentų vaidmuo, gali būti ne taip griežtai susiję su Lisabonos sutartimi, bet C. Casini visiškai teisus – jie susiję su Lisabonos sutarties įgyvendinimo dvasia, nes dėl Lisabonos sutarties keičiasi mūsų ryšys su nacionaliniais parlamentais.

Todėl paprašyčiau jūsų išmintingai nuspręsti, kad tie pakeitimai yra priimtini, bet jau dabar aišku, kad pakeitimai, susiję su Biuro veikimu (komitetų pirmininkų pavaduotojų skaičius ir kt.), tikrai nesusiję su Lisabonos sutartimi ir dėl jų šią savaitę balsuoti nereikėtų.

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Balsavimas vyks 2009 m. lapkričio 25 d., trečiadienį.

22. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

23. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigtas 22.00 val.)